10-17 KASIM DÜNYA GENÇLİK VE ÖĞRENCİ HAFTASI TÜRKİYE GENÇLİĞİNE KUTLU OLSUN!

ilerici YURTSEVER gençlik

68

Yıl:4
15.10.1978
750 Kr.

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

FAŞİST MHP VE ÜGD KAPATILMALI, SORUMLULARI HESAP VERMELİDİR!

İYG 4 YAŞINDA...

İYG 4 yaşında

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi, elinizdeki 68. sayısıyla 3. yılını geride bıraktı.

İYG, dünya ve Türkiye gençliği için tarihsel bir günde, Dünya öğrencilerinin uluslararası dayanışma ve savaşım gününün yıldönümünde, 17 KASIM 1975'te yayına başladı. Kuşkusuz bu bir rastlantı değildi. Bu çıkış; yıllarca Türkiye gençliğinin dünya gençliği ile dayanışmasını gerici yasalarla, yasaklarla engelleyen egemen güçlere, gerici iktidarlara verilen bir yanıttı. İYG'nin çıkışıyla Türkiye ilerici gençliği, dünya gençliğinin savaşımını yakından izleme, uluslararası dayanışmanın önemini kavrama olanağına kavuştu. İYG, bunu onurla söylüyor. İlk sayılarımızdan son sayımıza dek gençliğin uluslarara sı dayanışmasına özel bir önem verdik. Vereceğiz de...

İYG İLERİCİ TÜRKİYE GENÇLİĞİNİN ALINTERİNİN BİR ÜRÜNÜDÜR.

12 Mart sonrası dönemde sınıf savaşımı yeni aşamaya yükseldi. Güçler dengesi işçi sınıfından, emekçi halktan yana ağır basmaya başladı. Türkiye işçi sınıfının atılımları tüm toplum kesimlerini olduğu gibi, gençliği de derinden etkiledi. İlerici yurtsever gençlik, "yolumuz işçi sınıfının yoludur" belgisini ilke edindi.

İYG'nin yayına başladığı yıllarda gençlik hareketi tam bir karmaşa içindeydi. Küçük burjuva devrimciliğinin özellikle öğrenci gençlik içerisindeki etkinliği kırılabilmiş değildi. Gençliği bu küçük burjuva akımlardan korumak, onu işçi sınıfının savaş yoluna kanalize etmek görevi ilerici yurtsever gençlerin önünde boylu boyunca duruyordu. İşte İYG böylesi bir görevi üstlenerek, işçi sınıfının yolunda yürüyen gençlerin özverisi, alınteri ile yayına başladı. İYG 1. sayısını çıkardı. 8000 adet basıldı. 17 Kasım 1975, Türkiye ilerici gençliği için tarihsel, unutulmaz bir gün oldu. İYG ile, işçi, köylü, öğrenci gençlik, güçlü bir silaha kavuştu. İlerici, yurtsever gençliğin gözü, kulağı, sesi oldu. Bugün 4. yılına giriyor. Şunu hemen övünçle söyleyebiliriz ki. türkiye gençlik hareketi tarihinde sürekli ve düzenli çıkan, en uzun soluklu gençlik yayın organı İYG'dir. Övünmekte haklıyız... Çünkü piyasada bir sürü gençlik yayın organı vardır. Hergün bir yenisi çıkıp, bir kaç sayı sonra yayınına ara vermektedir. Kuşkusuz bu başarının en büyük nedenlerinden biri ilerici gençliğin gazetemize, yayın organına gösterdiği ilgidir. Türkiye işçi sınıfının savaş yolunu yolu bilen İlerici Yurtsever Gençlik kalıcıdır.

İYG'NİN TEK DAYANAĞI MİLİTAN OKUYUCULARIDIR

İlerici Yurtsever Gençlik, yayına başladığı gün kendisine koyduğu hedefleri elbette gerçekleştiremedi. İşlevini tam olarak yerine getiremedi. Eksiklikleri olmadı değil. Öyle zamanlar oldu ki gazetemiz çıkamama tehlikesiyle karşılaştı, gecikti. Karaborsanın, vurgunculuğun kol gezdiği piyasada, zamların birbirini izlediği bir ortamda gazete satışından başka hiçbir mali kaynağı olmayan İYG'nin aksamaması için olağanüstü çaba gösterdik.

İYG herşeyden önce militan okurlarına güvenmektedir. onların sıcak desteği bize güç vermektedir. Zorlukları aşmamız için moral veriyor.

İYG, 4. yılına girerken okuyucularının bu desteğine, ilgisine layık olabilmek için yeni atılımlara girişecek. En başta içerik ve teknik olarak gazetemizi daha da yetkinleştirmek için çalışmalarımızı aralıksız sürdürüyoruz. Yeni baskı sistemine geçerek, okurlarımızın uzun zamandır haklı olarak eleştirdikleri dağıtımın aksamasının önüne bir ölçüde geçebildik. Tüm Türkiye dağıtımımızı profesyonel dağıtıma vererek dağıtımın daha da hızlanmasını sağladık. Böylece gazete Anadolu'da ki okurlarına bayatlamadan ulaşabilecek, yalnız bu konuda gazetenin bölgelerdeki dağıtımını üstlenen arkadaşlarımızın da titizlik göstermeleri gerekmektedir.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK KOLLEKTİF BİR ÇALIŞMANIN ÜRÜNÜDÜR

İçerik olarak gazetenin yetkinleşmesi, okurlarının gereksinmelerine cevap verebilmesi, İYG'nin aranılır bir yayın organı olabilmesi için; haber ve yorum, ajitasyon-propaganda, araştırma-inceleme ve ideolojik tartışmalara ışık tutacak teorik yazılara önümüzdeki sayılardan itibaren sistemli biçimde yer vereceğiz. Uzun bir süredir ara verdiğimiz Sanat ve Kültür Sayfamızı bu sayımızla birlikte tekrar başlatıyoruz. Bu sayfamız tüm genç sanatçılara açıktır. Okurlarımızın eleştirilerini, önerilerini bize iletmelerinde, gazete ile canlı bağlar kurmalarında büyük yararlar var. Çünkü İYG sadece gazete merkezinde çalışan arkadaşların değil, tüm ilerici, yurtsever gençlerin,okurlarının kollektif çalışmasının bir ürünüdür. İlerici gençler İYG'nin dağıtımı ve satışı ile ilgilendikleri kadar, o'nun yazılarıyla da yakından ilgilenmeli, bölgelerindeki haberleri zamanında ulaştırarak beslemeli, bunu önemini bir an olsun unutmamalıdırlar. Son dönemde gazetemize gelen mektuplar ve haberler bu konuda bazı adımların atıldığını göstermektedir. Ancak bunu daha ileri boyutlara vardırmak, kalıcılaştırmak, okuyucularımızın önünde bir görev olarak böylu boyunca duruyor.

İYG, geçen yıl olduğu gibi bu yılda tüm genç sanatçılara açık çeşitli dallarda "anti-emperyalist dayanışma, barış, dostluk" belgisiyle bir yarışma açıt. Gösterilen ilgiyi, Anadoludan gelen mektupları gözönüne alarak ikinci kez yarışmamızı uzatıyoruz. 15 Aralık 1978 günü sona erecek yarışmamızın değerlendirilmesi ve sonuçlar, İlerici Gençler Derneği'nin kuruluş günü dolayısıyla Ocak ayı başında yapacağı gecede açıklanacak. Genç sanatçıların ürünlerini değerlendirmek, onlara çalışmalarında destek olmak için bu yarışmamızı gelenekleştireceğimizi ve her yıldönümümüzde bu türden yarışmalar açacağımızı şimdiden duyurmak isteriz.

HEDEF 100000'LİK İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

İYG, önümüzdeki günlerde başlatacağı kampanyanın hazırlıkları içinde. *"1979'da 100000'lik İYG için ileri!"* temel belgisiyle tirajımızı şu andakinin 3 katına çıkarmayı hedefliyoruz. *"İYG'nin girmediği hiç bir fabrika, hiçbir atölye, hiçbir köy, hiçbir okul kalmasın"* diyoruz. Bu belgileri rastgele seçmedik. Türkiye işçi sınıfı hareketinin engelleri aşa aşa, burjuvazinin kafasına vura vura ilerlemesi önümüzü, yolumuzu aydınlatıyor. İlerici Gençler Derneği, Türkiye ilerici gençliğinin savaşkan örgütü hızla serpilip, gelişiyor. Şube ve temsilcilik sayısı 83'e ulaştı. İlerici gençler, Anadolu'nun dört bir yanından yükselttikleri gür seslerini İGD'nin sesine, coşkun seline katıyorlar.

Egemen güçler, faşist çeteler, maocu provokasyon yuvaları, her soydan oportünist akımlar bunun için İGD'yi boy hedefi seçiyorlar. Bu gelişimi durdurmak için ellerinden gelen çabayı harcıyor lar. Ama boşuna bu engeller, bu çabalar...

ENGELLERİ AŞACAĞIZ

Aynı çevreler gazetemiz İYG üzerin de de baskılarını yoğunlaştırıyorlar. Gazetemizi satan, dağıtan ilerici yurtsever gençler ölümü göze alarak, saldırılara göğüs gererek İYG'yi yaygınlaştırıyorlar. Faşist nitelikli polisler İYG satanları, üzerinde bulunduranları gözaltına alıyor. İşkenceden geçiriyor. İYG' nin bugüne dek çıkan 67 sayısından 11'i ve 2 özel sayısı toplatıldı.

Toplatma kararı olmamasına rağmen özellikle Anadolu'da işgüzar görevliler gazetemizi toplamakta, satışını engellemektedirler. Sorumlu Yazışleri Müdürümüz hakkında açılan davaların sayısını unuttuk. Dosyalar almıyor. Her sayıdan birden fazla dava açılmaktadır. Yazişleri Müdürümüz günde birkaç kez adliye binasına uğramaktadır. Hakkında istenilen ceza 100 yılı geçiyor. Sadece son dört sayımız, gerici -faşist güçlerin Doğu'da giriştikleri provokasyonları, ezilen ulusa yönelik baskı ve soykırım provolarını sergilediği için 142-3'ten toplatılmıştır. Yani "bölücülük"(!) propagandasından ötürü. Ayrıca İlerici Yurtseve Gençlik Yayınları arasından çıkan Dimitrov'un "Bir Devrimci Nasıl Olmalıdır?" broşürü de toplatılmıştır.

Şurası ilginçtir ki, toplatılan sayılarımızın büyük bir bölümü özellikle son sayılarımızdır. Yani "iktidara geldiğimiz de 141-142'yi kaldıracağız'" diyen CHP' nin ağırlıkta olduğu bir iktidar döneminde bu faşist yasa maddeleri daha hızla işletilmeye başlanmıştır.

İYG, üzerinde yoğunlaşan çok yönlü sağlı-sollu saldırılara rağmen doğru bildiğini söyleyecek, işçi sınıfının savaş yolunda yürüyecektir. 4. yayın yılına girerken inanıyoruz ki; daha ileri, daha yetkin bir İYG ile önümüzdeki hedefe, 100000'lik İYG'ye ulaşacağız. Gerici, faşist, maocu, bozguncu akımların saldırılarını boşa çıkaracağız.

FAŞİST MHP VE ÜGD KAPATILMALI SORUMLULARINDAN HESAP SORULMALIDIR!

Mızrak çuvala sığmıyor Ne komünizm tehlikesi yaygaraları, ne "vatanın milletin bölünmezliği" teraneleri, ne de "komünizme de faşizme de karşıyız" demogojileri faşist Türkeş'in, onun MHP'si ve yandaşı kuruluşların gerçek yüzünü gizleyemiyor.

İçişleri Bakanı Özaydınlı'nın açıklamalarına göre 500'e yakın olayın sorumlusu olarak bir çok faşist komando aranıyor. Savcı Doğan Öz'ün, İTÜ Elektrik Fakültesi dekanı Prof. Karafakioğlu'nun, TİP'li 7 yurtseverin, 16 Mart kırımı uygulayacılarının... Faşist komandolar olduğu açıklanıyor. Üzerin de ordu malı bombalarla yakalanan Ali Oğuzhan Cengiz adlı faşist, Yeşilköy Havaalanı ve Sirkeci Garı'nı faşistlerin bombaladığını itiraf ediyor. Bombaların patlatıldığı günlerde olayın altında "komünist parmağı" arayan faşist basının yalanını gözler önüne seriyor. Faşistin listesinde bombalanacak yerler arasında İGD Kadıköy Şubesi'nin adının geçmesi, "mal bulmuş mağribi" örneği "İGD şubesinde bomba yapılırken patladı" yalanını yayanların yalanını açık ediyor.

Fındıkzade'de belediye otobüsünden üç kişiyi kaçırarak, bunlardan ikisini öldüren, birisini ağır yaralayıp öldü diye bırakan Cengiz Ayhan adlı komandonun yaptıkları sadece faşist yuvaların elebaşları Türkeşleri suçüstü yakalamakla bırakmıyor aynı zamanda faşist ideolojinin, burjuva ideolojisinin çöküş aşamasının ürünü olduğu bilimsel çözümlemesini doğruluyor. Cengiz Ayhan adlı kanlı katilin silah zoruyla kaçırdığı 14 yaşındaki kızçocuğunun silah tehditi ile, bir çok kez ırzına geçmesi ahlaksal çöküntüyü sergiliyor. Küçük kızların ırzına geçen faşist sadece Cengiz Ayhan değildir. Geçtiğimiz günlerde bir faşist katil ırzına geçtiği çocukla birlikte yakalanmıştır. Aslında bu sıradan faşist liderlerinin izinden gidiyorlar. (MHP milletvekili Ali Fuat Eyüpoğlu'nun yaptığını anımsayalım. Bkz. İYG, sayı 43, İşte "faşizmin ahlak anlayışı" başlıklı yazı.) Bu neyi gösteriyor? 9 Işık'ta "ahlaklı olmak ülkücünün en büyük erdemidir" diyen Türkeş'in yalanı belgeleniyor. Faşistlerin özüyle sözünün bir olmadığı apaçık ortaya çıkıyor. Faşist MHP'nin kadrolarını cinsi sapıklardan, ırz düşmanlarından, esrarkeşlerden, toplum dışında kalmış insan ucubelerinden devşirdiğini gösteriyor.

MHP'ye katılanlar sadece yolundan çıkmış, soysuzlaşmış küçük burjuva unsurlar değildir. Türkeş'in Hilton'da verdiği yemekte boy gösteren Dündar Kılıç, Oflu İsmail gibi yasadışı karanlık işlerin ünlü simaları MHP ile sarmaş dolaştır. MHP'nin profesyonel canilerle, gangsterlerle, hırsızlarla ilişkisi vardır. Yıllarca önce morfin kaçakçılığından yakalanan MHP senatörü Kudret Bayhan, MHP'nin uluslararası kaçakçılık şebekeleriyle, MAFİA ile aynı tarakta bezinin olduğunu açığa çıkarttı.

Bunda şaşılacak bir yan yoktur. Zamanında SA'nın Berlin'deki önemli şeflerinden Horst Wessel' de adi bir pezevenkti. 11 nisan 1935'te Horst Wessel öldürüldüğü zaman faşistler bu aşağılık yaratığı göklere çıkardılar. Kahraman yaptılar. MHP'li faşistlerde Cengiz Ayhan gibi cinsi sapıkları kahraman katına çıkaramazlar mı? Hitler Almanya'sında olan Türkiye'de olamaz mı? Neden olmasın. Her ikisinin de özünde faşizm yok mu?

"GÜVENLİK KUVVETLERİNİN YARDIMCILARI" GÜVENLİK KUVVETLERİYLE ÇATIŞMAYA GİRİYOR

Geçmişte "ülkücü gençler devlet güvenlik kuvvetlerinin yardımcılarıdır" diyen Türkeş'in yalan perdesi faşist katiller polisle çatışmaya girdikçe, Cengiz Ayhan gibileri kendilerini izleyen polisleri ölümle tehdit ettikçe biraz daha aralanıyor.

Ne var ki, geçtiğimiz günlerde Sağmalcılar Cezaevi'nden içlerinde "canım sıkıldı adam öldürdüm" diyen Ferhat Tüysüz ve bombacı Ali Oğuzhan Cengiz gibi azılı faşistlerin olduğu 13 faşist mahkumun elini kolunu sallayarak kaçması faşistlerin devlet mekanizmasında, polis içinde var olan kollarının kırılmadığını haykıran ilerici yurtsever güçlerin ne kadar haklı olduklarını gösteriyor. 2. MC döneminde devlet mekanizmasına yerleştirilen 265 bin faşistin etkinliğini sürdürdüğünün somut bir göstergesi oluyor.

CHP ağırlıklı hükümetin faşistleri devlet mekanizmasından temizlemede gösterdiği uyuşukluktan alabildiğine yararlanıyor. Güvenlik kuvvetleri içindeki adamları sadece faşist katilleri kaçırmakta kullanmıyor, haber almada kullanıyor, kanlı katillerin polis baskınından kurtulmaları, polisin eline geçmemeleri için geniş bir istihbarat ağından yararlanıldığı görülüyor. Bu istihbarattan faşistler değişik biçimlerde yararlanıyor. Prof. Karafakioğlu'nun katili olduğu açıklanan üç komandonun kaçamayacaklarını anlayınca teslim olmaları buna somut bir örnektir. Faşistler bu yolla dışarda güvenliklerini sağlayamadıkları militanları cezaevinde güven altına alıyorlar.

Daha da olmadı yurt dışına kaçırıyorlar. Memlekette barınamayan faşist katiller Federal Almanya'ya sığınıyorlar. "Bu vatan ya bizimdir ya da hiç kimsenin" diyenlerin yaptıklarına bakın hele!? Zoru gördü mü nasılda kaçıyorlar. Soluğu ta Almanyalarda alıyorlar. Hitler artığı Nazi intikamcısı Strauss'a koşuyorlar. Başı sıkışan Türkeş de geçtiğimiz günlerde F. Almanya'ya gitmedi mi? Kuşkusuz Türkeş'in Almanya'ya gidişinin daha bir çok nedenleri vardır. MHP'li faşistler Türkiye'de yaptıklarını Almanya'da da düzenlemenin hazırlıkları içerisinde oldukları bir neden olarak gösterilebilir. F. Almanya'da ikinci sınıf insan olarak görülen Türkiyeli işçilerin sorunlarını demogojik sloganlarla, ulusal motiflerle sömürmek istemektedirler. Türkeş' in F. Almanya'ya gidişinin bir diğer nedeni de F. Almanya'ya sığınan tosuncuklarına moral vermektir

Ne var ki faşist Türkeş F. Almanya'da Türkiyeli işçilerden ve gençlerden güçlü bir tokat yemiştir. Türkiyeli ilericiler yurtseverler faşist Türkeş'i layık olduğu gibi karşılamışlardır. "Faşist Türkeş'in toplantı düzenlediği her kentte anti-faşist kitle gösterileri düzenlemişlerdir. "Faşist Türkeş defol" "MHP kapatılmalıdır" sloganları faşistleri çileden çıkarmıştır. Faşist Türkeş korkusundan Frankfurt'a toplantı salonuna gelememiştir. Türkiyeli işçilerin F.Almanya'nın ilerici güçleri ile omuz omuza düzenledikleri anti-faşist gösteriler, Türkiye'deki anti-faşist güçlerin savaşımına somut bir katkıdır. Aynı zamanda anti-faşist savaşımın en etkili biçiminin bütün ilerici demokratik güçlerin ortaklaşa yığınsal çıkışları olduğunun somut bir göstergesidir.

KÖŞEYE SIKIŞAN FAŞİSTLER YALAN SÖYLÜYOR, DAVADAN DÖNENİ VURUN EYLEMLERİNE HIZ VERİYOR

Kanlı faşist katilleri kurtarmak için yapacak hiç bir şeyleri kalmadığında faşist MHP başları yalana başvuruyorlar. Polisteki ifadelerinde MHP'li olduklarını açıklayan kanlı katillerin kendileriyle hiçbir ilişkisi olmadığını söylüyorlar. Böyle kişilerin MHP'de barınamayacaklarını(!) açıklıyorlar. Ve MHP'den güya kayıtlarını siliyorlar. Daha da olmadı en azılı faşistleri "ülkücü kılığına girmiş komünist" olarak göstermeye çalışıyorlar. Ali Oğuzhan Cengiz ve Veli Oduncu'da olduğu gibi bu kişilerin deli olduğunu raporlarla (!) faşist Hergün gazetesinde yayınlıyorlar.

MHP ilçe başkanının oğlunun, MHP lokalinde diğer bir MHP'li tarafından öldürülmesi "Davadan döneni vurun" sözleri doğrultusunda çabaların hızlandırıldığını gösteriyor. Günlük gazetelerin açıkladığına göre 7 TİP'li yurtseveri öldüren faşistler MHP'li diğer faşistlerce öldürülmüştür. Ankara'da yol kenarında çuval içinde bulunan cesetlerin bu faşist katillere ait olduğu emniyet yetkililerince açıklanmıştır. İstanbul'da da mezarlıklarda kafası, ayağı, kolu koparılmış cesetlerle karşılaşılmaktadır. Bu cesetlerden birisinin kendi oğluna ait olduğunu söyleyen bir baba oğlunun MHP'li olmaktan vazgeçtiği için MHP'lilerce vurulduğunu söylemiştir. Böylesi açıklamalarda bulunan babaların sayısı hergecen gün artmaktadır. Ancak dikkat çekici yan bu tür açıklamaları yapan kişilerin hemen ertesi günü ilk söylediklerini yalanlamalarıdır. Belli ki MHP'li faşistler sadece "davadan dönenleri vurmak"la yetinmiyorlar vurdukları kişilerin ailelerini baskı altına alıyorlar.

FAŞİSTLER SIKIŞTIKÇA DEMOGOJİYE DAHA DA SIKI SARILIYORLAR

Gizlenecek bir şeyleri kalmayan, kirli çamaşırları ortaya dökülen faşist MHP başları yine demogojiye başvuruyorlar. En hayasız, ipe sapa gelmez yalanları birbiri peşisıra sıralıyorlar. Aslında onlar ağababaları Hitlerin, Göbels'in izinde yürüyorlar. Faşizmin sonu gelmez ulusal ve toplumsal demogoji olduğunu doğruluyorlar. "Yalan söyleyeceksin, anlaşılırsa daha büyük yalan söyleyeceksin" diyen Göbels'in öğütlerini yerine getiriyorlar.

Faşist demogojinin temelinde hangi etkiler yatıyor? Faşistdemogojinin çıkış noktası nedir? faşistler sloganlarını hangi çerçeve ile çizerler? Sorularına verilecek yanıt faşist demogojinin akıl almaz boyutlar aldığı bugünlerde özellikle büyük önem taşıyor. Faşizmin tipik özelliklerinden birisinin burjuvazinin ulusalcılığına toplumsal bir görünüm kazandırmak çabası olması faşistlerin demogojiye sıkı sıkı sarılmalarını etkileyen ana etmenlerden birisidir. Hareket noktaları, küçük burjuvazinin geniş kesimlerinde duyulan toplumsal huzursuzluktur. Demogojileri küçük-burjuva kesimlerden yayılan anti-kapitalist, anti-tekel sesler ve ulusal düşünceler üzerine oturtulmuştur. Dimitrov'un dediği gibi "faşizm, kitlelerin içinde derin kök salmış kör inançları alevlendirmekle kalmayıp aynı zamanda bu kitlelerin en iyi duygularını, onların adalet duygusunu ve hatta bazan devrimci geleneklerini de kötüye kullanmaktadır." (Seçme Eserler, C.I.s. 179, Temel Yayınları)

Kuşkusuz faşistlerin kitlelerin inançlarını, duygularını sömürmelerinin, istemlerine sahip çıkıyor görünmelerinin maddi bir temeli vardır. Bu temel küçük-burjuvazi ile tekelci sermayenin aynı çıkarlara sahip olduğunu kanıtlama çabalarından kaynaklanmaktadır. Faşistler böylelikle -yani küçük burjuva ile tekelci sermayenin çıkarlarının aynı potada eritilmekle- küçük burjuvazinin toplumsal huzursuzluğuna çözüm bulmak için yeni yolların bulunabileceğini gözlemlemektedirler. Bu yeni yol; aslında burjuva ideolojilerinin her türünün özünde yatan sınıf işbirliğini sağlamak, sınıf savaşımlarını zayıflamaktan başka amaç taşımamaktadır. Geniş kitleleri anti-komünizme, anti-soyetizme çekme amacına hizmet etmektedir.

Faşist demogoji her yerde her ülkede aynı biçimde işlemez. Ülkenin kendine özgü somut koşullarına göre, tarihsel geleneklerine göre değişik biçimler alır. Hele faşizmin sistem olarak yenilgiye uğratıldığı II. Dünya Savaşından sonra demogoji yöntemleri çok daha karmaşık biçimler almıştır.

Ne var ki faşist demogoji hangi kılığa bürünürse bürünsün, hangi biçimleri alırsa alsın kitleleri kazanmak için kullandığı anti-kapitalist sloganlarla, kitlelerin nesnel çıkarlarının tersine, mali sermayenin egemenliğini sürdürmede aynı kitle tabanından yararlanma açmaını aşamaz. Ama bu demek değildir ki faşizm geniş kitleleri faşist ideolojiye kazanamaz. Faşist Almanya ve İtalya'da olanlar olabileceğini gösteriyor. Ancak faşizmin yazgı olduğu anlamına gelmiyor.

Yeter ki, faşizme karşı işçi sınıfının öncülüğünde geniş kitle eylemleri yükseltilebilsin. Tüm anti-faşist güçlerin eylem birliği oluşsun ve güçlensin

Nedir ki, geçmişte olduğu gibi bugün de faşizmin sınıfsal niteliğini görmek istemeyenler var. Maocular gibi önüne geleni faşistlikle suçlayanlar, sosyal demokratlar gibi faşizmi sadece terörizm olarak görenler var. Küçük burjuva devrimcileri gibi faşizmin yolunu keseceğiz diye bireysel terörizme sapanlar, böylelikle faşizmin ekmeğine yağ sürenler var.

Faşizmin sınıfsal temelinin anlaşılmasını güçleştiren bu ve buna benzer yaklaşımlar, aynı zamanda anti-faşist savaşın ın sınırlarını daraltmaktadır.

Faşizme karşı savaşım somut, kitlesel olmak durumundadır. Faşist örgütlerin yanında tekelci sermayenin konumlarına çevrilmek; anti-emperyalist, anti-tekel olmak zorundadır.

Bunu böyle bilelim ve tüm ulusal demokratik güçlerin, anti-emperyalist, anti-tekel, anti-faşist cephe ve eylem birliğini oluşturmak için kolları sıvayalım. Ne sosyal demokrat hayallere kapılalım, ne de küçük burjuva devrimcilerinin aceleciliğine gelelim. İşçi sınıfının savaş yolunda güçlerimizi birleştirelim. Faşizmin örgütlü kolları, MHP, Ülkü Ocakları, Ülkücü Gençler Derneği, Kontr-gerille gibi faşist yuvaların dağıtılması savaşımını yükseltelim. Faşist Türkeşliren, kanlı faşist katillerin yakalanması ve hesap sorulması için seferber olalım.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK • Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi: Rifat GÜLER • Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN • Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. • Yazışma adresi: P.K. 914 Sirkeci - İST. • Posta çeki: Rıfat GÜLER 107301 • Abone: 6 Aylık: 80 TL. — 12 Aylık: 100 TL. — Yurtdışı iki katı • Türkiye Dağıtımı: TEMEL DAĞITIM • Dizgi: Dünya Dizgi • Baskı: Dünya Süper Veb Ofset A.Ş. İst. Son baskı tarihi: 18-11-1978

GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK İÇİN TÜM ÇABAMIZI HARCAYACAĞIZ

Faşist terörün arttığı, iç savaş kışkırtıcılığının, orduyu halkın üzerine sürme girişimlerinin alabildiğine yoğunlaştığı bir dönemde yaşıyoruz. Gizli - açık faşist örgütler, emekçi halka karşı, ilericilere, yurtseverlere karşı toplu kırım hareketlerine girişiyorlar. CHP ağırlıklı hükümet ise, faşist saldırıların, terörün kaynağını görmek istemiyor. Açık deliller ortadayken, görüntülerle ilgileniyor, birkaç faşist militanın tutuklanmasıyla sorunun çözümleneceğini sanıyor. Asıl kaynağın;emperyalizm, CIA ve onun ülkemizdeki kolları MHP ve ÜGD olduğunu, Türkeşlerin, Demirel'lerin olduğunu anlamak istemiyor.

Öte yandan, "Faşizme de, komünizme de karşıyız" diyerek faşistleri destekleyen, besleyen AP ile işbirliği kurmaya çalışıyor. Onu oylarıyla iktidara getiren halka ters düşüyor, sırt çeviriyor. "Sağa da sola da karşıyız" anlayışı içinde ilerici demokrat çevrelere, devrimcilere, demokratik örgütlere baskı uyguluyor. Bunları kapatıyor. 141-142'den dava açılıyor. Dernekler Yasası'nı daha da gericileştirmek, faşist yasa maddelerini hızla uygulamak için önlemler üzerinde çalışılıyor. Üsler açılıyor. IMF'lere, NATO'lara bağımlılık pekişiyor.

İşte bütün bunlar, emperyalizme ve faşizme karşı, ulusal bağımsızlık ve demokrasiden yana güçlerin eylem ve cephe birliğini daha da yakıcı hale getiriyor. İşbirlikçi burjuvazinin, faşist dikta özlemcilerinin en fazla korktuğu da budur. Demokrasi güçlerinin işçi sınıfı çevresindeki savaş birliği burjuvazinin korkulu rüyasıdır. Bunun için demokrasi güçleri içindeki bölücülüğü kışkırtıyor, karşı devrimci maoculuğu sahneye sürüyor. Demokratik güçlere karşı vurucu güç olarak kullanıyor.

Ankara'da yüksek okulların, yurtların açılmakta olduğu şu dönemde bu tür oyunların tezgahlandığını görüyoruz. Özellikle "faili meçhul" cinayetlerin sorumluları faşist militanların hızla ortaya çıktığı, tecrit durumuna düştükleri, üslendikleri mevzilerden söküllüp atılmalarının şartlarının hızla olgunlaştığı bir ortamda, gençliğin anti-faşist birliğini baltalama girişimleri de yoğunlaşıyor.

Karşı-devrimci maocular ilericilere, devrimcilere saldırmaktadırlar. Anti-faşist birliğin en gerekli olduğu şu ortamda ise "Devrimci Yol"cular bu saldırılara katılmakta, hatta çoğu zaman maocularla birlikte hareket etmektedirler. Dar grupçu, bölücü ve hegemonyacı anlayışı dayatmada maocuları kışkırtıcı güç olarak kullanmakta, burjuvazinin "sol içinde çatışma" demagojisine malzeme veren işler yapmaktadırlar. Son günlerde Ankara'da meydana gelen olaylar bu anlamda düşündürücüdür.

ETLİK: Geçen hafta ODTÜ öğrencilerine, Etlik üzerine Dev-Genç imzalı ve "... emekçi halkımız" başlıklı bir bildiri dağıtıldı. İşin ilginç yanı bu bildiriden bir tanesinin bile Etlik'te dağıtılmamış olmasıdır.

Etlik Lisesi'nde ve bölgede faşist işgal daha MC döneminde İGD öncülüğünde kırıldı. Faşistler lise ve çevresinden sürüldü. Aşağı Eğlence'de kısa zamanda sökülüp atılacakları dar bir bölgeye sıkıştırıldılar.

Durum böyleyken o dönemlerde ortalarda görünmeyenler, evlerinden çıkamayanlar, hatta evlerini terkedenler şimdi ateşin, ölümün üzerine giden arkadaşlarımıza çamur atıyorlar. Faşist işgal, kan ve zindan pahasına kırılırken ortalarda görünmeyenler daha da ileri giderek lise öğrencilerine önderlik edenleri yıldırmaya çalışarak zorbalıkla, tehditle, varolan anti-faşist hareketin "önüne" tepeden inmeye kalktılar.

Yüzlerce Etlik Lisesi öğrencisi 6 TİP'li yurtseverin cenaze töreninin yapılacağı gün boykot yaparak cenazeye İLD saflarında yığınsal olarak katıldı. Aynı günün gecesi "Devrimci Yol"cular, gece lisesinden evlerine dönmekte olan ve aralarında İLD Ankara Şube Başkanı ve gece lisesi öğrenci yönetim kurulu üyelerinin de bulunduğu 4 arkadaşımıza pusu kurdular. Karanlık ve ağaçlık bölgede tabancalarla ortaya çıkan "Devrimci Yol"cular balta ve demirlerle arkadaşlarımızı ağır yaraladılar. Mahalleyi ve liseyi önderlerinden yoksun bırakmayı denediler. Ama savaşım daha örgütlü ve yığınsal olarak devam etti. 13.10.1978 tarihinde gece lisesi öğrencileri yaptıkları forumla, gündüz lisesi öğrencileri de dağıttıkları bildirilerle saldırganları protesto ettiler.

Bu sefer de Etlik dışında, yüksek okullardan, ODTÜ ve Cebeci bölgesinden adam taşıdılar. Faşist işgal varken bunu yapmadılar. Ama bölgede İGD faşist işgali kırdıktan sonra "Etlik'e faşistlerle değil, İGD'lilerle döğüşmeye" geldiler. 200'e yakın "Devrimci Yol"cu lise çıkışında öğrencilerin üzerine birkaç gün üstüste saldırı düzenledi. Üzerimize ateş açtı. Aynı günlerde ODTÜ'de ve SBF'de "Devrimci Yol"cular bize Etlik'e gideceklerini, "hesap soracaklarını", orada gördükleri İGD'lilerle okullarda hesaplaşacaklarını söylediler. Bütün saldırıları kat kat, sınıf sınıf örgütlenmiş liseliler tarafından püskürtüldü.

Dev-Genç dağıttığı bildiride bizim polisle işbirliği yaptığımızı yazıyor! Gitsinler kendi arkadaşlarının ifadelerine baksınlar. 15.10.1978 tarihinde 4 arkadaşımızı çevirip üstlerini aramaya kalkışan 7 "Devrimci Yol"cu yerinde cevaplarını aldılar. Olayın üstüne gelen polise verdikleri ifadede bizim onları dolmuştan indirip dövdüğümüzü söyleyerek ihbarda bulundular. Bütün bu süre içinde lisede önder durumda olan 20'ye yakın arkadaşımız defalarca gözaltına alındı, evleri arandı.

"Devrimci Yol" Etlik'te İGD'ye "Bana yar olmayanı kimseye yar etmem" anlayışıyla saldırmıştır. Etlik'te olanların doğrusu budur. Sonuçta saldırılarını başarıya ulaştıramayan "Devrimci Yol"cular, Etlik'te İGD ile görüşmeye geldi. "Bu işin Ankara'sı var, ODTÜ'sü var" diyerek olayları diğer anti-faşist mevzilere sıçratmaktaki niyetini açığa çıkardı. Bundan çekinmeyeceğimizi hatırlattık. Kendilerine saldırmamamızı, siyasete ambargo koymamamızı istediler. "Siyasî ambargo" koymak gibi hegemonyacı bir tavrımız olmadığını belirterek anti-faşist mücadelede yer alanların ideolojik mücadele platformlarını kullanmalarından yana olduğumuzu ilettik.

DTCF-AİTİA-KIZILAY: Etlik'teki bu olaylar sürerken, durumu fırsat bilen maocular (Dil Tarih Coğrafya Fakültesi) DTCF'de anti-faşist kitlenin toplandığı bir lokalde dışarıdan getirdikleri kişilerin desteği ile arkadaşlarımıza küfür edip saldırdılar. Daha sonra okul çıkışında, orduevi önünde üzerimize ateş açtılar. Ama bu onları kurtaramadı. Kızılay'a kadar kaçtılar.

Yine AİTİA (Ankara İktisadî Ticarî İlimler Akademisi) de anti-faşist mücadeleyi bölüp ayrı dernek kuran maocular, sabah öğrencilerin okula gitmek için toplandığı İzmir caddesindeki bir lokalde bülten dağıtan arkadaşlarımıza saldırdılar. Üç gün üstüste zorbalıkla, şişeli, sopalı, silahlı saldırıyla arkadaşlarımızın lokale gelmesini engellediler. Son seferinde ise tüm AİTİA öğrencilerinin ve grupların şahit olduğu gibi, buluşma yerine gelen arkadaşlarımıza pusuya yatmış, mevzilenmiş 7 silahlı maocu ateş açtı. Hemen olay yerine gelen polisle birlikte üzerimize yüzden fazla kurşun sıktılar, birçok arkadaşımız yaralandı, bir kısmı polise düştü.

ODTÜ: Aynı günün öğlesinde maocular ODTÜ kafeteryasında bir kız arkadaşımıza saldırarak kavga çıkardılar. Sabahki olayları ODTÜ'ye taşımayı, saldırılarını sürdürmeyi amaçladılar. Demir çubuklu, taşlı ve sopalı saldırılar püskürtüldü. Maocuların İGD'ye saldırısını fırsat bilen "Devrimci Yol"cular araya girme bahanesiyle saldırıya katıldılar. Bu arada arkadan dolaşan maocular kafeteryanın üst katından attıkları tepsilerle, saksılarla saldırıda bulundular. Arkadaşlarımız yaralandı.

Yine cumartesi akşamı 4. yurtta İGD'lilere silahla saldırdılar. Kantinde ateş açtılar. Gerekli cevabı aldılar. Olayın 5 dakika sonrasında yüzlerce maocu ve "Devrimci Yol"cu otobüslerle ODTÜ yurtlarına indi. Görüldüğü gibi İGD'ye yönelen bu saldırı önceden planlanmış, "Devrimci Yol"cu ve maocular Ankara'daki tüm güçlerini seferber etmişlerdir. ODTÜ öğrencilerinin birliğini ağızlarından düşürmeyenler, ODTÜ öğrencilerine gözdağı vermek, yıldırmak için Ankara'daki tüm güçlerini yurtlara toplamışlardır. Bunlar yurtları kuşattılar. Silahlı, sopalı "Devrimci Yol"cular ve maocular yurtları ablukaya aldılar. Kız arkadaşlarımızı yurtlarda sopalarla odalara sıkıştırdılar. Telefon etmelerini bile engellediler. Bu arada arabadan tek inen İGD yönetim kurulu üyesi Mehmet Uğur arkadaşımızı yüzlerce maocu ve faşist linç etti. Bütün organlarını ezmeye çalıştılar. Kimdi bu linç edilen arkadaşımız? Bu arkadaşımız, ODTÜ'deki anti-faşist savaşımın ilk büyük adımı olan altı aylık boykot süresinde ODTÜ-DER yönetim kurulu üyeliği yapmıştır. ODTÜ'deki tüm demokratik mevziler böylesi yürekli militanların önderliğinde kazanılmıştır. Yine aralarında Kazım Erol'un da bulunduğu iki İGDüyesini kalleşçe pusuya düşürdüler, yaraladılar.

Aynı gecede yapılan forumda ÖTK adına konuşan "Devrimci Yol"cu artık İGDile ideolojik mücadele etmeyeceklerini, tavırlarının fiili saldırı olacağını ilan etti. Yurtlarda oda oda dolaşarak İGD'lileri yurtlardan atmak için her türlü yola başvuracaklarını ilan ettiler.

Ertesi gün maocular Kızılay'da tek tek dolaşan İGD üyelerine saldırdılar. "Devrimci Yol"cular ve maocular ortaklaşa girdikleri bu hegemonyacı, zorbaca tavırlarını saldırılarını liselerde de sürdürdüler. Aynı günlerde Atatürk Lisesi çıkışında mocular arkadaşlarımıza saldırdılar, maocuların saldırıları püskürtülürken bu kez de civarda pusuya yatmış yüzü aşkın "Devrimci Yol"cu maocuların saldırısına katıldı. Saldırının hemen ardından polis İzmir Caddesi civarında iki demokratik örgütün bulunduğu binayı bastı. Üç yönetim kurulu üyesi, 9 arkadaşımız gözaltına alındı. Öğleden sonra da liseyle ilgisi olmayan, dışarıdan gelen bu adamlar sorumlu arkadaşlarımıza saldırarak okula sokmamak istediler.

Bu olaylardan önce de gerek "Devrimci Yol"cular, gerek maocular bunlara benzer sayısız saldırılarda bulundular. Anıttepe, İncirli ve Yıldırım Beyazıt liselerinde arkadaşlarımıza saldırarak, okula sokmamaya çalıştılar. Demirlibahçe bölgesinde, Site yurdunda barınan faşistlere karşı mücadele ederken yaralanan bir İGD üyesine daha yaraları kapanmadan maocular saldırdı. Beşevlerde faşist işgal altında tüm okullarda dağıttığımız bültenin, endüstriyel sanatlarda dağıtımını engellemek için "Devrimci Yol"cular arkadaşlarımıza saldırdılar. Tıp Fakültesi'nde kendileri de TIP-DER'i örgüt olarak tanımalarına karşın "Devrimci Yol"cular Ankara Belediye Zabıtası lokalinin duvarına A.Ü.Tıp Fakültesi öğrencilerinin tek temsilcisi TIP-DER'in yazı yazmasını silah zoruyla engellediler.

Daha sonra bu olayları, gerçekleri öğrenci kitlesine anlatmak için yayınlanan bildirilerin dağıtımını engellemeye çalıştılar. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde, her yerde dağıtılan bildiriye "örgütlülük" adına izin vermemeye çalıştılar. Ama bildiri dağıtıldı. "Devrimci Yol"cular ve maocular okul dışından aldıkları destekle bildiri dağıtan arkadaşlarımıza saldırarak yaraladılar. Aynı olay SBF'de tekrarlanmak istendi. Ama sonuç alamadılar. Endüstriyel sanatlarda da bildirinin dağıtımını engellediler. Gerçeklerin öğrenci yığınlarına ulaşmasından, onlarca farkedilmesinden korktular. Olayların akışı böyledir. Doğrular, gerçekler bunlardır.

SONUÇ:

Durum ortadadır. "Devrimci Yol", Ankara'daki öğrenci gençlik hareketinde hegemonya kurmak istemekte, "Anti-faşist mücadeleyi bir tek biz veririz, biz olmazsak, anti-faşist eylem olmaz" anlayışıyla gençliğin anti-faşist eylem birliğinin karşısına dikilmektedir.

Çeşitli okullarda ilerici demokrat gençlik örgütlerinin örgüt ismi ile bildiri dağıtımına engel olmaya kalkmakta, kendisinde bunlara sansür koyma yetkisi görmektedir.

Değişik ilerici görüşlerden kişileri içinde barındıran birim derneklerinin katıldığı yığınsal eylemlerin tek Dev-Genç damgasını taşıyacağını ilan ederek, gençliğin anti-faşist eylem birliğini baltalamaktadır.

Bütün bunları birim derneklerindeki örgütçülük maskesi altında yaparken, yönetiminde bulunmadığı birim derneklerinin yönetimini tanımamaya, ayrı baş çekmeye yönelmektedir.

"Devrimci Yol" bu tür hegemonyacı, ambargocu ve bölücü tavırlarını zora dayanarak kabul ettirmeye çalışmakta, anti-faşist birliği dinamitliyen bu tavırlara karşı çıkan İGD'ye saldırmaktadır. Bu yolda maocuları vurucu güç olarak İGD'nin üzerine sürmektedir. Tekelci burjuvazinin bu gönüllü provakatörlerinin nefesinin bu işe yetmediğini görünce bir yandan "iki şabloncu çizgi" demagojisine başvururken diğer yandan yukarıdaki olayların açıkça gösterdiği gibi 1 Mayıs'ta ölen 34 yurtseverin katledilmesinde faşistlerle işbirliği yapan maocularla birlik olmakta, birlikte planlı saldırılar düzenlemektedir.

Karşı devrimci maocuların faşist gibi yığın hareketlerine saldırdığı, ilericilere kurşun sıktığı, elini yurtseverlerin kanına buladığı bilinmektedir. Ancak "Devrimci Yol" Ankara'da olduğu gibi demokrasi güçleri arasındaki mücadeleyi ideolojik platformun dışına taşırıp işin içine fiili saldırıları, ateşli silahları sokarak altından kalkamayacağı sorumluluklar altına girmektedir. Anti-faşist mücadeledeki sorumluluğumuzun ardına sığınarak bu yola başvuranlar sorumsuzluklarının hesabını vereceklerdir.

Türkiye'de sınıflar savaşının kızıştığı, faşizme karşı birliğin her geçen gün kendini dayattığı şu dönemde işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın yanında savaşması gereken gençliği hegemonyacı, saldırgan maocularla bütünleşmeye yönelen tavırlara girerek bölen, onun güçlerini zayıflatanları bu yolda her araca başvuranların niyetleri boşa çıkarılacaktır.

Gençlik içerisinde, sorumluluk duyan tüm güç ve kuruluşların, gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğini dinamitleyen bu gibi saldırılar karşısında tavır alması, eylem birliğinin gelişip güçlenmesinde önemli bir katkı olacaktır.

Devrimci Yol'un oyunları bozulacak, gençliğin anti-faşist eylem birliği her ne bahasına olursa olsun sağlanacaktır. Bu ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlama, faşizmi ezme savaşımının dayattığı bir görevdir. Bu yolda her türlü zorluğun üstesinden geleceğiz, gençliğin faşizme ve emperyalizme karşı birliğini sağlamak için tüm çabamızı harcayacağız.

(ANKARALI İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER)

İ.Ü.FEN FAKÜLTESİNDE ÖN LİSANSA KARŞI SAVAŞIMIN ÖNÜNDEKİ ENGELLER

Ön lisans, ülkemiz gerçeklerine uymayan, gerici, yoz bir uygulamadır. 75-76 öğrenim yılında, o dönemde iktidarda olan gerici faşist karması MC'nin üniversite kapılarındaki yığılmayı, hoşnutsuzluğu önlemek için getirdiği bir uygulamadır. Bu dönemde *"mühendislik"* diye kayıt yaptıranların karşısına *"ara teknik eleman"* yetiştirebilir diyerek ön lisansı çıkardılar. Lise öğretmeni olmak için gelenlere, *"önce, ortaokul öğretmeni olabilir"* dediler, daha sonra ise MEB yeni bir kararname çıkararak *"bunlar öğretmenlik yapamaz"* diye okul idarelerine genelge gönderdi.

İlerici Yurtsever Gençlik o dönemde de bu gerici, yoz yönetmenliğin özünü kavramış ve öğrenci kitlesini bu anti-demokratik uygulamaya karşı GFKD'de örgütlemişti. GFKD öncülüğünde, ön lisans uygulamasına karşı yapılan ilk çalışmalarda, öğrencilerin yanında yer alan öğretim üyeleri ve asistanlar da bunun yoz bir uygulama olduğunu belirttiler. İmza kampanyası, sınıflarda yapılan forumlar ve kısmi boykot gibi somut eylemler sonucunda genel vize hakkı, yedek subaylık hakkı gibi kazanımlar elde edildi. Hem de faşistlerin tüm saldırılarına, provokasyonlarına karşı...

2. MC'nin iktidarda olduğu 76-77 dönemi, genel olarak Türkiye'de faşist saldırıların alabildiğine yoğunlaştığı bir dönem oldu.

İşte ilerici yurtsever gençlik, öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin kalmadığı böylesi bir dönemde acil görev olan faşist saldırılara göğüs germek, okulun açık kalmasını sağlamak ve demokratik mevzileri korumak için "eylem birliği" bayrağını daha da yükseklerde tuttu. Bu savaşımda onlarca arkadaşımız saldırılar sonucu yaralandı, gözaltına alındı ve bir o kadarı da polis tarafından tartaklandı. İlerici yurtsever gençler, can güvenliği sorununun yanlızca öğrencilerin değil aynı zamanda öğretim üyelerinin ve asistanların da yakıcı sorunu olduğunu sürekli bir biçimde vurguladılar. Buna karşın öğretim üyeleri, asistanlar ve müstahdemler de öğrencilerin yanında olduklarını belirttiler. Bütün bu çalışmaların sonucunda ilerici gençlikİTÜ'de, ODTÜ'de olduğu Fen Fakültesi'nde de ilerici geleneği canlandırdı. Faşist işgale geçit verilmedi. Can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması savaşımının yanı sıra akademik çalışmalara da hız verildi. Ön lisansın iptali için Danıştay'a ikinci bir dava açıldı, ama sonuç vermedi.

77-78 öğrenim yılında bu anti-demokratik uygulamanın *"meyvaları"* toplandı. Sonuç: 75-76 döneminde okula başlayan 450 öğrenciden yalnızca 153'ü ön lisansa devam edebildi. Diğerleri ne mi oldu? 217 öğrenci okuldan atılma tehlikesiyle karşı karşıya kalırken ön lisans çıkmazını kavrayan 80 öğrenci de başka okullara gitti. Bu uygulamayı getirenler *"başarılıdır"* dediler! Başarı oranı ise yüzde 34!...

Sorun böylesine somut ve açıktı. İlerici yurtsever gençliğe düşen görevler de...

İşçi sınıfının yolunda yürüyen ilerici gençler, okul öğrencilerinin birliğini, GFKD'nin çatısı altında sağlamaya giriştiler. Bütün ön lisans öğrencilerini, bu uygulamaya karşı savaşıma çağıran bildiriler dağıtıldı, afişler yapıştırıldı. Sınıflarda sürekli yapılan forumlarda bu anti-demokratik uygulama ön lisans öğrencilerine teşhir edildi.

Yine birim derneğimiz GFKD'nin öncülüğünde açılan imza kampanyasını 800 ön lisans öğrencisinden 700'ü imzalarıyla destekledi. Bakırköy Halkevi'nde de 200'e yakın ön lisans öğrencisinin katıldığı bir toplantıda geniş bir tartışma platformu açıldı ve öneriler alındı. Yapılan bu çalışmalarda amaç şuydu: Kitleyi -kalıcı bir zafer için- savaşa hazırlamak. Sorun, DEV—SOL, DEV—YOL, Kurtuluş gibi gruplara da anlatıldı ve GFKD içerisinde bu çalışmayı yürütecek bir komitenin kurulması önerildi. Bu gruplar, önce *"oldu, tamam"* dedikleri halde daha sonraları atılan her adıma çelme takmaya çalıştılar. Maocularla birlikte, çözümlenmesi gereken esas sorunun anti-demokratik ön lisans uygulaması olmadığını söyleyerek *"tuvaletlerin 16.00'dan sonra açık tutulması"* gibi *"Çok daha önemli"* bir sorunla karşımıza geldiler, hareketi baltalamaya çalıştılar. Fakat GFKD öncülüğündeki Fen Fakültesi öğrencileri ön lisansa karşı savaş rotasını iyi çizmişti. Onların bu rotaya karşı yaptıkları her hareket daha da yok olmalarını getiren bir adım oluyordu.

Bu arada, öğretim üyeleri, asistanlar, fakülte yönetimi ve rektörlük ile görüşmeler aralıksız sürdürüldü. Büyük çoğunluğu *"attığınız her adımda yanınızdayız"* dediler ve onların meslek örgütleri TÜMAS ve TÜMÖD bu desteği daha da somutlaştırdı. GFKD, TÜMAS ve TÜMÖD yaptıkları ortak basın toplantısında ön lisansa karşı savaşım bayrağını daha da yükselteceklerini belirttiler. Basın toplantısında GFKD 3 ön lisans öğrencisinin *"ÖLÜM ORUCU"*na başladığını açıkladı. Rektörlüğün önünde kurulan çadırı ziyarete gelen 200'e yakın ön lisans öğrencisi, 217 kişi adına ön lisansa karşı *"ÖLÜM ORUCU"*na başlayan 3 İGD üyesi arkadaşımıza, somut dayanışmalarını gösterdiler. Okul duvarlarına duyurular asıldı. Bildiriler dağıtıldı, forumlar yapıldı. Tüm öğrenciler sorunlarının çözümü için savaşım veren arkadaşlarının başlattıkları eylemi desteklemeye gidiyorlardı. O gün ne laboratuvar, ne ders ne de vize imtihanları yapıldı. Çadır başında halay çekildi, marşlar, türküler söylendi. Yüzlerce öğrenci, hatta birçok asistan, çadırda ön lisansa karşı savaş bayrağının altında bu savaşıma omuz veriyorlardı.

Edebiyat Fakültesi'nden, Diş Hekimliği öğrencilerinin birim örgütü DBD'den, İl-Tıp-Der'den, Merkez Binadaki faşist işgali kıran Hukuk Fakültesi'nden ilerici yurtsever gençler, kısacası işçi sınıfının yolundan yürüyen, değişik okullardan gençler, Fenli savaşım arkadaşlarına destek oldular, onlara onur verdiler.

Atılan bu adım ön lisansın savunucularını da ürküttü. Gece yarısı çadır, yüzlerce polis ve jandarmaya kaldırtıldı. Böylece ilerici gençliği yıldıracaklarını, ön lisansa karşı savaşımdan vazgeçireceklerini sandılar; ama daha da bilendik, çelikleştik. Bundan sonra atılan her adım ses verecekti. Ve hemen ertesi gün ses verdi: Boykot!

İGD'nin savaşkan militanları tüm sınıflara duyurular astılar, bildiriler dağıttılar. bir tek ses vardı bu bildirilerde, hem de ses getiren bir ses: Boykot!

"istemlerimiz gerçekleşinceye kadar hiç bir derse, laboratuvara, uygulamaya ve vize sınavına girmeyeceğiz". İşte böylesine güçlü bir ses. Bu sese kulakları tıkalı olanların faşistlerin, maocuların ve onların yanında yer alan küçük burjuva devrimcisi grupların derslere girmeleri engellendi.

Boykotun 2. günü: Aydınlıkçı maocu faşistler, okul dışına yazdıkları "Revizyonist bölünmeye son", "Ne ABD ne Rusya" gibi anti-komünist zırvaların yanına ayıp olmasın diye *"Ön lisansa hayır"* sloganında eklemişlerdi. İlerici gençler, maocuların ve diğer *"dümen suyu tayfası"*nın toplandıkları katta forum yaparak maocu faşistlerin hareketlerini lanetlediler.

Engellemeler bu kadarla da kalmadı. *"İGD'ye karşı olmak"* sorunu gelince *"can ciğer kuzu sarması"* olan Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu gibi maocu gruplar ve küçük burjuva devrimci akımlar bir bildiri dağıttılar. Bildiride, boykotun gereksiz olduğu, okulda faşistlerin ve polisin bulunduğu bir durumda akademik -demokratik sorunlarla uğraşmanın kitleyi pasifize etmek anlamına geldiği yollu zırvalar yer alıyordu. Ardından ortak bir forum yapmak istediler. 70-80 kişilik bir *"kitle"* ile doluştukları bir anfide kısa süren *"ortaklık"*larını kutlamak için kavga ettiler. Jeofizik ve Biyoloji gibi bölümlerde önce *"kitle derse girerse biz de gireriz"* diyen bu gruplar baktılar ki derse giren yok *"biz de giriyoruz, haydi derse, imtihanlara girin yoksa hakkınız ölür"* diyerek derse girmek istediler. Kendilerini engellemek isteyen arkadaşlarımızı polise ihbar ederek *"işte boykotu yapan bunlardır"* dediler. Okul içinde bu gelişmeler olurken okul dışında da İstanbul Emniyet Amirliği'ne, Fakülte Dekanlığı'na, Vilayete telefonlar ederek derse girmek istediklerini fakat sokulmadıklarını belirterek şikayet ettiler. İGD üyelerinin ve GFKD Yönetim Kurulu üyelerinin isimlerini verdiler. Bir kez daha kanıtladılar: *"bozguncuların yanında ihbarcı da olduklarını"*

Tüm bu gelişmelere rağmen, maoculukla gerçek bağını kesemeyen küçük burjuva devrimci gruplarla görüştük. Yalnış yolda olduklarını, maocuların zaten faşistlere aynı yolda yürüdüklerini, ön lisans konusunda istemlerimizi gerçekleşinceye, yani boykotun sonuna kadar aramızda bir sürtüşmenin yanlış olacağını bu görüşmelerde üzerine basa basa dile getirdiysek de nafile. Ama İGD üyeleri rotalarını çoktan çizmişlerdi. Bu hak alınacak denmiş eyleme geçilmişti. Bütün bozguncuların toplandığı kata çıkılarak önce forum yapıldı daha sonra da *"ders"* verildi. Ama bu, söylediklerimizi anlamak istemeyenlere anladıkları dilden bir *"ders"*di.

Ön lisansa karşı verdiğimiz savaşım boyunca, asistanlar ve öğretim üyeleri bizim yanımızda yer aldılar. Hatta şöyle bir olay oldu:

Bozguncu gruplardan 2-3 kişi 180-200 kişilik sınıflarda derse girerek, *"Ne olur hocam ders yapın"* diye hocaya yalvarırlar. Hocadan gelen cevap şu: *"Evladım bu sorun hepinizin sorunudur. Bu sorunun çözümü için devrimciler boykot yaparken siz neden katıl mıyorsunuz? Yoksa siz faşist misiniz?"*. Ve tüm bu tür girişimlere karşı ağız ve eylem birliği yapan asistanlar ve öğretim üyeleri *"Defolun, iki üç kişiyle ders yapamayız, ön lisansa karşı eylemleri destekliyoruz"* dediler. İşte Fen Fakültesi'nde sorun böylesine derin, hareket böylesine köklü, savaşım böylesine keskindi...

Ön lisansa karşı giriştiğimiz eylemlerin ta başından başaracağız dedik. Ne oldu? BAŞARDIK. Hem de vura vura...

Bütün bu eylemler ile fakülte yönetimi sıkıştırıldı. Olağanüstü bir komisyon kurulup üst üste komisyon ve fakülte yönetim kurulu toplantıları yapıldı. Sonuç açıklandı: 75-76 öğretim yılında fakülteye giren öğrencilerin her dersten üç sınav hakkı tanınacak ve boykot nedeniyle yapılamayan 20'den fazla vize İmtihanının yeniden yapılabilmesi için tarihler saptanacak...

Aldığımız sonuç elbetteki yeterli değil, amacımız ön lisans gibi anti-demokratik bir uygulamanın tümden kaldırılmasıdır. Bundan yüzümüzün akıyla çıkacağız. Hem de faşistlerin, maocuların, küçük burjuva devrimcilerinin önümüze çıkardıkları tüm engelleri o kalın kafalarına vurarak...

İstanbul Üniversitesi
Fen Fakültesi'nden ilerici
yurtsever gençler

SALDIRILAR SONUÇSUZ KALACAK

Gelişen, güçlenen bir hareket dost-düşman herkesin dikkatlerini üzerinde toplar. İlerici gençlik hareketinin, İGD'nin serpilip, gelişmesi dostlarımızı onurlandırıyor. Düşmanlarımız ise telaşlanıyor. Bu telaşla, korkuyla saldırıyorlar İGD'ye. Egemen güçler, gerici - faşist çeteler, Maocu provokasyon yuvaları, her türden oportünist, nasıl yapsak ta bu gelişimi durdursak diye kafa yoruyor. Oynadığı bütün oyunlar, elindeki en büyük kozlar boşa çıkıyor. Saldırıları geri tepiyor. Saldırganlar tecrit oluyor. İGD'nin savaşkan militanlarının özverisi, örgütüne yönelik her türden tehlikeyi etkisiz kılıyor. Gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist eylem birliğinin sağlanması için çaba harcıyor. Sorumluluk duyuyor.

Ancak, kimi unsurlar böylesi bir eylem birliğini baltalamak için elinden geleni ardına koymuyor. Devrimci olmayan yollara başvuruyorlar. Hatta yaptıkları forumlarda "İGD'lilere bugüne kadar ideolojik mücadele vermeye çalıştıklarını, ancak bugün gelinen yerde bunun olanağının kalmadığını, bundan sonra başka yöntemler geliştireceklerini..." söyliyebilecek kadar ileri gidebiliyorlar.

Kimileri de İGD militanlarını kışkırtmak için boyundan büyük işlere kalkışıyor. İGD'nin saygınlığı karşısında küçüldükçe küçülüyor. Gene de laf atmaktan geri kalmıyor.

Devrimci Yol, böyle kuru sıkı tehditlerle İGD'yi, onun militanlarını yıldıramayacağını pekala biliyor. Ancak, İGD düşmanlığından başka şey bilmeyen, "İGD Kapatılsın" diye egemen güçlere yalvaran, kampanya açan Maocularla işbirliği yapma yolundaki eğilimi herkesten çok kendisine zarar veriyor. Devrimci Yol, bu tür tehditlerden, saldırılardan vazgeçmelidir. Tabii eğer gençliğin eylem birliğinin sağlanması konusunda sorumluluk duyuyorsa.

ILD GENEL BAŞKANI A.ÖZBEK'IN İCİSLERİ BAKANINA MEKTUBU

İlerici Liseliler Derneği Genel Başkanı Ahmet Özbek İçişleri Bakanlığına bir mektup göndermiştir. Sağmalcılar Ceza ve tutukevinden kaçan 13 faşist mahkumdan birisi olan ve adı Mustafa Yılmaz olarak açıklanan faşistin, aynı zamanda İLD üyesi Sinan Hepşen'in katili olduğunun ve takma isim kullandığının belirtildiği mektupta şu görüşlere yer verilmiştir.

"3.11.1978 günü Sağmalcılar Ceza ve tutukevinden kaçan 13 azılı faşistten asıl adı MUSTAFA BAKİ GÜLCAN olan Mustafa Yılmaz basında açıklanan suçların yanısıra 16. Aralık. 1977 günü öldürülen Sinan Hepşen'in de katilidir. Baki Gülcan şimdiki adıyla Mustafa Yılmaz 19:11..977 günü arkadaşlarıyla birlikte kahvede oturan Plevne Lisesi öğrencisi ve İLD üyesi Sinan Hepşen'i öldürmüştür. Bu faşist katilin ad değişikliği yaptığını bilgilerinize sunarız. Bunun yanısıra hükümetinizin 5 Kasım 1978 günü yapmış olduğu açıklamayla kamuoyuna duyurduğu gibi bu faşist katillerin hangi parti ve örgütlerce yetiştirildiği artık kesin delillerle açıklanmıştır. Bu faşist cinayet şebekelerinin; MHP'nin ve onun vurucu gücü olan ÜGD, ÜO, ETKO ve benzeri örgütlerin derhal kapatılması gerekmektedir. Bu doğrultuda yapacağınız etkin çalışmalarınızı bekliyoruz."[13]

İŞ KAZALARI VE EMEKÇİ GENÇLİK -2

Sigortalı işçiler, 1970'deki toplam faal nüfusun (13.595.000) ancak % 11'ini, toplam işçi sayısının (3,4 milyon) ise % 44'ünü kapsamaktadır. İşçilerin % 56'sı sosyal güvenlikten yoksundur. Ve bu sosyal güvenlikten yoksun işçiler —özellikle genç işçiler— en yoğun bir biçimde, kapitalizm şartlarında denetim olanaklarının sınırlı olduğu küçük üretim birimlerinde çalışmaktadırlar. Bu iş yerlerinde iş kazalarının sayısal çokluğu ve bundan en fazla genç emeğin etkilenmesi ise başlıca şu nedenlerden ileri gelmektedir:

1 — Küçük işyerlerinde çalışan işçiler vasıflı işçi olmayıp, eğitimsiz çocuk işgücüdür.

2 — Küçük işyerlerinde alet ve makinalar yetersiz, ilkel, koruyucudan yoksundur.

3 — Küçük işyerlerinde iş kazalarına karşı güvenlik bir sorun bile olmamıştır.

4 — İşsizliğin gençlik içinde yaygın olması, genç işçilerin işsizlikle tehdit edilmesi genç işçilerin iş kazalarına karşı önlemleri işverene dayatamamalarını da beraberinde getiriyor.

5 — Düşük ücret politikası nedeniyle genç emekçiler yaşamlarını asgari düzeyde bile sürdürememektedirler.

6 — Genç işgücü gençliğin özelliklerini de —Duygusallık,heyecan, dinamizm, haksızlığa karşı sert tepkiler vb...— taşıdığından, yaşam sorunlarıyla kafasını çok yormakta, işverenlerin, ustaların davranışlarından fazlaca etkilenmektedir.

7 — Genç emekçiler iş öncesi sorunlarını çözemediklerinden —Ekonomik sorunlar, ev sorunu, aile sorunu, evlilik vb...— makina başında gerekli özen ve dikkati gösterememektedirler.

8 — Genç emekçiler genellikle işyerinde angarya ve ağır işlere verilmekte, kendilerine eşit olmayan işbölümleri dayatılmaktadır.

9 — Küçük işyerlerinde sendikal örgütlenme oranı çok düşüktür.

İŞ KAZALARINDA EN ÇOK GENÇ İŞÇİLER ETKİLENİYOR

Burjuvazi daha fazla kâr ereğiyle genç işgücünü böylesi şartlarda çalışmaya itiyor. İşyerlerine astığı «DİKKAT», »DALGIN OLMA» gibi tabelalarla işçilerle ve özellikle genç işçilerle adeta alay etmektedirler. Yaşamlarının en güzel yıllarında iş kazaları denilen, aslında birer iş cinayeti olan bu olgunun sonuçları da, doğal olarak en fazla genç emeği etkiliyor. İstatistiklere göre en çok iş görme gücünü %10' un üstünde yitirenler 20 - 24 yaş arasındaki genç işçilerdir. Yine iş kazaları nedeniyle ölenlerin büyük bir bölümünü genç emekçiler oluşturmaktadır. Aşağıdaki tablo bunun açık bir göstergesidir.

İş kazası, meslek hastalığı sonucu ölümlerin yaş gruplarına göre dağılımı:

Yaş grubu	1975	1976
— 14	3	7
15 — 19	74	54
20 — 24	119	152
25 — 29	159	170
30 — 34	124	136
35 — 39	107	138
TOPLAM	1.038	1.113

1976'daki iş kazası ve meslek hastalıkların dan ölen toplam 1113 kişinin % 85'inin yalnızca iş kazalarından ölmesi de, genç emeğin, meslek hastalıklarına nazaran iş kazalarından daha fazla etkilendiğini göstermektedir.

Genç emek, iş kazalarından böylesi derin etkilenmekte, yaşamın tadını bile alamamaktadır. Sosyal güvenlikten yoksun azımsanmayacak kadar genç işçi, iş kazalarının olumsuz sonuçlarını daha da derinden duymaktadır. Eğer yaşama şansını bulabilmişlerse, bu kez geçici veya sürekli iş görmezliğin getirdiği açlık, psikolojik yıkım, moral çöküntü ortamıyla yüz yüze kalmaktadırlar. Hem de anayasanın, **«Herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir»** maddesine karşın. Genç emeğin bu hakkı kazananları, yani sigortalaşma olanağı bulanlar bu yıkım ortamından kurtulabiliyorlar mı? Olumlu yanıt vermek güç. İş kazalarıyla ilgili önlemler konusunda işçi sınıfımızın uzun yıllar verdiği zorlu savaşımlar sonucu İş Yasasına geçen hükümler, burjuva hukuk mekanizmasıyla etkisiz hale getirilmiştir. Bu, işçi sağlığı ve iş güvenliğiyle ilgili önlemlerin uygulanmaması sonucu verilecek cezalar olarak belirginleşmektedir. Örneğin İş Yasası'nın 102. maddesi gereğince; **«işçi sağlığı ve iş güvenliği kurulu»**nu işyerlerinde kurmaktan kaçınan veya kurup da işletmeyen işveren veya vekilleri 1500 liradan az olmamak üzere ağır para cezasına, İş Yasası'nın 80. maddesinekarşın, 12 — 18 yaşına kadar çocuklar için işe alınmadan önce gerekli sağlık raporlarını almayan işverenlere 500 liradan az olmamak üzere ağır para cezaları verilir.

Tüm bunları, işverenlerin ve hükümetlerinin genç emeği korumada ne denli içten olduklarını açıkça göstermektedir. Bir yanda iş yasalarında genç emeği koruyucu belirli hükümler, öte yandan gülünç denecek kadar para cezaları.

BURJUVAZİ KENDİ YASALARINI BİLE UYGULAMIYOR

Burjuvazi, İş Yasası'nın ilgili hükümlerini uygulamayanlara verilecek bu cezalara bile tahammül edememektedir. **«1475 sayılı yasanın 88. maddesi çalışma hayatının denetim ve teftişinin devletin bağımsız organlarınca yürütülmesi ilkesini koymakta, bu işlevin, işveren ve işçiler açısından yansız ve objektif olarak yerine getirilmesi gerektiğini»** belirtmektedir. Fakat burjuvazi kendi çıkardığı yasalara karşı ters tutum takınarak, hükümetler eliyle yasaları uygulamamaya başlamıştır. Böylece bölge çalışma Müdürlükleri'ndeki emekten yana iş müfettişleri sürgünlere gönderilmiş, açığa alınmış, işveren yanlısı gerici - faşist iş müfettişleri Bölge Çalışma Müdürlükleri'ne doldurulmuştur. Böylesi bir yapıdaki organın ise, fabrikalardaki iş kazalarıyla ilgili olaylarda, işçilerin ve özellikle genç emeğin yararına bir denetim yapmasını düşünmek olası bile değildir.

GENÇ İŞÇİLER DEMOKRATİK HAKLARI İÇİN SAVAŞIYORLAR

İşte, böylesi bir sömürü ağı içinde, genç emekçiler demokratik hakları için işçi sınıfının kan tazeleyicileri olarak fabrikalarda seslerini yükseltiyor, demokrasi savaşımında, gençlik hareketinde etkin bir şekilde yerlerini alıyorlar. Genç emeğin iş kazalarından etkilenmesinin somut görünümleri, ücret ayrımları, işsizlik, ayrımcı politikaların ağır sonuçları, genç emekçilere rahat bir yaşam ve güvenli bir geleceğin sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzende gerçekleşeceğini, tekellerin ise kendileri yararına bir düzen getiremeyeceğini her geçen gün daha iyi göstermektedir. Genç emeğin saygınlık kazandığı ve her bakımdan korunduğu ileri demokratik bir düzenin gerçekleşmesi sürecinde, genç emeğin korunması için sendikalara, meslek örgütlerine, gençlik örgütlerine, politik örgütlere büyük görevler düşmektedir.

Çalışan ve okuyan gençliğin demokratik yığın örgütü olan derneğimiz, 1. Büyük Kongre'sinde, emekçi gençliğin özgül sorunlarıyla birlikte, emekçi gençliğin çalışma koşullarının iyileştirilmesi üzerine aldığı kararlarla emekçi gençliğin savaşımının ulaştığı boyutları açıkça göstermiştir. Gençlik deyince sadece öğrenci gençliği göstermek isteyenlere karşı, emekçi gençlik, kendi özgür sorunlarına sahip çıkmada ne denli ileri ve kalıcı adımlar attığını sendikal harekette, ilerici gençlik hareketinde, meslek örgütlerinde, politik örgütlerde yer alarak açıkça gösterdi, gösteriyor. **«1. Ulusal İşçi Sağlığı Kongresi»**nin de emekçi gençliğin sorunlarının dile getirilmesi, ve bu sorunların çözümü konusunda geliştirilecek eylem türlerinde yeni açınımlar getireceği ve bu anlamda güçlü bir forum olacağı inancındayız.

İSTEMLERİMİZ

Genç emeğin korunması için geliştirilecek özgün ve özgül eylem türleri, işçi sınıfımızın ve ulusal demokratik güçlerin eylemleriyle örülerek tekellerin erkine yönelmek zorundadır. Sorunların köklü çözümünde başka yol yoktur. Bu nedenle genç emekçileri derinden etkileyen iş kazaları olgusuna karşı verilecek savaşım da bu platformda olacaktır. Genç emekçiler bu gerçeğin bilinciyle derin toplumsal, ekonomik, politik düşüncelerden yana çıkıyorlar. Biz İGD olarak, çalışan gençliğin sorunlarına, özellikle de iş kazalarının getirdiği ekonomik, moral ve fiziksel yıkımlara karşı;

● **Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)'nun kararlarına uygun olarak 16 yaşından küçük çocukların çalıştırılmasının yasaklanması,**

● **Mevcut anti - demokratik çıraklık, kalfalık, ustalık yasası (2089 sayılı) nın tümüyle iptal edilmesi, sendikaların ve meslek örgütlerinin de katılımıyla demokratik bir çıraklık yasasının çıkartılması,**

● **Emek korunması ve sağlık, gece çalışması, genç emekçilerin zararlı, ağır, tehlikeli çalışma koşullarından korunması da dahil, genç emeğin sorunlarına ilişkin uluslararası kararların ve ülkemizdeki iş yasasının ilgili hükümlerinin yerine getirilmesi, demokratik iş denetiminin sağlanması,**

● **İşyerlerinde bireysel güvenliğin gerektirdiği donatımın parasız verilmesi,**

● **Okuma bilmezliğin ortadan kaldırılması, gençliğin genel ve yüksek öğrenime geniş katılma olanağının sağlanması, parasız mesleki eğitimin genel olarak benimsenip uygulanması, bilimsel teknik devrimin getirdiği yeni uzmanlıkları edinme olanağının sağlanması,**

● **Üretim sürecinde genç emeği, psikolojik, moral, ekonomik sorunlarla karşı karşıya bırakan ücretlerin düşüklüğü politikasına karşı «eşit işe eşit ücret» hakkının yerine getirilmesi; yaş, ırk, milliyet, din ve cinsiyete dayalı ücret ayrımının kaldırılması,**

● **İş haftasının ücret kesintisi olmadan kısaltılması,**

● **Askeri sanayi komplekslerince hızlandırılan ekonominin askerleştirilmesinin ve silah yapımının durdurulması, şu anda bu amaçla harcanan dev toplamların genç işçilerin yapıcı gereksinimlerinin giderilmesine aktarılması,**

● **Anayasanın 48. maddesi gereğince herkese sosyal güvenlik hakkının sağlanması için savaşımımızı yükseltiyoruz.**

Yaşadığımız toplumda genç emekçi olmanın talihsizliğini yaratanlara, genel olarak gençliği hor görenlere karşı; emekçi gençliğin savaşım hedefini şu cümleler çok iyi ifade etmektedir:

«Gülen, şarkı söyleyen, dans eden bir gençlik, ama aynı zamanda bütün soylu amaçlar için düşünen, çalışan, gayret eden, yüreği titreyen ve coşku duyan bir gençlik.»

Ülkemizde emekçi gençliğin bu ereğe ulaşması için tüm ulusal demokratik güçlerle omuz omuza olacağız. Gençliği tekellerin arpalığı haline dönüştürmemek için, gençlik heyecanımızla, yaratıcı zekâmızla, dinamizmimizle, coşkumuzla,kararlılığımızla bu soylu savaşımın içinde olacağız.

İŞSİZLİĞE KARŞI SAVAŞ

Yapılan araştırmalara göre ülkemizde açık işsiz sayısı 3 milyonu aşıyor. Tensikatlarla fabrika kapılarında yoğunlaşan işsizler ordusunun büyük bir çoğunluğunu gençler oluşturuyor. İşsizliğe kapitalist üretim ilişkileri içinde çözüm bulmak olanaklı değil. Sorunun köklü çözümü sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzende olanaklı. Bu gerçeğe karşın, işsizliğin, özellikle gençlik kitlelerinde yarattığı olumsuz etkileri kısmen giderebilmek için Genel Kurulumuz;

- Okuldan mezun olduğu, ya da çalışacak yaşa geldiği andan itibaren işsiz kalan tüm gençler için işsizlik yardım fonlarının kurulması ve geliştirilmesi,

- İşten çıkarmalara karşı işvereni caydırıcı önlemler alınması,

- İşçi sınıfımızın başında demoklesin kılıcı gibi duran iş yasasının anti-demokratik 13 ve 17. maddelerinin kaldırılması,

- İnsanlık gururuyla yaşayabilmek, ülkemizin ekonomik, siyasal, toplumsal ve kültürel hayatında yaratıcı rol oynayabilmek için Anayasa ve yasalarda yer alan çalışma hakkının uygulanması ve garanti edilmesi çalışmalarının yoğunlaştırılmasına karar verir.

İGD 1. BÜYÜK KONGRESİ 3 NO'LU KARARI

Bütün kapitalist dünyada insanlığı tehdit eden bir illet var: *İŞSİZLİK*. Bu öylesine bir illet ki, milyonlarca emekçiyi, yoksulluğa, açlığa terk ediyor, dahası onları, "gereksiz kişiler" olarak toplumsal yaşamın dışına itiyor. Günümüzde "gereksiz insanlar" ordusunun ulaştığı boyutlar, tehlikenin büyüklüğünü ortaya koyuyor. 1978 başlarında gelişmiş kapitalist ülkelerde resmen kayıtlı işsizlerin sayısı 16.5 milyonu bulmuştur. Kapitalizmin olumsuzluklarından en çok etkilenen Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde ise işsizlerin sayısı daha da yüksek. Örneğin Afrika'da ergin nüfusun yarısını oluşturan 60 milyon kişi işsizdir. Latin Amerika'da ise; çalışabilir durumda olanların %40'ının hiçbir işi yoktur.

İşsizlik özellikle yaşama yeni atılanlar, yani genç insanlar için ağır bir darbe olmaktadır. ABD'de resmî istatistiklere göre 6.7 milyon olarak belirlenen toplam işsiz sayısının 3 milyonunu 16-24 yaş arasındaki gençler oluşturmaktadır. Genç insanların işsizlikten bu denli etkilenmelerinin baş nedeni, çalışma yaşına gelenlerin sayısının hızla artmasına karşın, yeni iş sahalarının açılmaması ve istihdam olanaklarının sağlanmamasıdır.

Yeni iş alanlarının açılmaması işsizliğin nedenlerinden yalnızca birisidir. Ancak herhangi bir işte çalışan gençlerin, işsizlik tehlikesinden kurtuldukları söylenebilir mi? Kuşkusuz bu soruya verilecek cevap kocaman bir "hayır"dır. Çünkü çalışan gençliği bir başka tehlike, burjuvazinin *"işe en son giren en erken çıkarılır"* uygulaması beklemektedir. Bunun sonucu binlerce genç işçi toplu işten çıkarmalarla işlerini kaybetmekte, yine işsizler ordusuna katılmaktadır.

Milyonlarca emekçiyi, genç insanı böylesine tehdit eden işsizlik, kapitalist ülkelerde sürekli artıyor. Burjuva hükümetleri bu soruna hiçbir çözüm bulamıyorlar. Oysa sosyalizm, işsizlik diye bir olgu tanımıyor.

Bu olgu, tüm sorunların köklü çözümünün sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzende olanaklı olduğunu kanıtlıyor. Ancak bu, kapitalizm koşullarında hiçbir şey yapılmayacağı anlamına gelmiyor. İGD 1. Büyük Kongre Kararı, emekçi gençlik için yapılması gereken çalışmaları gösteriyor. Kongre kararlarını hayata geçirmek için canla başla çalışan ilerici gençler işsizliğe karşı, onun olumsuz etkilerine karşı ardıcıl bir savaş vereceklerdir.

ADAKO-BİRLİK GENEL MÜDÜRÜ VE ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI ADANA ŞUBESİ BAŞKANI İ.AKIN ÖZDEMİR:

Emekçi köylüler demokratik halk kooperatiflerinde örgütlenerek sömürü zincirini kıracaktır

Öncelikle, Çukurova bölgesinin kırsal kesimlerinde yaşayan insanların, yani köylülerimizin durumunu anlatmak isterim.

Ancak Çukurova'nın kırsal kesimlerinde yaşayanların durumu hiç de iç açıcı değil. Şöyle ki: Çukurova'nın hemen tümüne yakın bir bölümünde kapitalist toprak beyliği kuralları hüküm sürmekte. Çukurova'da, toprak büyüklüğüne oranla, az ve orta topraklı üretici köylü yüzdesi çok düşük. Geriye kalan köylü yoğunluğu -ki bu tüm Çukurova köylüsünün 3/4'ünü oluşturur- her ne kadar yerleşiklerse de, bu insanların tek bir dönüm toprağı dahi yoktur. Hemen hepsi daha doğuştan yükümlüdür ağaların yanında ırgatlık yapmaya. yıllar var ki Çukurova bu düzen üzerine sürüp gidiyor.

Hal böyle olunca az topraklı ve yoksul köylüleri; demokratik halk kooperatifçiliği ilkeleri ışığında örgütlemek, onların tek tek güçlerini birleştirmek; köylülerin sesini, işçi sınıfının sesine, gücünü işçi sınıfının gücüne katmak uzun vadeli hedeflerini yoksul köy emekçilerini ve üretici köylüleri sömürüden kurtarmak olarak programlayan; tarımda makineleşmeyi ve mekanizasyonu yine yoksul köylüler için programlayan onların sömürüsüz, ezgisiz bir düzene doğru savaşımlarını yükseltmek amacıyla yola çıkan ve çalışmalarını bu objektif doğrular üzerinde yürütmek zorunda olan ADAKO-BİRLİK'e büyük sorumluluklar düşüyor.

Sorumluluklarının ve kendisini bekleyen görevlerin bilincinde olan ADAKO-BİRLİK'in çalışmaları, kurulduğundan bu yana geçen kısa zaman dilimi içinde elde ettiği başarılar son derece olumludur.

Bugün birliğimizin 40 ortak kooperatifi var ve 40 ortak kooperatifimizin ortakları da birliğimizdeki 6000'e yakın köylü ailesinin örgütlü gücünü temsil etmekte.

Ancak bildiğimiz görev sahası içinde, her ne kadar kısa vadeli bireysel hesaplarla, veya gereksinme dışı yapay zorlamalarla kurulmuş da olsalar 3000'e yakın tarımsal kooperatif vardır ki bunlardan en çok % 10'u birliğimiz üyesidir. Bu durum gösteriyor ki ADAKO-BİRLİK kendi örgütlenme çemberi içindeki kır emekçilerinin ekonomik ve demokratik örgütü olma yolundaki çalışmalarına daha büyük bir hızla devam etmelidir ki bu amaçla başladığımız eğitim ve örgütlenme çalışmalarımız daha şimdiden büyük bir yoğunluk kazanmıştır.

Nitekim pek çok bölgede toplumsal gereksinme ve eğitim birikimi sonucu örgütlenmeye yönelik potansiyel oluşmuştur. Bu potansiyelin örgütlenmeye dönüştürülmesi yeni kurulan ve kazanılan kooperatiflerin demokratik halk kooperatifçiliği yönünde işlerliğe kavuşturulması birliğimizin en acil görevleri arasındadır.

Konumuzun önemiyle ilgili rakamsal verilere bakarsak bizim ve bizim niteliğimizdeki kooperatiflerin örgütlenme çalışmalarının ne denli önemli olduğunu daha iyi anlayabiliriz: Bugün Türkiye'deki 4.200.000'e yakın köylü ailesinden %27'sinin hiç toprağı yoktur. Kırsal kesimin % 82'si tarımsal arazinin % 34'üne, buna karşılık % 2 oranında bir grup ise toplam arazinin % 29'una sahiptir.

Tüm tarım topraklarının ancak % 34'üne sahip olan ve tüm köy insanlarının % 82'sini oluşturan üretici köylü aileleri geçimlerini sağlama olanağından yoksun olup, çok kötü yaşam standartlarında, ağır ekonomik baskılar altında yaşamlarını sürdürmeğe çalışmaktadır.

Örgütlenme çalışmalarımızın yanısıra tüm köylülerimize şunları iletmek isterim ki bugün köy emekçilerinin gerçek örgütü olan birliğimiz, tüm emekçilerle birlikte demokrasi mücadelesindeki onurlu yerini almıştır. İşte bunun için satış mağazamız iki kez faşist saldırganlar tarafından tahrip edilmiş, birçok kooperatifçi arkadaşımız dövülmüş, kurşunlanmıştır.

Faşizm tehlikesi demokrat nitelikteki yeni hükümete rağmen halen, tehlike olmayı sürdürmektedir.

Bugün ülkemizin başlıca sorunu; faşizm tehdidine karşı demokrasiyi yaşatmak ve geliştirmektir. Köy emekçilerinin örgütü olan birliğimiz bugüne dek olduğu gibi bundan sonra da faşizme, emperyalizme, her tür gericiliğe karşı kararlı ve bilinçli savaşaşımını ardıcıl olarak sürdürecektir. Bunları salt kendi bilgilenmelerimize, gözlemlerimize dayanarak söylemiyoruz. Bu Türkiye'deki köylülerin hemen en büyük kısmını oluşturan bizim ve Türkiye çapında da üst örgütümüz olan KÖY-KOOP tarafından temsil edilen yoksul ve az topraklı köylülerimizin en dirimsel istemleridir de onun için.

AK PAMUĞA AL KANLARI DAMLAYANLAR

"Bir Bölge... Bir Sorun..." yazı dizimizi sürdürmek amacıyla Ekim ayı başlarında Çukurova'ya gittik. Çukurova yöresinde pamuk üreticilerinin, topraksız yoksul köylülerin, Doğu'dan gelen pamuk toplama işçilerinin sorunlarını işlemek, onların istemlerini duyurmak amacıyla bir dizi röportaj yaptık.

Bu sayımızda Çukurova'nın Yüreğir kesiminde yheralan Yunuslar köyüne, Urfa Siverek'ten gelen pamuk toplama işçileri ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Çukurova Ekim ayında olmasına rağmen dehşetli sıcaktı. Çukurova'nın yerlilerinin deyimiyle, "Sarı sıcak". Tarlaya ulaştığımızda saat altıya geliyor. Yanı sıcak yenice çekilmeğe başlamış.

Ve... çalışıyor insanlar; belleri iki büklüm; elleri şif yarası, koza çiziği.

Çalışanlardan birinin yanındayız, şimdi.

İYG - Adınızı öğrenebilir miyiz?

- Hacı Sucu.

İYG - Kaç senedir pamuk toplamağa geliyorsunuz? Sizin Siverek'te toprağınız var mı?

Hacı Sucu - Yok kardeş, bizde tarla tapan arama ! Toprağımız olsa burada işimiz ne ki? Ben olsun buradaki diğer hemşerilerim olsun, kendimizi bildik bileli buralara geliriz, pamuk toplamağa. Kışın da Siverek'te ağanın yanında yerine göre yarıcılık, yerine göre ırgatlık ederiz. Ne var ki son yıllarda o da olmuyor.

İYG - Hacı arkadaş, buradaki çalışmanızdan ne kadar para kazanıyorsunuz? Kazancınız yetiyor mu? Burada çalışırken karşılaştığınız güçlükleri anlatır mısınız?

Hacı Sucu - Biz burada kilo hesabı çalışıyoruz. Topladığımız her bir kilo pamuk için bize 125 kuruş ödeniyor. Kazancımızın yetmesi haliyle aldığımız parayla olacak bir şey. Ben size halimizi şöyle anlatayım: En babayiği dimizin, en güçlü kuvvetlimizin 14 - 15 saat boyunca ancak 50 - 60 kilo pamuk topladığını söyleyeyim. Varın ötesini siz hesaplayın gayri. Benim ailem 9 nüfus. Hepimizin bir günde topladığı pamuk gelse gelse 170 - 180 kilo gelir ki, bunun parası hangi birimizin boğazına yetsin, yetişsin?

Burada dertlerimiz o kadar çok ki hangi birini anlatayım. Barınma mı? 15-16 nüfus 3 ayak boyu çadırda yatanlarımız var. Çadırların zemini toprak, gündüz sıcaktan pişirir giremeyiz içine, gece de ne kadar soğuk varsa olduğu gibi içerde. Su yok. Olan su da içilemeyecek kadar tuzlu.

Tuvalet, banyo gibi şeyler ise hak getire. Sıtma derseniz, her sene kol gezerdi, her ne hikmetse bu yıl yok. Bari ondan yana rahatız. Burada hastalanmak ise ölümden beter. Bir hastalanırsak bilin ki o zaman biz ölmüşüz, yağmur yağmışsa, toprağa karışıp çamur olmuşuz. Bizı ölmüş bilin dedik, ama bizler çocuklarımızdan, onlardan daha az kırılır, ölürüz burada. İlle çocuklarımız, hele hele bebelerimiz hastalanır. Nasıl hastalanmasın bebelerimiz? Sabahtan şafakla kalkarlar hep birlik, güneşin altında 15 saat dururlar, gece Çukurova'nın ayazını yer, kaskatı kesilirler. Eti sütü tanımaz bizim bebelerimiz, üç öğünü de kuru şepitle -yufka- geçirir.

Bütün bu eziyetlerin sonunda da geldiğimiz gibi yayan yapıldak döneriz Siverek'e. Dönerken kışı geçirecek zahire almak bir tarafa, üstelik borç bırakırız ardımızda. Bu da benim en zoruma giden işte: Sen gel 11 aylık geçimini sağlamak için 1 ay köle gibi çalış; pamuk tarlalarında iki büklüm çalış, dönerken de çektiğin eziyet yanına kâr kalsın, bir teneke pirinç olsun götüreme, bir yeni esvap alama.

İYG- Hacı arkadaş, siz kendi sorunlarınızın çözümünü nasıl düşünüyorsunuz? İstekleriniz nelerdir?

Hacı Sucu- Bizim en çok istediğimiz 1 kilo pamuk toplama ücretinin 3 lira olması Bize barınabileceğimiz sağlam yerlerin verilmesi, ağaların baskısının ve bizim üzerimizdeki tam bir zorbalık örneği olan yarıcılık, marabacılık düzeninin tamamiyle sona erdirilmesi, çalışma saatlerimizin işçilerinki gibi düzenli olması ve isterse Çukurova'nın tarlalarının tek sahibi olsun hiç kimseyi 8 saatten fazla çalıştıramaması. İşte bizim istediklerimiz. Ancak bugüne kadar sadece istemekle hiçbir şeyin alınmadığını gördük. Bunun için birlik olmak, elele çalışmak gerekiyor.

İYG- Anlattıklarınız için çok teşekkür eder, isteklerinizin biran evvel karşılanmasını dileriz. Bizlere düşen siz yoksul kır emekçilerinin isteklerini duyurmak ve isteklerinizi gerçekleştirebilmek için gazetemizle destek olmak.

Hacı Sucu- Sağolun. Duyuracağınız isteklerimiz bizim için hayat - memat meselesi. Eksik olmayın.

Şimdi de orta yaşlı bir kadın işçinin yanındayız.

İYG - İsminizi öğrenebilir miyiz?

- Ördek Acar, siz de bizimkiler gibi Ördek Bacı diyin.

İYG- Ördek bacı, siz pamuk tarlalarında çalışan bir kadın işçi olarak özellikle kadınları ilgilendiren sorunları, genel olarak da burada karşılaştığınız güçlükleri anlatır mısınız?

Ördek Acar - Burada kadınlar ve kızlar en zor durumda olanlardır. Erkeklerimizle beraber 15 saat güneş altında çalıştıktan sonra, şiflerin, kozaların yırtıp çatlattığı ellerimizle yemek yaparız, çamaşır, bulaşık yıkarız. Sonunda ellerimiz taşlaşır, çatlak toprağa döner. Elimizin, bükülmekten iki kat olan belimizin ağrılarından geceleri uyuyamayız. Ağrılarımız, acılarımız bir yandan, bir yandan Çukurova'nın ayazı yer bitirir bizi, geceleri de. Ne tuvalet var burada ne de yunup yıkınacak su, banyo. Hayvandan farkımız kalmadı burada. Çok rezillik çekiyoruz çok.

İYG- Ördek Bacı, siz 1 kilo pamuk toplama ücretinin kaç lira olmasını istiyorsunuz?

Ördek Acar - 1 kilo pamuk toplama ücreti en az 2.5 lira olmalıdır. İşte ancak o zaman emeğimiz değerini bulur. Köyümüze dönerken kışlık erzak alabiliriz. Benim kışlık erzak dediğimi sakın ola çuval çuval zahire zannetmeyesin. Benim demek istediğim 2 teneke yağla 2 teneke bulgur veya pirinç. İşte bütün kış boyu yemeklerimizi bunlardan çıkartıyoruz 10 nüfus. Bazen 1 ay yalnız pirinç lapası yemek zorunda kalıyoruz. Hasta olup, günlerce yatıyoruz. İşte, Ördek Bacı'nın hallerini aynen böyle yaz evladım. Yaz ki bir kulak veren, bir eğilen olur şu halimize.

İYG- Anlattıklarınız için çok teşekkür ederiz Ördek Bacı.

Barınma; yemek, içmek, hava almak kadar doğal, doğal olduğu kadar karşılanması zorunlu birincil bir sorundur. İnsanların tarih sahnesinde göründükleri ilk günden bu yana; ilkel komünal toplumdan sosyalist topluma, toplumsal gelişmenin içinde bulunan evresine göre değişik biçimlerde çözümlenmeye çalışılan barınma sorunu, günümüzde, birçok ülkede olduğu gibi özel mülkiyet ilişkilerinin egemen olduğu ülkemizde de halkımızın ve gençliğin önemli sorunlarından birini oluşturuyor.

Öğrenci gençliğin yıllardır akademik - demokratik sorunlar listesinin ilk sıralarını işgal eden ve gündemden indirilmeyen barınma sorunu halkımızı 7'den 70'e ilgilendiren konut sorunundan ayrı değildir. Bu açıdan barınma sorununa öncelikle genel boyutlarıyla değinmek yerinde olacaktır.

TÜRKİYE'DE YILLARDIR KANAYAN YARA: BARINMA SORUNU

Ülkemizde barınma sorununa her ne kadar Anayasa ile güvence getirilmek istenmişse de, Anayasa'nın 44. maddesinde, *"Devlet, yoksul veya dar gelirli ailelerin sağlık şartlarına uygun konut ihtiyaçlarını karşılayacak tedbirleri alır"* diyorsa da, kapitalizmin işleyiş yasaları kendi bildiğini okumaktadır. Bir yanda, sömürücü küçük azınlık bilimsel teknik gelişmenin tüm olanaklarından yararlanılarak yapılan saray yavrusu konutlarda yaşamaktadır. Diğer yanda, milyonlarca emekçi ailesi başını sokacak bir tek oda bulamamakta, bulabilenler de izbe, karanlık, sağlıksız konutlarda yaşam savaşı vermektedirler.

Yıllık nüfus artışı, kamulaştırma nedeni ile açıkta kalma, iktisadî sosyal ve fizikî eskime, doğal afetler, yabancı ülkelerden göç ve en önemlisi de kırdan kente akın gibi birçok neden konut sorununun çözümsüzlüğünde belirleyici olmaktadır. Ancak bu etkenlerin konut sorunu üzerindeki etkileri aynı oranda değildir. Doğal nüfus artışı ve kırdan kente göç biçimlerinde ele alınan nüfus artışı konut ihtiyacının % 80'inden fazlasının temel nedenlerinden birisini oluştururken, diğer etkenlerin payı % 20'yi geçmemektedir.

Konut ihtiyacını doğuran etkenlerin başında gelen kentleşme hareketi, kapitalizmin dengesiz ve eşitsiz gelişim yasalarının doğal bir sonucudur. Köy ve kasabalardan şehirlere, küçük ve orta büyüklükteki kentlerden büyük metropollere göç biçiminde kendisini gösteren kentleşme hareketini etkileyen daha birçok nedenin varlığından söz edilebilir.

Köylüleri topraktan ayırmaya zorlayan verimsizlik, topraktan az gelir elde etme, yoğun emek, zorlu çalışma koşulları, topraksız kalma, devamlı işin olmaması, toprağın parçalanması, işsiz kalma, ağanın toprak sahiplerinin baskısı, düşük ücret vb. nedenler köyden kente göçü hızlandıran etkenler olarak sıralanabilir.

Bu arada kentlerin, özellikle, İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük kentlerin çekici gücünü bir etken olarak saymak gerekir. Bu özellikler arasında; sanayi, ticaret, sağlık, eğitim, kültür, eğlence vb. hizmetlerinden daha kolay yararlanma, kalite yüksekliği gibi nedenleri sayabiliriz.

Kentlere göç ve kentsel nüfusun doğal artışı kentlerde konut sorununun yakıcılığını artırıyor, ivedi olarak çözümleyici önlemler alınmasını gerektiriyor. Barınma, Anayasa ile güvence altına alınmasına (!) karşın soruna gereken önemin verilmemesi, gereksinime göre konut yapımının yetersiz kalması, mevcut konutların satış ve kira fiyatlarının çok yüksek olması, arsa spekülasyonu, geniş emekçi yığınlarını derme-çatma gecekondularda yaşamaya itiyor. Büyük kentlerde gecekondu mahalleleri bir çığ gibi büyüyor. Kent nüfusunun yarıdan fazlası gecekondularda yaşıyor. Emekçi halkın konut sorununu çözemeyen egemen güçler, gecekonduları da halkın başına yıkmaktan geri kalmamaktadır. Güvenlik kuvvetleri, düşman kampı basar gibi gecekondu mahallelerini basmakta, halk sokağa atılmaktadır.

"Kentlerde yılda 185-190.000 yeni konut yapılması gerektiği halde yılda yapılan ruhsatlı konut sayısı 100.000'i geçmiyor." (Prof. Dr. Ruşen Keleş, 100 soruda Türkiye'de şehirleşme, konut ve gecekondu, s.80) Bu verilen 1965-1967 yıllarındaki durumu yansıtmaktadır. Aynı verilere göre 1963-1967 yılları arasında kentlerdeki konut açığı 168.561' dir. Aynı dönemde gecekondu sayısındaki artış ise 196.000'dir. Bugün sorunun çok daha korkunç boyutlar aldığı açıktır.

KAPİTALİST ÜRETİM İLİŞKİLERİNİN DOĞASINDA VAROLAN ANARŞİ, KONUT SORUNUNU İÇİNDEN ÇIKILMAZ YAPIYOR

Kapitalist üretim ilişkilerinin belirleyici olduğu bütün toplumlarda olduğu gibi toprak mülkiyetinin özel ellerde toplanması, kamu mallarının özel kişilere geçirilmesinde sağlanılan kolaylıklar, arsaların toplum yararına kullanılmasını engellemektedir. Kalıcı, çok yönlü gereksinimleri karşılayan kent planlarının çıkartılmasını güçleştirmektedir. Yapılan planlar egemen kapitalist üretim ilişkilerinin bir gereği olarak emekçi sınıfların çeşitl gereksinimleri göz önünde bulundurularak hazırlanmamakta, iyi niyetli bir takım girişimler de dosyalarda çürümeğe terkedilmektedir. Kapitalizmin doğasında var olan kaos, anarşi, çözümsüzlük sürüp gitmektedir.

Kentlerin biçimlenmesi, konutların yapılması, fabrika, işyeri, hizmet kurumları merkezî bir plandan çok egemen burjuvazinin istemlerine karşılık verecek biçimde gelişigüzel dağılmaktadır. Geniş emekçi kitlelerin yararlanacağı dinlenme tesisleri, deniz kıyıları vb. kişisel zevk ve kâr amacıyla özel mülkiyete geçirilmekte, toplumun zararına birçok yapı rahatça yükselmektedir.

ARSA SPEKÜLASYONU ALMIŞ BAŞINI GİDİYOR

Kapitalist üretim ilişkileri arsa spekülasyonunun başını alıp gitmesinin temelinde yatan nedendir. Arsalar değerinin çok üstünde satışa çıkarılmaktadır. Çoğu kez alıcı bulamayan arsalar bomboş bekletilmektedir. Fiyatı ucuzlayacak diye denize atılan ve çürümeye terkedilen meyve ve sebzeler gibi boş duran arsalar aynı zamanda kapitalizmin ne kadar insancıl olduğunu göstermektedir. İnsan haklarının, hem de yeme, barınma gibi birincil hakların nasıl çiğnendiğini gözler önüne sermektedir.

Arsa spekülasyonu, arsaların boş bekletilmesi birçok sonuçlar doğurmaktadır. *Birinci* olarak, arsa değerini yaratan emekçi kitlelerin, toplumun barınma sorunlarının karşılanmasını güçleştirdiğini dikkate almak gerekir. Çünkü böylelikle arsanın değer artışının toplumun yararına kullanılması gerekirken, elini kolunu oynatmadan özel kişilerin cebine inmektedir. *İkinci* olarak, gelir dağılımı, emekçi kitlelerin zararına arsa spekülatörlerinin yararına çözümlenmektedir. *Üçüncü* olarak, kentlerin plansız, denetimsiz, rastgele gelişmelerine neden olmaktadır. *Dördüncü* olarak, konut ve kira fiyatlarının yükselmesinde önemli bir etken olmaktadır.

GELİŞİGÜZEL YAPILAN KONUTLAR: KONUT YAPIMINDA STANDARTLAŞMANIN OLMADIĞININ GÖSTERGESİDİR

Konut sorununda diğer bir nokta, standartizasyon yoksunluğudur. Birçok yurtsever, insancıl kişilerin hayallerine rağmen Türkiye'de standart konut üretimine geçilememiştir. Sömürü ilişkileri egemenliğini sürdürdüğü sürece de, geniş emekçi kitlelerin barınma gereksinimini karşılayacak sağlam, ucuz, sağlıklı konut üretimine geçilemeyecektir. Engels'in *"Konut Sorunu"* adlı yapıtında belirttiği gibi bunun önüne geçmenin tek yolu vardır: *"....Hakim sınıfların işçi sınıfı üstündeki bütün sömürü ve baskısını tamamen ortadan kaldırmak."*

Bugün Engels'in sözleri gerçek olmuştur. Sosyalist ülkelerin konut sorununun çözümü doğrultusunda gösterdiği ilerlemeler ve muazzam başarılar gözler önündedir. Dünyada ilk kez bir Anayasa'da, yeni Sovyet Anayasası'nda yurttaşların mesken hakkı yeralmıştır. Sovyetler Birliği'nde 1928 yılından bu yana kira fiyatlarında artış olmamıştır. Ama işçi reel gelirleri 1913'ten bu yana 10 kat, köylülerin reel gelirleri 14 kat artmıştır. Kira ücreti işçi ailelerinin aylık gelirlerinin % 3'ünü tutmaktadır. Oysa son on yılda yeni evlerde apartman dairelerinin mülkiyeti % 35 oranında artmıştır. Son yirmi yılda yeni evlerine taşınan, mesken koşullarını mükemmelleştirebilen Sovyet vatandaşı sayısı 230.5 milyona ulaşmıştır. Diğer sosyalist ülkelerde de konut sorununun çözümü yolunda büyük ilerlemeler kaydedilmiştir.

Standartlaşma sadece tek tip evlerin yapılması olarak anlaşılmamalıdır. En az barınma koşullarının sağlanması gerekir. 1965 nüfus sayımı sonuçlarına göre *"Şehir konutlarının % 32.2'sinde bağımsız mutfak, % 21.3'ünde bağımsız tuvalet, % 52.1'inde bağımsız banyo bulunmamaktadır. Susuz şehir konutlarının sayısı % 45, elektriksiz konutların oranı ise % 26'dır."* (Prof. Dr. Ruşen Keleş, a.g.e, s.125). Günümüzde durumun 1965'lerden iyi olmadığı bilinmektedir. Konutların barınmaya elverişli olup olmadığını gösteren diğer bir ölçüt; barınma yoğunluğudur. (Oda başına düşen nüfus). 1965 yılı rakamlarıyla tüm ailelerin % 63'ü 1-2 odalı konutlarda yaşamaktadır. Oda başına düşen nüfus 1 kişi olması gerekirken bu oran kentlerde 2.05, tüm Türkiye'de 2.42'dir. İngiltere'de aynı oranlar oda başına düşen nüfus 0.8, 1 ve 2 odalı konutların % 14.6'dır. Yunanistan'da aynı oranlar: 1.8 ve % 35.7'-dir. İspanya'da 1.1 ve % 91.2'dir.

Kıstaslarından bir diğeri barınmanın kira karşılığı olup olmadığına göre değerlendirilmektedir. Ülkemizde kira karşılığı barınan ailelerin sayısı hızla artmaktadır. Konut üretiminin yetersiz kalması, lüks konut üretimine yönelinmesi kira fiyatlarının yükselmesinde önemli rol oynuyor. Ev sahipleri çeşitli malların fiyatlarına yapılan zamları kiraya yansıtıyor. Emekçi aileleri gelirlerinin yarısından çoğunu kira olarak ödüyorlar. Kentlerde kirada oturanların oranı 1955'de % 3.6, 1960'da % 42'ye yükselmiş, 1965 yılında % 45.5 olmuştur. Ayrıca ev sahibi aile oranı, büyük kentlerde diğerlerine göre daha düşüktür. Örneğin Ankara'da konut sahibi aile oranı 1960 yılında % 38 iken 1965'de % 7 olmuştur.

Ülkemizde barınma sorununun içinde bulunduğu durum genel hatlarıyla budur.

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN BARINMA SORUNU GENEL DURUMUN İZLERİNİ TAŞIYOR

Gençliğin barınma sorununun öğrencilerin ailesiyle birlikte barındıkları konutun içinde bulunduğu durumdan, öğrenim görülen kurumun aileden uzaklığına, yurt, kiralık pansiyon, otel odası, ev bulmaya kadar değişik biçimlerde belirginleştiğini söyleyebiliriz.

Şu veya bu biçimde görünümler alan gençliğin barınma sorununun çözümlenememesi birçok sorunu doğurmaktadır. Verimli çalışmasını, başarılı bir öğrenim yaşamına sahip olmasını dolaysız olarak etkilemektedir. Sağlık koşullarına uygun, soğuktan korunmuş, bağımsız bir odası, kitaplığı olmayan bir öğrenciden başarı göstermesini beklemek eşyanın tabiatına uygun değildir. Ayrıca okulda bulunmayan, varsa bile yeterince yararlanılması olanaksız spor, kültürel ve sosyal çalışma merkezlerinin yetersizliğini, yetersiz sayıdaki bu çalışma merkezlerinin öğrencilerin toplu olarak bulundukları yerlere göre dağıtılmadıklarını dikkate almak durumundayız.

Barınma sorununun çözümünün bir biçimi olarak görülen çocukların ailelerinin yanında kalmaları -mümkünse- hele bu aile dar gelirli emekçi ailesi ise her zaman olumlu sonuç vermemektedir.

Ailesinin yanında barınma olanağı bulunmayan öğrencilerin barınma sorununun daha çok yurtlar yolu ile karşılandığı görülmektedir. Her köyde ilkokul olmaması, liselerin köylerden uzaklığı sorunu, öğrencilerin barınacakları yerleri daha ilkokul sıralarında gündeme almayı zorunlu kılmaktadır.

Ülkemizde ilkokul seviyesinde Çocuk Esirgeme Kurumu ve kimsesiz çocukların kaldığı bakımevleri dışında yurtlaşma oranı yok denecek kadar düşüktür. Orta dereceli kurumlarında çok yetersiz olmakla birlikte okul veya çevresinde yurtların olduğunu görüyoruz. Bu yurtlarda paralı veya parasız olarak kalınabilmektedir. Yatılı öğrencilere açık olan bu yurtlar gereksinimi karşılamaktan uzaktır. İstenilen koşullara sahip olduğunu söyleyebilmek mümkün değildir. Binlerce köylü çocuğu sadece bu nedenle öğrenimini yarıda kesmek durumunda kalmaktadır.

Sayısal olarak geri bir düzeyde olan orta dereceli okullarda okuyan öğrencilere yönelik yurtlar, nitelik olarak yurt sakinlerinin gereksinimlerini karşılamaktan uzaktır. Öğrenciler 5-10 kişi bir odaya doluşmakta, kimi yurtlarda sular akmamakta, ders çalışabilecek bir kütüphane bile bulunmamaktadır. Üstelik varolan yurtların, özellikle yetiştirme yurtlarının yöneticilerinin birer eğitimciden çok eli sopalı kimseler olması (Bkz. İYG Sayı. 59-Mersin Yetiştirme Yurdu ile ilgili yazı) sorunun başka bir yanıdır.

YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN YAKICI SORUNU: YURT BULMAK...

Barınma sorunu daha çok yüksek öğrenimde kendisini göstermektedir. Bunun birçok nedeni vardır. Bu nedenlerin başında yüksek öğrenim kurumlarının birkaç il merkezinde toplanması gelmektedir. *ikinci* olarak, kentlerde yüksek öğrenim kurumlarının barınma merkezlerine uzaklığını sayabiliriz. Yüksek öğrenim çağına gelmiş, belirli bir düzeye ulaşmış gencin ailesinden uzak yaşama istemini *üçüncü* bir neden olarak belirtebiliriz.

3. Yurtların yemek, ısıtma ve ücret durumunun öğ

İli ve yılı	Öğrenci grubu	Yurt sayısı	Yemek durumu				
			Yemeksiz	Üç Öğün yemekli	İki Öğün yemekli	Bir Öğün yemekli	Kaloriferli
1977	Toplam	189	65	99	16	9	[illegible]
	1 — 50	19	11	2	4	2	[illegible]
	51 — 100	48	26	14	3	5	[illegible]
	101 — 200	44	13	25	5	1	[illegible]
	201 — 300	16	4	12	—	—	[illegible]
	301 — 500	38	4	32	1	1	[illegible]
	501 — 750	12	1	11	—	—	[illegible]
	751 +	12	6	3	3	—	[illegible]

ENCİ
LİĞİN
NMA
UNU

Sorun ner ne nedenle olursa olsun barınma için bir yer bulma gerçeği ile karşılaşınca kendisini gösterecektir. Nerede kalacağım? Yurtlara kaydımı yaptırabilecek miyim? Yurtlarda yer bulamazsam ne yaparım? Kimseyi de tanımıyorum. Kiralık bir pansiyon odası bulabilir miyim? Otelde mi kalsam acaba?.. soruları zihinleri uğraştıracaktır.

Yurtlarda bir yer bulmak ilk çıkış yolu olarak denenecektir.

Yurtların büyük bir kesimi Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlıdır. Kredi ve Yurtlar Kurumu, yüksek öğrenim gençliğinin kredi ve barınma sorununu çözmek üzere 1961 yılında 351 sayılı yasa ile kurulmuştur. Kuruluş amacında *"Yüksek öğrenim gençliğine maddi destek ve huzurlu barınma ortamı sağlamak suretiyle, onların öğrenimlerini, sosyal ve kültürel gelişmelerini kolaylaştırmaktır"* deniliyor. Kurum amacına ulaşmak için *"Öğrencilere kredi verir, yurtlar yaptırır ve işletir"* sözlerine yer veriliyor.

Yüksek öğrenim gençliğinin kredi ve barınma sorununun ayrı bir kurum yoluyla çözümlenmesi istemi olumlu bir girişimdi. Ne var ki, bu kurumun yapısı, siyasal iktidarların politik çizgisi ile uygunluk taşıması, iktidarların soruna, öğrencilerin gereksinimlerini çözümleyici yönde değil, politik çıkarlarını gözeterek bakması, kurumun olumlu bir işlev görmesini güçleştirmiştir. Özellikle MC dönemlerinde yurtların faşistlerle doldurulması, ilerici öğrencilerin barınmasını güçleştirecek birçok anti-demokratik maddenin Kredi ve Yurtlar Kurumu Yönetmeliği'ne eklenmesi, bu kurumu tamamen gerici bir konuma sokmuştur. Yurtlara öğrenci yerleştirme, gereksinime göre değil, faşist olup olmamasına göre belirlenir duruma gelmiştir. Devletin yurtlarına yerleşen faşistler, devlet parasıyla yurtları cephanelik haline getirmişler, saldırı merkezlerine çevirmişlerdir. Azılı faşist canilerin gizlendiği yerler olan yurtlar, ilericilere, yurtseverlere her türlü insanlık dışı işkencenin yapıldığı merkezler olarak kullanılabilmiştir. MC'nin gücünün yetmediği, ilerici öğrencilerin direnişinin kırılamadığı yurtlar kapatılmıştır. Yurtlarda kalıp da gözaltına alınmayan, fişlenmeyen ilerici öğrenci kalmamıştır. Emniyet belgesi getirme zorunluluğu konmuş, bu anti-demokratik uygulamayla yüzlerce ilerici öğrenci yurtlardan atılmıştır.

CHP ağırlıklı iktidar halen yurtlar sorununu çözümleyebilmiş değildir. Geçtiğimiz günlerde, öğrencilere kapalı olarak yapılan Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun kongresinde yönetmeliğe birçok anti-demokratik madde eklenmiştir. (Geniş bilgi için Bkz. İYG. Sayı. 66, Kredi ve Yurtlar Kurumu demokratikleştirilmelidir, başlıklı yazı). Yurtları faşistlerden temizleyecek önlemler alınacağı yerde yurtları öğrenciden arındırma yolu tutulmuştur. Örneğin İstanbul Edirnekapı Öğrenci Yurdu jandarma barınağı yapılmıştır. Yurt sayısı öğrencilerin gereksinimlerini karşılayamaz durumdayken bu uygulamaya geçilmiştir.

YURTLAR GEREKSİNİMİ KARŞILAMAKTAN UZAKTIR

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün yayınladığı en son verilere göre, 1977 rakamlarıyla ülkemizde toplam 189 yurt vardır. Bunların 107'si resmi, 82'si özeldir. Bu yurtlarda toplam 68098 yatak vardır. Resmi yurtlardaki yatak sayısı 56698 iken özel yurtlarda 11 bin 400'dür. 189 yurda düşen toplam öğrenci sayısı 56 bin 419'dur. Genel toplam içinde erkekler için 33 bin 569, kızlar için 22 bin 850 kişilik kapasite vardır. Bu oranlar resmî yurtlar için; 46 bin 579, erkek 26 bin 347, kız 20 bin 232, özel yurtlar için; sırasıyla, 9840, 7222, 2618'dir.

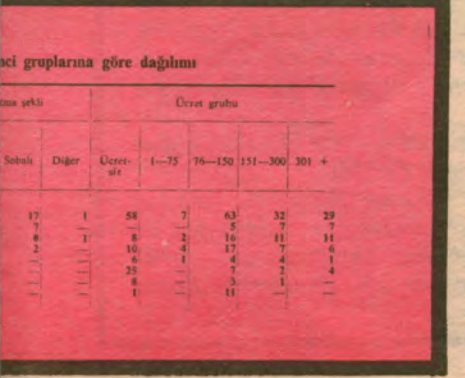
Mevcut yurtları öğrencilerin devam ettikleri okullara ve yurt parasını ödeyiş şekillerine göre de sınıflandırılabiliriz. 1977 verilerine göre fakülte ve yüksek okullarda okuyan ve yurtta kalan erkek öğrenci sayısı 29 bin 760, kız öğrenci sayısı 16 bin 719'dur. Orta dereceli okullarda okuyan gençlerden, 3477 erkek ve 6124 kız öğrenci yurtlarda barınmaktadır. Hiçbir okula devam etmeyen ama yurtlarda kalan 332 genç erkek ve 7 kız vardır. Aynı verilere göre yurt ücretini kendisi ödeyen 25 bin 917 genç erkek ve 10 bin 703 kız vardır. Yurt ücretleri derneklerce ödenen 205 erkek, 28 kız öğrenciye karşılık ücretsiz olarak yurtlarda barınan gençlerin sayısı 7447genç erkek ve 12 bin 119 kızdır. Yurtların yemek, ısıtma ve ücret durumunun öğrenci gruplarına göre dağılımını aşağıdaki tabloda izleyebilirsiniz.

Yüksek okul öğrencilerinin 2/3'sinin öğrenimlerini ailelerinden ayrı olarak sürdürme zorunluluğuyla karşı karşıya bulundukları göz önüne alınırsa, mevcut 189 yurt ve 68098 yatak kapasitesi ihtiyacın 1/4'ünü ancak karşılayabilir. Ustelik öğrencilere açık olan yurtların 65'inde yemek verilmemektedir. Kaloriferle ısıtılan yurtların sayısı 171'dir. Ama 171 yurdun kaç tanesinin kaloriferlerinin düzenli çalıştığı söylenebilir? Üç öğün yemek çıkardığı istatistiklere geçen 99 yurttan kaç tanesinde yemekler düzenli çıkmaktadır? Çıkan yemeklerin kalori değeri kaç yurtta standartlara uygundur? Kaç yurtta öğrenciler uygun çalışma ortamı bulabilmektedirler? 189 yurttan kaç tanesi öğrencilere açıktır? Toplam yatak kapasitesinin kaçta kaçı doludur? MC döneminde İstanbul'daki erkek yurtlarında 3 bin kişi barınmaktaydı. Oysa bu yurtların kapasitesi 5650 yataktır. MC'nin son günlerinde yurtta kalan öğrencilerin sayısı 800'e kadar inmiştir. Bugün de tüm yurtların tam kapasite ile çalıştığını söyleyemeyiz. Yurtlara öğrenci kayıtları başlamıştır. Ama henüz tüm yurtların öğrencilere açılacağı ve faşistlerin yurtlara alınmayacağı üzerine bir açıklama yapılmamıştır.

KREDİ VE YURTLAR KURUMU'NA BAĞLI YURTLARA KAYITLARINI YAPTIRMAYAN ÖĞRENCİLER BARINMA GEREKSİNİMİNİ NASIL KARŞILIYOR?

Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtların kapasitesinin ihtiyacı karşılamaması, öğrencileri barınma sorununu çözmek için yeni yollar aramaya itiyor. İstanbul, Ankara gibi kentlerde çözüm yolu yurtlarda görülüyor. İl özel idarelerine, vakıflara, derneklere, kurumlara vs. bağlı olarak işletilen bu yurtlar her öğrenciye açık değildir. Bu tür yurtlar, Kredi ve Yurtlar Kurumu yurtlarına göre hem daha pahalıdır -ücretler 200-450 lira arasında değişmektedir- hem de öğrencilerin -yemek, spor, sağlık, kültürel- gereksinimlerini karşılamaktan uzaktır.

Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtların yetersizliği ve özellikle MC döneminde kurum yurtlarında barınmanın zorlaşması bu tip yurtları öğrenciler için aranır duruma getirdi. Ne var ki, bu tür yurtlardan yararlanma olanakları kısıtlıdır. Örneğin İstanbul'da, kapasiteleri 900'ü geçmiyor. Kimileri kentlerdeki özel idarelere bağlı olan bu yurtlara örnek olarak Denizli, Eskişehir vb. yurtlarını verebiliriz. Kimileri dernek yurtlarıdır. Bir derneğe bağlı olarak kurulan ve işletilen bu yurtlara örnek olarak da, Diyarbakır, Zonguldak, Bitlis vb. yurtlarını verebiliriz. Bu arada kurum yurtlarını da saymak gerekir. Vakıflar Yurdu, Devlet Demiryolları Yurdu gibi. Özel yurtlar;kâr etmek amacıyla kurulan, kişiler, aileler, şirketler vb. tarafından işletilen yurtlardır. En pahalı yurtlar olmalarına karşın özel yurtlar, hizmet yönünden, diğerlerinden pek farklı değildir. İstanbul'da Anadolu, Sönmez, Ankara'da Yükseliş yurtları özel yurtlara örnek olarak verilebilir.

...nci gruplarına göre dağılımı

...tma şekli		Ücret grubu				
Sobalı	Diğer	Ücretsiz	1—75	76—150	151—300	301 +
17	1	58	7	63	32	29
7	—	—	—	5	7	7
8	1	8	2	16	11	11
2	—	10	4	17	7	6
—	—	6	1	4	4	1
—	—	25	—	7	2	4
—	—	8	—	3	1	—
—	—	1	—	11	—	—

Yurtların yanında diğer barınma biçimleri, otel, pansiyon, evler şeklindedir. Pansiyonlar:Fazla gelişmemesine rağmen yine de devamlılıklarını sürdürüyorlar. Sağlıkça elverişsiz olan pansiyonların ücretleri çok pahalıdır. Otellerde daha çok, yüksek gelir gruplarından öğrenciler kalmaktadır. 3. sınıf otellerde, izbe köşelerde orta katmanların çocuklarının kalabildiğini bu arada belirtmek gerekir. Kiralık evler: Ailesinden uzak öğrencilerin büyük bi bölümü kiralık evlerde kalarak barınma gereksinimini karşılamaya çalışmaktadır. Hele MC döneminde, yurtlarda barınma olanakları azalınca, bu tip yerler aranılır duruma gelmiştir. Ne var ki konut yetersizliği, ev sahiplerinin evlerini öğrencilere kiralama konusunda gösterdikleri güçlükler ev bulmayı neredeyse olanaksız kılmaktadır. Üstelik zar zor bulunan evlerin kira bedelleri de çok yüksektir. Bir öğrenci bütçesinin kaldıramavacağı kadar ağırdır. Zorunlu olarak öğrenciler bir evde 4-5 kişi kalmaktadır. Birçok yerde aynı evde barınanların sayısı 9-10 kişiyi bulabilmektedir. Kiralık evler de öğrenciler için elverişsizdir. Genellikle öğrencilere kiralanan bodrum ve çatı katları rutubetli ve soğuktur. Sağlık açısından hiç de elverişli değildir. Yemek yapma, temizlik, çamaşır gibi işlerin öğrencilerin üzerine binmesi birçok güçlükler doğuruyor. Akşama kadar okulda dirsek çürüten genç öğrenci, yorgun argın eve geliyor, bulaşığın, yemeğin, çamaşırın başına geçiyor. Ders çalışmaya ne zamanı ne de gücü kalıyor.

SONUÇ:

Ülkemizde, barınma sorunu, içler acısı bir durumda bulunmakta ve halkımızın, gençliğin yakıcı sorunlarından birisini oluşturmaktadır. Kapitalist üretim ilişkileri egemenliğini sürdürdükçe barınma sorunu çözümlenemeyecektir. Sosyalizme açılan ileri demokratik düzenle birlikte barınma sorunu da çözüm yoluna girecektir. Ne var ki bu yaklaşım hiçbir zaman, bugünden hiçbir şey yapılmayacağı anlamına gelmez. Mevcut koşullar içerisinde bile işçi, emekçi konutlarının iyileştirilmesi yönünde önlemler alınabilir. Kent imar planları toplumun yararı gözetilerek hazırlanabilir. SSK, Emekli Sandığı gibi kuruluşların elverişli koşullarda konut yaptırması, kredi vermesi sağlanabilir.

Öğrenci gençliğin barınma sorununa gelince, çözüm yolu, gereksinimi olan tüm öğrencilere açık, her türlü gereksinimi karşılayacak modern yurtların yapılmasına bağlıdır. Bu yönde, Kredi ve Yurtlar Kurumu'na işlerlik kazandırmak, demokratik, özerk bir yapıya kavuşturmak, bütçeden yeni yurtların yapılması için fon ayırmak, ivedilikle alınması gerekli önlemlerin başında gelmektedir.

KIBRISLI ÖĞRENCİLER DİRENİYOR!

'YURTLAR KAPATILMASIN'

...ÜNKÜ MİTİNGDE AGLAYAN ANALAR VARDI... "GENCECİK KIZLARIMIZI VE OGULLARIMIZI SOKAGA ATAMAZSINIZ"...

"EMEKCİ HALK ÇOCUKLARININ SOKAGA ATILMASI, PARASAL OLANAKSIZLIKLARDAN İLE GELDIĞI ÖNE SÜRÜLEMEZ. ÇUNKÜ YURTLARIN 4 VE 5 YILLIK KIRA BEDELLERİ MAL SAHİ NE ÖDENMIŞTIR..."

ERTEN KASIMOGLU

Gerici UBP iktidarının, Kıbrıs öğrenci yurtlarını kapatma girişimlerine karşı Kuzey Kıbrıs'ta yurtların kapatılmaması yönündeki muhalefet güçlenmekte, birçok eylemler yapılmaktadır. Kıbrıs Devrimci Gençlik Derneği (DGD) ve Yüksek Öğrenim Gençliği Yürütme Komitesi KÖGEF'in İstanbul'daki mitingini desteklemek amacıyla KTFD Eğitim Bakanlığı önünde bir protesto gösterisi yaparak siyah çelenk bırakmıştır. Geçtiğimiz günlerde de DGD ve Yüksek Öğrenim Gençliği Yürütme Komitesi Lefkoşa'nın merkezinde trafiği keserek, Kıbrıs yurtlarının kapatılmamasını isteyen sloganlar haykırmışlardır. 4 Kasım'da ise Yüksek Öğrenim Gençliği Veliler Komitesi, 500'ü aşkın bir kitleyle ve öğrencilerin katıldığı bir miting düzenlemiştir. Veliler "evlatlarımız sokağa atılamaz" yazılı pankartlar taşımışlardır.

Öte yandan Toplumcu Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Alpay Durduran, sorunu meclise getirmiş ve Eğitim Bakanı'nın istifasını istemiştir. Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) de Kıbrıs'ta yaptığı pek çok çalışmanın yanısıra, Türkiye'deki yetkililere yurtlar sorunu ile ilgili mektuplar göndermiştir.

Türkiye'deki demokratik güçlerin, KTFD ve T.C. yetkililerine protesto telgrafları çekilmesi eylemine uluslararası kuruluşlar da katılmaktadır. Konuya eğilenler arasında DSF, DDGF ve UÖB de vardır. Bu arada "Kıbrıs Barış Komitesi" de, Kıbrıs uyruklu Türk öğrencilerine yapılan baskıları protesto ederek R. Denktaş ve B.Ecevit'e birer telgraf çekmiştir. Kıbrıs Barış Komitesi'nin Kıbrıslı Türk gençlerine politik görüşlerinden dolayı gerici Kıbrıs Türk liderliğinin yaptığı baskılara karşı dünya kamuoyunu aydınlatıcı ve harekete geçirici çalışmalar yapacağı belirtilmektedir.

Kıbrıslı gençler de direnişlerini sürdürüyorlar. KÖGEF öncülüğündeki ilerici Kıbrıslı gençler, yurtlarının kapatılacağı tarih olan 21 Kasım'a yeni eylemler gündeme getirerek hazırlanıyorlar, yurtlarını kapattırmamak için direniyorlar.

MAOCULUĞA KARŞI SAVAŞ EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI SAVAŞTAN AYRILMAZ

Faşizmin tehlikeli boyutlar aldığı, gericiliğin iç savaşı körüklediği bir dönemde, hergün yeni yeni kurbanlar alan terörün kanlı militanlığını yapanlardan maocu karşı-devrimciler demaske oluyor. Maoculuğa karşı savaşın emperyalizme ve faşizme karşı savaştan ayrılmayacağı gerçeği, maocuların her provokasyonu ile daha açık görülüyor. Maoculuğa karşı savaşın, silahlanmaya savaş kışkırtıcılığına karşı; barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşından ayrı olarak ele alınamayacağı somutlaşıyor.

Maoculuğun ve onun ülkemizdeki değişik varyantlarının ilerici güçlere, işçi sınıfına karşı giriştikleri saldırılar ve bu saldırılar sonucu başlattıkları demogojik kampanyalar nereden kaynaklanıyor?

MAOCULUK KARŞI DEVRİMCİ BİR AKIMDIR

Bu, maoculuğun karşı-devrimci özünden kaynaklanmaktadır. Her geçen gün emperyalizmle kucaklaşan maocu pekin liderleri, Sovyetler Birliği'ne, kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketlerine, Sosyalist Vietnam'a, Sosyalist Küba'ya karşı kudurmuşçasına saldırıyorlar. Anti-Sovyetizm'i, anti-komünizmi resmi ideoloji haline getiriyorlar.

Gazetemiz, 17 Kasım 1975'te çıktı. Ve ilk sayımızda o günkü somut bir olayı değerlendirerek "Maocu bozkurtlarla faşist bozkurtlar nerede birleşiyorlar?" başlıklı bir yazı yer aldı. (İYG, 1, sayı)

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi'nin bu çıkışı, kimi çevrelerce ters bir tepkiyle karşılandı. Bu tepki bazı çevrelerde hâlâ sürüyor. Maoculuğu hâlâ devrimci bir akım, sosyalizmden bir sapma olarak görenler İYG'ye saldırıyor.

Maoculuğun karşı-devrimci bir akım olduğunu kuşkusuz ilk biz söylemedik. Türkiye işçi sınıfı hareketi yıllardır maoculuğa karşı savaşım veriyor. Artık üç yıl önce maoculuğun karşı-devrimci yüzü daha açık olarak görülüyor. Artık üç yıl önce olduğu gibi değil maoculuk. İlericilere, yurtseverlere, devrimcilere karşı silahla saldırıyor. Kitlesel çıkışları provoke ediyor. Cinayet işliyor, devrimci kanı akıtıyor. Faşist bozkurtlarla birleştikleri noktaları açıkça ortaya koymaktan çekinmiyor.

Liseli Dev-Genç üyesi Turgut İplikçioğlu maocuların katlettiği ilk devrimci değil. Kuşkusuz sonuncusu da olmayacak.

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI VEREN HALKLARI ARKADAN HANÇERLEYEN MAOCULAR ÜLKEMİZDE DE İLERİCİ GÜÇLERE KARŞI SALDIRIYA GEÇİYOR

Emperyalizme, Şili'de ve İran'da olduğu gibi faşist diktatörlüklere, Güney Afrika'da olduğu gibi ırkçı rejimlere karşı savaşan halkları arkadan hançerleyen maocu Pekin yöneticilerinin uzantıları ülkemizde emperyalizme, tekellere, faşist çetelere karşı savaşım veren işçi sınıfı hareketine, ilerici-devrimci güçlere azgınca saldırıyor. En gerici güçlerle sarmaşarak, NATO'ları destekliyor. Bunlar anlaşılmayacak şeyler değil.

Ülkemizdeki maocular, saldırılarında boy hedefi olarak işçi sınıfı hareketini, ilerici gençlik hareketini seçiyorlar. Bu boşuna değildir.

Ancak, son zamanlarda gözlemlenen olaylar, maocu Pekin yöneticilerinin sadık çömezlerinin diğer maocu gruplara, küçük burjuva devricisi akımlara karşıda saldırıya geçtiğini gösteriyor. Özellikle "*Üç Dünya Teorisi*"nin diğer maocu gruplarca reddedilmesinden senra Perinçekçilerin saldırısı arttı. Perinçekçiler tüm yöntemleri kullanarak diğer maocu grupların tabanına yönelirler. Cinayet işlediler. 12 Mart faşizmi döneminde yaptıkları gibi ihbarcılığı geliştirerek kendilerine karşı çıkan herkesi ortadan kaldırmaya çalıştılar. "*Aydınlık*" adlı karanlık gazete, sözde, kontr-gerilla'ya karşı bir kampanya başlattı. Herkes bu belgelerin nerden bulunduğunu soruyor. "*Aydınlık*" çarşaf çarşaf yayınladığı "*belge*"lerle ilerici kamuoyunu yanıltmaya, geçmişte ve günümüzdeki karanlık ilişkilerini gizlemeye özen gösteriyor.

MAOCU DEMOGOJİ FAŞİST DEMOGOJİDEN GERİ KALMIYOR

İşte bu karanlık gazete, faşist demogojiyi geride bırakan demogojilerle hedef şaşırtmaya, suçu başkalarının üzerine atmaya çalışıyor. Çetelerinin Turgut İplikçioğlu'nu öldürdüğünü gizlemek istiyor. "*Sahte solcular birbirini öldürdü*" diyor. Sonra da başyazılarında "*sahte solcu gençlere*" nasihatlar veriyor Perinçek... Doğrusu faşist MHP'liler, Somuncuoğulları, Yaşar Okuyanlar bile gerçekleri bu denli ustalıkla çarpıtamıyorlar.

Maocuların işlediği bu cinayetten sonra dikkat çeken bir nokta da kimi unsurların bu provokasyon yuvalarının gerçek kimliğini açıklamaktan ısrarla kaçınmalarıdır. Hâlâ maoculuğa karşı tavır alamamalarıdır. Karşı-devrimci maoculara, "*maocu*" demeye dilleri varmamaktadır. Hatta bu unsurlar, Mao Tse Tung'u "*dünya devrimci hareketine büyük katkılarda bulunmuş bir önder*" olarak görmektedirler. "*Son tezlerine katılmamakla beraber (Sosyal-emperyalizm ve 3 Dünya Teorisi) çelişki sorunu, yeni demokratik devrim, proleter kültür devrimi ve özellikle HALK SAVAŞI teorisiyle dünya devrimcilerinin ve bizlerin bilincinde ve mücadelelerinde yaşayacaktır.*" diyerek, idelojik kökenlerinde, teorik görüşlerinde maoculuğun önemli bir yer tuttuğunu açıklıyorlar. Elbette, teorik görüşlerinin temellerini oluşturan anarşizme, troçkizme, maoizme karşı tavır almak küçük burjuva devrimciliği için zor bir iştir. Kendi kendini inkar etmesi demektir. Bir yandan maoculuğun tutar yanının kalmaması sonucu açıktan maocu saflarda yeralamazken, öte yandan teorik görüşlerindeki maocu temellerden ötürü dünya sosyalist sistemine, Sovyetler Birliği'ne karşı tavır alabilmektedir. Ortayolcu bir politika izlemeleri bu nedenledir. Bu politika ile daha ne kadar idare edebilirler, kuşkusuz o ayrı bir sorundur. Ancak açık ve ortada olan birşey vardır ki; dünya sosyalist sistemi ile emperyalist-kapitalist sistem ve onun yedek gücü maocu Pekin yönetimi arasında üçüncü bir yol yoktur.

Mao'nun uluslararası komünist harekete nasıl, ne zaman karşı çıktığını kendi sözlerinden dinleyelim: "*Üçüncü Enternasyonal'in dağılmasından önce bile, biz Üçüncü Enternasyonal'in emirlerine itaat etmiyorduk.*" (Mao Zedung, Yayınlanmamış Yazılar, sy-172, May Yayınları) Uluslararası komünist haketin azılı bir düşmanı olan Mao'nun, ÇKP liderliğini ele geçirdikten sonra (1935) Komünis Enternasyonal'e "*itaat*" etmemesinden daha doğal ne olabilir?

Mao'yu "*dünya devrimci hareketine büyük katkılarda bulunmuş bir önder*" olarak kabul eden bu iyiniyetli unsurlara şunu tavsiye ederiz. Her ne kadar Mao hazretleri; "*Eğer çok fazla kitap okursanız, bunlar sonunda zihninizi köreltir*" (a.g.e. sy-164) diyorsa da aldırmayın. Bu incisini kendi kitapları için söylemiyor. Onun için "*büyük*" (!) devrimci Mao'nun özellikle 1956-1971 yıllarında yaptığı konuşmalarını içeren "*Yayınlanmamış Yazılar*"ını okuyun. Bilimsel sosyalizmin ustalarının nasıl çarpıtıldığını, inkar edildiğini, dünya komünist hareketine karşı nasıl düşmanlık beslendiğini ve Mao'nun bilimsel sosyalizme yaptığı "*katkıları*" görün. Tabii okurken biraz da gülün... '

MAOCU KATİLLER İŞBAŞINDA

3 Kasım 1978 günü faşist katiller tarafından kaçırılıp kurşunlanarak öldürülen Yıldız DMMA öğrencisi ve DEV-GENÇ (DEV-SOL) üyesi Numan Kdygusuz'un daha cenazesi kaldırılmadan, 7 Kasım günü, durakta bekleyen Bakırköy Lisesi ilerici öğrencilerine, karşı - devrimin bayraktarlığını yapan TİKP üyesi Maocular tarafından ateş açıldı.

Saldırıda Bakırköy Lisesi ilerici öğrencilerinden ve Liseli DEV-GENÇ Yönetim Kurulu üyesi Turgut İplikçioğlu başından aldığı ağır yaranın sonucu kurtulamayarak öldü, 2 İLD üyesi yaralandı.

7 Kasım günü Numan'ın ve 12 Kasım günü de Turgut'un cenazeleri, İstanbul'daki demokratik örgütlerin katıldığı yığınsal eylemlerle kaldırıldı.

İGD–İLD ORTAK BASIN TOPLANTISI

Geçtiğimiz günlerde İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü ve İLD Genel Sekreteri Emin Yılmaz *"İGDve İLD'ye yönelik saldırılar"* konusunda ortak basın toplantısı yaptılar. Basın toplantısında okunan metinde; CHP ağırlıklı iktidarın, ilerici demokratik örgütlere karşı anti-demokratik uygulamalara başvurması ve ilerici kuruluşlara yönelen faşist saldırılar karşısında sessiz kalması sert biçimde eleştirilmektedir. Metinde CHP ağırlıklı hükümetin faşist teröre karşı ilerici yurtsever güçlerle birliğe yanaşmamasının gerici - faşist güçlerin kanlı saldırılarını artırmalarına neden olduğu belirtilmektedir. Metinde İGD ve İLD'ye yönelen faşist saldırılar konusunda şu görüşlere yer verilmektedir: *"Türkiye'nin dört bir yanına yayılan, gelişimi gün geçtikçe artan derneklerimiz üzerinde böylesi saldırıların yoğunlaşması işçi sınıfı yolunda yürümemizden ileri geliyor. Faşist terörün gençlik kesimi içinde geriletilmesinde, faşist saldırılara son verilmesinde derneklerimiz ön saflarda savaşıyor. Bu savaşımda faşist komandolar ve diğer saldırganlar bizlere yönelttikleri saldırıları derneklerimizin kuruluşundan bu yana gitgide artırıyorlar."* Daha sonra İGD ve İLD'de yapılan saldırılar sıralanmaktadır.

Metinde belirtildiğinde göre İGD kuruldoğundan bu yana 21 şubesi kapatılmış, 50'ye yakın İGD üyesi katledilmiş, yüzlercesi de yaralanmıştır. Son bir iki ay içinde aralarında İGD yöneticileri de olmak üzere birçok ilerici - yurtsever genç, faşist ve maocu kurşunlarıyla katledilmiş, Edirne, Adana, Beykoz İGD şube yöneticileri faşist ve sapık akımların silahlarıyla yaralanmıştır. Halen 50'yi aşkın İGD'li yaralı bulunmaktadır. Siirt, Zonguldak Edirne şubeleri ateşe verilmiş, Kadıköy şubesinin faşistlerce bombalanmasıyla 4 üye ağır yaralanmıştır. Faşist saldırıların yanısıra anti-demokratik hükümlerle şubeler kapatılmış, yöneticiler çağdışı iddialarla tutuklanmış, yüzlerce İGD'li sudan gerekçelerle gözaltına alınmıştır. Ekim ayında Ümraniye, Ordu, Karşıyaka, Yeşilyurt, Gaziantep, İzmir, Milas, Eskişehir şubeleri kapatılmış, İzmir şubesi yöneticileri çağdışı ithamlarla hapis cezasına çarptırılmışlardır. Ayrıca metinde İLD'ye yönelen saldırılarla ilgili olarak şu bilgilere yer verilmektedir. İLD'nin kurulmasından hemen sonra üç İLD üyesi katledilmiş, dernek genel merkezi basılarak üç ay kapatılmıştır.

ülkenin birçok yerinde faşistler ve maocular İLD'ye yönelik saldırıları geniş boyutlara ulaştırmışlardır. İstanbul Pertevniyal'da, Zeytinburnu'nda, Hasköy'de, İzmir'in birçok lisesinde, Adana Erkek Lisesi'nde, Gaziantep ve Antakya'da, Ankara'nın Etlik, Aydınlıkevler, Atatürk, Abidinpaşa Liselerinde faşistlerin ve maocuların azgın saldırılarıyla onlarca İLD üyesi yaralanmıştır. Eskişehir'de maocu saldırılar sonucu polis İLD Eskişehir şubesini kapatmıştır. Ortak metin şu görüşlere son bulmaktadır: *"Bizler halkımızın canına yönelen ve azgınlaşan saldırılara bütün anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliği ile son verileceğine inanıyoruz. Bu doğrultuda gençliğin birliğini yaşama geçirmek için var gücümüzle çalışıyoruz. Biliyoruz ki, faşist terör, faşizme karşı olan herkesin birlikte ve aktif savaşımı ile geriletilmelidir."*

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR!

Kasım ayı başlarında MHP'li faşist çetelerin bıçaklı saldırısıyla ağır yaralanan İGDüyesi ve Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrencisi Cuma Halputoğlu Trabzon'da yatmakta olduğu hastanede kurtulamayarak 6 Kasım'da ölmüştür. İGD'nin yılmaz savaşçısı Cuma Halputoğlu'nun ölümü ilerici, yurtsever güçler arasında sert tepkiler yarattı. Cuma'nın cenazesi memleketi olan Samandağı'na getirildi. Burada yığınsal anti-faşist bir tören düzenlendi.

Cenaze törenine Samandağ ve Antakya'dan çok sayıda demokratik örgüt katıldı.

Cuma Halputoğlu'nun cenaze töreninde yapılan konuşmalarda, tüm faşist cinayetler lanetlendi ve ilerici gençliğe yönelik böylesi barbarca cinayetlerin sorumlularının blunması ve cezalandırılması istendi.

ERGANİ GENÇLİĞİ

İGD SAFLARINDA

Ergani ilerici yurtsever gençliğini bağrında toplayan ve eski bir devrimci geleneğe sahip Ergani Kültür Derneği (EKD) 4. olağan kongresi 30.9.1978 tarihinde yapıldı. İşçi sınıfının savaş yolunda onurlu 4 yılın kararlılığı içinde yapıldı kongre. Ergani gençliği tüm provokasyonları boşa çıkartarak geldi 4. kongreye. Daha kongre çalışmaları sürdürülürken başkan Heybet Atsız ve üç arkadaşı gerekçesiz olarak tutuklandı. Saldırılar düzenlendi. Tüm oyunlara rağmen kongre Halk Eğitim Merkezi'nde toplandı. Bölgeden gelen İGD Şb. yöneticileri ve diğer demokratik örgütlerin temsilcilerinin katılımıyla bir foruma dönüşen kongre, coşkulu, disiplinli, yığınsal oluşuyla örnek oldu. İGD Güneydoğu Bölge Sekreteri İsfendiyar Eyüboğlu, İGD Diyarbakır, Batman, Siirt, Lice, ve Urfa Şube Başkanlarının, İKD Diyarbakır Şube Başkanının, Fırın-Der Başkanının konuşmaları ayrı bir görünüm verdi.

Bu kongre önemliydi çünkü; ezilen ulus gençliği olarak kürt gençliği, oybirliğiyle İGD'ye katılma kararı aldı. Kürt ve Türk gençliğinin İGD'deki savaşkan birliği böylece kalıcı adımlar atıyor, İGD'nin 61. karanfili Ergani'de açıyordu. Burjuvazi ve toprak beyleri Kürt gençlerinin İGD'de bütünleşmesinden korkuyordu. Kongrenin İGD'ye katılma kararı alacağını öğrenerek saldırı tezgahlıyor, bozguncuları, kongre dağılımını fırsat bilerek saldırtıyordu. Silahlı, sopalı saldırı sonucu İGD Güneydoğu Bölge Sekreteri İsfendiyar Eyüboğlu ve iki yönetici yaralandı. Halkın da karşı koyuşuyla püskürtülen saldırganlar daha ilk günde kan akıttılar. Aynı gün yapılacak olan geceye kaymakam izin vermedi. İGD'yi sokağa çekme çabalarını boşa çıkaran ileri gençler, 14.10.1978 tarihinde geceyi yaptılar. Tüm bölgeden akın akın gelen İGD'liler geceyi yığınsal bir gösteri haline getirirken birkez daha kararlılıklarını gösterdiler. Tiyatro, koro, folklor, slayt ve şiirlerle zengin bir programı olan geceye gelenler salona sığmadı, yarısı gece bitene kadar dışarda marşlar, türküler, sloganla söyleyerek beklediler. Gecede, kongre sırasında yaralanan İGD Güneydoğu Bölge Sekreteri İsfendiyar Eyüboğlu'nun coşkuyla karşılanması bozguncular bir şamar gibi iniyordu. Daha sonra İGD Doğu Anadolu Bölge Sekreteri Şefik Tunç bir konuşma yaptı. Gece coşku, disiplin, kavga doluydu. İkiyüz kişiyle dağıtılan kuruluş bildirisinden sonra yapılan bu gece burjuvaziye, toprak beylerine, faşistlere, bozguncular birkez daha İGD'yi provokasyonlara götüremeyeceklerini gösteriyordu.

Gece boyunca Kürtçe ve Türkçe olarak atılan "Yaşasın İGD, DDGF", "İşçi sınıfı partisine özgürlük", "Ulusal baskıya karşı savaş", "Faşizme geçit yok", "MHP ve ÜGD kapatılsın." belgileri her iki ulustan gençliğin İGD'deki birliğini göstermesi açısından önemliydi.

ERGANİ'DEN
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İGD DOĞU VE GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGE SEKRETERLERİNİN ERGANİ ŞUBESİNİN DÜZENLEDİĞİ GECEDE YAPTIKLARI KONUŞMALAR

İGD Doğu Anadolu Bölge Sekreteri Şefik Tunç'un gecede yaptığı konuşmayı özet olarak veriyoruz.

"Değerli konuklar, değerli kavga arkadaşlarım,

Türkiye gençliğinin tek yığınsal örgütü olma yolunda hızla ilerleyen İGD, gençliğe savaşım perspektifi kazandırarak güçleniyor. Bunun en somut ifadesi kendisini burada, Ergani'de gösteriyor. Ergani gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist savaş birliğini yaratarak gösteriyor...

Yaşadığımız günler, faşist tehlikenin arttığı, maocu provokatörlerin ortalıkta cirit attığı, karanlık oyunların sahneye konulduğu günler. Yurtseverlere yönelen kırım tertipleri Kürt halkını 7'den 70'e imha planları CIA'nın, tekelci burajuvazinin provokasyonları yoğunlaşıyor.

... Bu tertip ve provokasyonların içinde birçok arkadaşımızı kaybettik. Son olarak Adana Şube Başkanımız ve İGD GYK Yedek Üyesi Hüseyin Güzel'i, İstanbul'da Aytekin Taş'ı, Düzce'de Önder Alkan'ı yitirdik. Şube başkanlarımıza militan üyelerimize, şube binalarımıza yönelen bombalı, silahlı saldırılar bizleri yıldıramadı, yıldıramayacak

...Emperyalist tuzaklarına, tekelci burjuvazinin ve toprak beylerinin erkine karşı işçi sınıfımızın öncülüğün deki ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği içinde yerimizi alarak savaş bayrağımızı ömrümüzün sonuna dek onurla taşımaya and içtik, andımızı yerine getireceğiz.

Yaşasın İGD.

Yaşasın gençliğin anti - emperyalist, anti - faşist, anti - şövenist eylem birliği."

İGD Güneydoğu Anadolu Bölge Sekreteri İsfendiyar Eyüboğlu gecede yaptığı konuşmada gericiliğin, onunla elele olan maoculuğun ve bozguncuların provokasyonlarını sergileyerek özetle şunları söyledi:

"...Saldırıların sivri ucu onurumuza, derneğimize yönelmiştir....Saldırılar sebepsiz değildir. Dostumuz da, düşmanımız da Türkiye ilerici gençliğini örgütleyen, savaş alanlarına çıkaran gücün derneğimiz olduğunu çok iyi biliyor. Bunun için saldırıyor. Ancak saldırılara rağmen İGD gün be gün gelişiyor, güçleniyor. Faşist, maocu engelleri birer birer etkisiz hale getiriyor.

Saldırıların sivri ucu derneğimize yönelmekle birlikte, diğer ilerici örgütleri, tüm ulusal demokratik güçleri hedef alıyor. Azgınlaşan faşist terörün önüne geçmenin tek yolunu işçi sınıfımız açık açık gösteriyor: Tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği. Faşizme geçit vermemenin, faşizmi inine tıkmanın yolu buradan geçiyor. Hiç kimse boşuna bunun dışında bir yol aramasın.

Bizler, gençliğe düşen görevi gerçekleştirmek amacıyla ardıcıl savaşım veriyoruz. Türkiye gençliğinin anti-faşist, anti - emperyalist, anti-şövenist eylem birliği için bıkmadan usanmadan, yılmadan savaşıyoruz savaşacağız...

Gençliğin eylem birliğini sağlamak ve kalıcılaştırmak, örgütümüzü yığınsallaştırmak, ulusal baskı ve ayrıcalığa son vermek için haykırıyoruz:

Faşizme Geçit Yok!

Daha güçlü, daha yığınsal bir İGD için ileri!

Ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı savaş!"

ESKİŞEHİR'DE İGD'YE UZANAN ELLER KIRILACAK

Faşist dikta özlemcilerinin, faşist çetelerin ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere, tüm halkımıza yönelik saldırıları yoğunlaşarak sürüyor. Saldırı ve cinayetlerin sivri ucu İGD'ye yöneliyor. Derneğimize yönelik bu saldırılar, İGD'nin gençlik kitleleri içinde her geçen gün daha da güçlenmesini engellemiyor. Son günlerde İGD Eskişehir Şubesine ve üyelerine yönelik çok yönlü saldırılar boşa çıkartılıyor.

Maocu hainler ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini engellemek için her türlü kirli oyunu, karanlık provokasyonu sahneye koyuyorlar.

MC döneminde faşistlere karşı yiğitçe direnen Mustafa Kemal Lisesi öğrencileri 20.10.1978 günü maocu "Halkın Kurtuluşu" gurubunun saldırısına hakettikleri cevabı verdiler. İlerici yurtsever gençlerin kararlı tutumu karşısında maocular kurtuluşu kaçmakta buldular.

Kanatlı Lisesi'nde bildiri dağıtan İLD'li gençlere saldıran maocu hainler burada da gereken dersi aldılar. İLD'li gençlerin saldırı gününün sonrasında yığınsal olarak dağıttıkları bildiride teşhir edildiler.

Maocu hainlerin saldırıları bitmemişti. Meslek Lisesi öğrencilerine 20.10.1978 ve 23.10.1978 günleri düzenledikleri saldırıları da püskürtüldü. Maocular her saldırı sonunda bozguna uğruyorlardı.

Uğradıkları bozgunların, tecrit olmanın, çözülmenin verdiği kudurganlıkla sınavdan dönen ilerici yurtsever Eğitim Enstitüsü öğrencilerine pusu kurdular. 23.10.1978 günü çivili sopa ve demir çubuklarla saldırdılar. Ancak, Eskişehir Eğitim Ensititüsü ilerici yurtsever öğrencilerinin kararlı direnişi ile karşılaşan maocu "Halkın Kurtuluşu" çapulcuları yine bozguna uğradılar. "Halkın Kurtuluşu" hainlerinin yapacakları tek şey kalmıştı: Kitleyi kurşunlamak. Yaptılar da... 24.10.1978 günü pusuya yatarak Eğitim Enstitüsünden dönen kitleyi kurşun yağmuruna tuttular. Sokak aralarını da taşlı sopalı silahlı çeteleriyle tutarak yaylım ateşi açtılar. İlerici yurtsever gençler maocu saldırganların kurşun yağmuruna rağmen ateş edenlerin üzerine yürüdüler. İlerici yurtsever gençlerin korkusuzca silahın üzerine yürümesinden korkuya kapılan maocular peşlerine bakmadan kaçtılar. Yakalanmamak için o kadar hızlı kaçıyorlardı ki arkalarından atlı yetişemezdi.

Ardından İGD ve İLD Eskişehir Şubeleri basılarak, maocuların saldırısına uğrayan üç İGD'li gözaltına alındı. Maocuların silahlı saldırılarının suçu arkadaşlarımızın üzerine yıkılmaya çalışıldı. Ama bu oyunda tutmadı.

Kurulduğundan bu yana egemen güçlerin, maocu karşı-devrimcilerin saldırı ve provokasyonlarına göğüs geren İGD Eskişehir Şubesi, ancak yirmi gün açık kalmış, üstüste üç kez kapatılmıştır. Kuruluş gününde şube binası kurşunlanmış, birkaç kez camları kırılarak tahrip edilmiştir.

24.10.1978 günü İLD Eskişehir Şubesi iki ay süreyle kapatılırken, 27 Temmuz 1978 günü süresiz kapatılan İGD Eskişehir Şubesi hiç açılmadan 27 Ekim 1978 günü tekrar üç ay süreyle kapatılıyordu.

İGD'ye yönelen bu saldırılar, İGD'nin yığınsallaşmasını, işçi sınıfımızın savaş yolunda yürümesini engelleyemeyecektir. İGD'nin savaşkan üyeleri, örgütümüze yönelik maocu ve faşist saldırıları yerle bir edecektir.

İGD'ye uzanan eller kırılacaktır!

ESKİŞEHİR'DEN
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

"Aydınlık" karşı-devrimcilerinin karanlık yüzü

Maoizm dünyada ve Türkiye'de hızlı bir çöküşün içindedir. Çinli maoistlerin emperyalistlerle bütünleşen politikası onları derin bir uçuruma itmiştir. Artık ABD emperyalizmi nerede ise Çin'deki maoist klik de oradadır, onun yanıbaşındadır.

Ülkemizde de Çinli maoistlerin maşası "Aydınlık" gurubu, tekelci burjuvazinin tezgahladığı AP - CHP koalisyonunun en hararetli savunuculuğunu üstlenerek, hatta bütün "millî" güçlerin birleşmesi için çağırı yaparak, faşistlerin okullara girip rahatça terör estirmelerini sağlayacak olan "Şebekesi olan herkes okula" sloganını atarak karşı devrimin saflarında çoktan yeraldıklarını gizlememektedirler. Maocu "Aydınlık"çılar yüksek öğrenimde varoldukları birimlerde de bu karşı devrimci politikalarını uygulamaya çalışıyorlar.

İşte en somut örneği:

"Aydınlık" karşı devrimcileri, Ege Üniversitesi'ne bağlı Sağlık Okulu Laborant Bölümü'ndeki öğrenci temsilcilikleri seçiminde faşistler tarafından desteklenmişlerdir. 26.10.1978 günü yapılan seçimlerde, ilerici yurtsever gençlerin adayına karşılık "Aydınlık"çı karşı devrimciler faşistlerin doğrudan desteğiyle bir aday çıkarmışlar, ancak başarıya ulaşamamışlardır. İlerici yurtsever gençler bu kutsal ittifakı yıkmış, karşı devrimcilere hakettikleri şamarı atarak, seçimleri 49'a 41 kazanmışlardır.

İlerici yurtsever gençler maocu-faşist ittifakını yerle bir ederek, akademik, demokratik savaşımı kararlılıkla sürdüreceklerdir.

**BORNOVALI
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER**

POL-DER "HALKLA DAYANIŞMA GECESİ" YAPILDI

Güvenlik görevlilerinin meslekî yığın örgütü POL-DER, 4 Kasım 1978 günü İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda "Halkla Dayanışma Gecesi" düzenledi. 4 Kasım günü Spor ve Sergi Sarayı en yığınsal gecelerinden birini yaşadı. 10.000'i aşkın kişinin izlediği gecede sık sık "Kahrolsun faşizm, yaşasın POL-DER", "Yaşasın halk polisi" sloganları atıldı.

POL-DER İst. Şb.'nin bu gecesi, gerici faşist güçlerin POL-DER üzerinde oynadıkları oyunlara, kopardıkları yaygaralara karşı yığınsal bir yanıt oldu. Aynı zamanda gerici-faşist güçlerin güvenlik emekçilerinin örgütü POL-DER'i boy hedefi seçmelerinin boşuna olmadığını da gösterdi. Binlerce POL-DER üyesinin katıldığı, ilerici, yurtsever güçlerin desteklediği disiplinli, coşkulu gece egemen güçlerin, gerici-faşist çevrelerin suratında patladı. Böylesi kitlesel bir çıkışın verdiği korkuyla, egemen güçlerce geceyi düzenleyenler hakkında soruşturma açtırıldı. Ancak, ilerici, yurtsever güçlerin yanında saf tutan POL-DER üzerinde oynanan oyunların hiçbiri sökmeyecek, işçi sınıfımız, ilerici yurtsever güçler demokratik örgütlere sahip çıkacaktır.

DAYANIŞMA ALEVLERİ PARLIYOR

Uluslararası gençlik hareketinde tarihsel iki günleme: 10 ve 17 Kasım. İlki, bugün dünya gençliğinin en savaşkan, aktif güçlerini birleştiren DünyaDemokratik Gençlik Federasyonu'nun kuruluşunu simgeler. Diğeri, Çek öğrencilerininAlman faşistlerine karşı direnişte can verdikleri gündür. Bu iki gün arasındaki hafta, dünya gençliğinin savaşım tarihine Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası olarak geçmiştir.

Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftalarının en öne çıkan özelliği, gençliğin uluslararası dayanışması olmuştur. Hafta boyunca genç insanlar uluslararası emperyalizme ve iç gericiliğe darbeler indirerek utku yolunda yürüyen ülkeler gençliğini desteklemek için seslerini birleştirirler, maddi ve manevi olanaklarını seferber ederler.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA BOŞUNA DEĞİLDİR

Dayanışma olgusu, gençlik hareketine kendiliğinden gelmiş bir şey değildir. Çağımızın en ilerici gücü olan işçi sınıfının savaşım yolundan yürüyen ulusal gençlik hareketleri, uluslararası dayanışmanın halkların kurtuluş savaşımlarının utkusundaki önemini derinden kavramışlardır.

Çağımızın belli başlı dönüm noktalarına bakmak, uluslararası dayanışmanın büyük önemini anlamaya yeter. Ekim Devrimi, yalnızca Rus işçi sınıfının, emekçilerinin bir savaşımı olmamıştır. Değişik kıtalardan, ülkelerden gelen insanlar Beyaz Orduya, Denikin'lere, Kolçak' lara karşı Rus kardeşleriyle omuz omuza çarpışmışlardır. Kapitalist ülkelerin işçi sınıfları, burjuvazilerine "Kanlı ellerinizi Sovyetlerden Çekin" dayatmasıyla onları içten sarsarak Ekim Devriminin utkusuna katkıda bulunmuşlardır.

Uluslararası alanda gösterilen dayanışma boşuna değildir. Dayanışma ve destekle yaratılan, kazanılan şey tüm insanlığın ilerlemesini hızlandırır. Nitekim, tüm insanlığın ortak katkısıyla, dünya yüzünde yaratılan ilk sosyalist devlet Sovyetler Birliği, insanlığı faşizm tehlikesinden kurtarmış, dünya sosyalist sisteminin kurulmasında temel etmen olmuştur. Bugün de, emperyalizme karşı savaşan halkları destekleyerek onların savaşımlarının başarıya ulaşmasında ana unsurlardan biri olmuyor mu? Onun barış politikası, dünya yüzünde emperyalizmin, Nato'cuların, Maocu hainlerin savaş kışkırcılığını dizginliyor, yine bu çevreler tarafından ilericilere zorlanan "Sovyet tehditi" yalanını yırtıyor, tüm insanlığı yok olmaya götürecek bir nükleer savaşın önlenmesinde temel güç oluyor.

İşte, gençlik hareketi, işçi sınıfından böylesine güçlü bir geleneği devr almıştır. Bu geleneği yaşatarak, savaşımında etkin bir silaha dönüştürmüştür.

TÜRKİYE GENÇLİĞİ DAYANIŞMA SİLAHINI DAİMA ELDE TUTACAKTIR

Şili, Filistin, İran gibi ülkelerin halklarının ve gençliğinin savaşımına gösterdiği dayanışma, gençliğimizin dünya gençliği ile dayanışma belgisini savaşım bayrağına yazdığını çok iyi gösterir. Şili halkına, gençliğine zindan, işkence evi olan "La Esmeralda" gemisinin limanlarımızı kirletmesine izin verilmedi. Faşistinden Maocusuna dek tüm gercilerin saldırılarına karşı Angola ve Etiyopya devrimi gözbebeğimiz gibi savunuldu. ABD emperyalizmine ve cellat Şah rejimine karşı İran gençliğinin Savaşımını destekleyen kitle gösterileri düzenledi. Türkiye gençliği, Kıbrıs halkının, gençliğinin soylu arzularını yeşil adanın toprak bütünlüğünü, bölünmezliğini, bağlantısızlığını dile getirdi. "Bölgemizde, tüm dünyada barış, Nötron bombasına hayır" dedi.

Yaşanılan zor koşullar Türkiye gençliğini ulus lararası dayanışma hareketine sesini katmaktan alıkoyamazdı. En çetin savaşım günlerinde 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'ne katılındı. Bu olay, Türkiye gençlik hareketi tarihinde yeni sayılabilecek bir olaydır. Gerici egemen güçler ellerindeki tüm araçlarla, anti - demokratik yasalarla, pratikte engellemelerle yıllardır Türkiye gençliğinin gençlik festivallerine doğrudan katılmasının önüne set çekmişlerdi. Ancak bu setler bir bir yıkıldı. Gençliğin savaşımı, uluslararası genç lik hareketiyle bütünleşmede geniş olanaklara yol açtı

Kurulduğu günden beri İlerici Gençler Derneği, uluslararası gençlik hareketine bağlanmak için ardıcıl ilkeli savaşım verdi.

Uluslararası konferanslara toplantılara katıldı. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun 10. Kongresi'nde yer aldı. Kongreçalışmalarına na aktif olarak katıldı. Onun uluslararası örgüte üye olarak kabul edilmesi, uluslararası alandaki saygınlığını, dünya gençliğinin savaşımına ne denli sıkı bağlandığını gösterir.

KARŞILIKSIZ KALMAYAN DAYANIŞMA

Gençliğin uluslararası dayanışması tek yanlı değildir. Bugün uluslararası planda Türkiye gençliğine, onun merkezi demokratik örgütü İGD'ye gösterilen dayanışma bunu en açık bir biçimde kanıtlıyor. İsveç'den, İngiltere'den ve daha birçok ülkelerden, gerek gençlik gerekse de demokratik · güçlerden gelen dayanışma mektupları, Başbakana çekilen telgraflar Türkiye gençliğinin anti - emperyalist ve anti - faşist savaşımının öneminin uluslararası alanda çok iyi anlaşıldığını, aktif olarakdesteklendiğini göstermiyor mu? Biz savaşımımıza gösterilen bu etkin dayanışmayı daha önce de gördük. İGD Birinci Büyük Kongresi'ne gelen yabancı konuklar, "Sizin savaşımınız bizim savaşımımızdır", "savaşımınızı vargücümüzle destekleriz" diyorlardı.

Gerek, yurt dışında İGD'nin savaşımına gösterilen dayanışma, gerekse de İGD'nin Birinci Kongresi' nde alınan kararlarda somutlanan dünya gençliği ile anti - emperyalist dayanışma, Türkiye gençliğinin merkezi demokratik yığın örgütünün dayanışma bayrağına ne kadar yükseklere tırmandırdığını gösterir. Bu bayrak yalnız 10-17 Kasımlarda değil, her an yükseklerde tutulacaktır. Bu bayrağa sarılmak, bu silahı etkili bir biçimde kullanmak, emperyalizmi, saldırgan güçleri geriletmenin, ülkemizde iç gericiliğin tırmandırdığı faşizm tehlikesine geçit vermemenin zorunlu bir koşuludur.

İGD MYK'nin DDGF'ye Mesajı

DIVSZ- Macaristan

İGD MYK, DDGF'nin 33. yıldönümünü kutlar ve bir kere daha DDGF üyesi olmaktan duyduğu onuru belirtir.

İGD MYK

DÜNYA YAPRAĞI

5 Kasım 1922	Komünist Enternasyonal'in 4. Kongresi toplandı.
5 Kasım 1974	Batı Avrupa komünist ve İşçi Partileri Toplantısı
7 Kasım 1917	Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi.
10 - 17 Kasım	Uluslararası Gençlik ve Öğrenci Haftası (10 Kasım 1945: Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun kuruluşu - 17 Kasım 1939: Çek öğrencilerinin nazilere karşı direnişinin anısına ilan edilen Uluslararası Üniversite Öğrencileri Günü)
11 Kasım 1887	Amerikan işçi hareketinin liderlerinden Albert Parsons, August Spies, Adolp Fischer ve George Enge 1886 1 Mayısında Chicago'da düzenlenen büyük işçi gösterileri sonucunda çıkan olaylarda neden olduklarını öne süren düzmece bir suçla idama mahkum oldular.
14 Kasım 1831	19. Yüzyılın İdealist filozofu Hegel öldü.
16 Kasım 1918	Macaristan'da cumhuriyet ilan edildi.
16-22 Kasım	Dünya Barış Konseyi tarafından ilan edilen Çokuluslu Tekellere Karşı Savaşım Haftası.
16 Kasım 1957	Komünist ve İşçi Partileri Moskova Toplantısı.
16 Kasım 1950	Varşova'da toplanan Dünya Barış Güçleri 11. Kongresinde alınan karar doğrultusunda Dünya Barış Konseyi kuruldu.
20 Kasım 1919	Komünist Enternasyonal'in 1. Kurultayı açıldı.
21 Kasım 1831	Büyük bir yoksulluk içinde Fransa'nın Lyon kentinde çalışan 30 bin dokumacı ilk kez burjuva zinin karşı ayaklandılar.

CAN DÜŞMANLARI

16-22 Kasım, çokuluslu tekellere karşı uluslararası savaşım haftasıdır. Bugün çokuluslular gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkelerde sömürülerini artırmakta, hayat pahalılığını yükseltmekte, işsizliğin yüksek boyutlara ulaşmasına neden olmaktadır. Çokuluslu silah tekellerinin çıkarları uğruna dünya barışı gittikçe daha büyük tehlikelerle karşı karşıya kalmaktadır.

Son onyıllarda çokulusluların devlet sistemiyle bütünleşmeleri, yeni bir olgu olarak ortaya çıkmıştır. Örneğin ABD yönetimi, 2. Dünya Savaşından bu yana çokuluslulara 9 milyar Doları aşan 4 bin yatırım güvencesi vermiştir. ABD'de tekeller yararına araştırmaların maliyetinin yüzde 60'ı devlet tarafından karşılanır.

Çokuluslular ilerici bir hükümete sahip olan ülkelerin can düşmanı kesilmişlerdir. Çıkarlarının baltalanmaması için Şili'de yasal Allende hükümetini kanlı, faşist bir darbeyle "boğazlamışlar", Angola'da iç savaşı körüklemişler, İran'da Mussadık hükümetini darbeyle iktidardan uzaklaştırmışlardır. Kapitalist olmayan gelişme yolunu seçen ülkelere ekonomik ambargolar dayatmışlardır.

Gelişmekte olan ülkelerin zengin yerüstü ve yeraltı kaynaklarının çokuluslu tekeller tarafından talanına en iyi örneklerden biri, Afrika kıtasıdır. ABD tekelleri, bu kıtanın manganez cevherlerinin yüzde 54'ünü, kobaltının yüzde 47'sini, kromunun yüzde 24'ünü çarçur ederek büyük karlar elde etmektedirler.

Çokulusluların tüm bu insanlık düşmanı yüzlerine karşı uluslararası alanda büyük bir savaş yürütülmektedir. Gelişmekte olan ülkeler zenginliklerini artık talan ettirmek istememekte, yeni bir uluslararası ekonomik düzen istemlerini dayatmakta; kapitalist ülkelerde emekçi kitleler, emperyalizme ve faşizm tehlikesine karşı savaşımı yükseltmekte, işsizliğe, hayat pahalılığına karşı aktif gösteriler düzenlemekte; başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkeler, dünya barışsever güçleri çokuluslu silah tekellerinin insanlığı uçuruma itebilecek silahlanma yarışına, nötron bombası gibi kitle kırım silahlarına karşı savaşımlarını görülmemiş boyutlara ulaştırmaktadır.

Gençler ve öğrenciler tüm bu savaşımların içinde yer almakta, tekellerin baskı ve sömürüsüne karşı emekçi kitlelerin yanında etkin roller üstlenmektedirler. Çağdaş dünyada gençlik kesiminin toplum içindeki yeri ve rolü güçlendikçe, tekellere karşı savaşımda da görevleri önem kazanmaktadır. Danimarka, Hollanda, Belçika, ABD gibi ülkelerde tekellere karşı yığınsal çıkışlar, gençliğin bu önemli görevinin bilincinde olduğunu, tekellere karşı, halklarının savaşımının utkuya ulaşması için özveriyle savaşım verdiğini gösteriyor.

ÖLÜME KAPI AÇILAMAZ

Dünya demokratik kamuoyunun ve barışsever güçlerinin etkin çıkışlarıyla nötron bombasının üretiminde duraksayan ABD yönetim çevreleri, son günlerde aldıkları kararlarla nötron bombası üzerinde planladıklarını uygulamak için kapıyı aralıyorlar. Nötron bombasının temel parçalarının üretilmesine geçiyorlar. Batı Avrupa'da nükleer silahlara nötron başlığı takılması için 200 milyon dolar ödenek ayırıyorlar.

Alınan bu kararlar Helsinki Nihai Senedi'ne, BM Silahsızlanma Özel Oturumu kararlarına taban tabana terstir. Ama emperyalist çevreler, bu özel oturum esnasında yapılan NATO doruk toplantısında nötron bombasının üretimine, silah harcamalarını artırmaya devam demişlerdi. Bu bakımdan, Silahsızlanma Özel Oturumu tarafından ilan edilen 24 - 31 Ekim "Dünya Silahsızlanma için Eylem Haftası"'na denk düşen günlerde nötron bombasının parçalarını üretme ve yerleştirme kararları o kadar şaşırtıcı olmadı. Ancak büyük bir tepkiyle karşılandı.

ABD'nin saldırgan çevrelerinin, Pentagon'un, nötron bombasını Batı Avrupa ülkelerine yerleştirme girişimlerini engelleme, Avrupa'nın ilerici hükümetlerine büyük bir sorumluluk getirmektedir. Norveç ve Hollanda hükümetleri nötron bombasının ülkelerine yerleştirilmesine karşı tavır almışlardır. Bu somut bir örnektir. Ne var ki, iktidara gelişi sırasında yeni bir ulusal güvenlik sistemi oluşturacağını açıklayan CHP ağırlıklı iktidarın yetkili çevreleri son zamanlarda yaptıkları işlerle kendi sözlerine ters düşer olmuşlardır.

Bugün iktidar çevreleri üslerin işlerliğine yasal bir temel sağlanmasının başta Sovyetler Birliği olmak üzere komşularımız için hiçbir tehlike taşımadığını açıklıyorlar. Ancak, NATO patronlarının alacağı bir kararın Türkiye'yi derinden bağlayacağını, iktidarın alınan karara harfiyen uyacağını söylemek abartma olmayacaktır. Nitekim daha önce de, Başbakan Ecevit BM Silahsızlanma Özel Oturumu'nda silahsızlanmadan yana tavır alırken, aynı zamanda yapılan NATO doruk toplantısının ittifak üyelerini daha çok silahlanma harcamasına iten kararına da imza atmış veya imza atmak zorunda kalmıştı.

Nötron bombasını NATO üyesi ülkelere yerleştirme girişimlerinin yoğunluk kazandığı böylesi bir dönemde, üslerin çalışmasına yasallık getirmek, ambargoyu Türk - ABD ilişkilerinde tek engel olarak görüp, kalkmasıyla birlikte ABD emperyalizmi ile ilişkileri güçlendirmek, ona daha fazla bağlanmak halkımızın olduğu kadar kalıcı barış için savaşan tüm güçlerin özlemlerine ters bir tutumdur. CHP ağırlıklı iktidar nötron bombası gibi kitle kırım silahlarının ülke topraklarımıza yerleştirilmek istenmesi karşısında "hassas denge" teorilerinden vazgeçmeli, işçi sınıfımızın, halkımızın, ilerici demokratik güçlerin istemlerine kulak vermelidir. Saldırgan NATO'dan çıkılmalı, üslere el konulmalı, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle, bütün komşularımızla barışı koruma, yumuşamayı derinleştirme temelinde işbirliğini geliştirmesi yolunda kararlı adımlar atmakdır. Bu yönde atacağı her adım işçi sınıfımız, emekçi halkımız ve yurtsever güçlerden destek bulacaktır.

Bir kez daha
VENCEREMOS

9-12 Kasım tarihleri arasında İspanya'nın başkenti Madrid'de *"Şili Halkıyla Dayanışma Konferansı"* yapıldı. Eli kanlı faşist Pinoşe cuntasının lanetlendiği toplantıya 100 ülkeden 600'den fazla delege katıldı. Katılan delegelerin içerisinde Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri *Luis Corvalan*, ABD emperyalizminin kuklası faşist cunta tarafından katledilen Unitad Popular iktidarının Marksçı lideri Salvador Allende'nin eşi *Hortenzia Allende* ve birçok Şilili anti-faşist bulunmaktaydı.

Konferansa katılan kadınlar bir miting düzenleyerek Şili'de akibeti bilinmeyen 2500 yurtseverin nerede olduklarının açıklanmasını ve tüm siyasal tutukluların serbest bırakılmasını istedi. Diğer yandan faşist Pinoşe cuntasının toplama kampından kurtulan Şilili kadın yurtsever *Palma Donsa* dünya ilerici kadınlarına Şili halkına gösterdikleri etkin dayanışmadan dolayı teşekkür etti. Bu arada dünya ilerici gençliğinin temsilcilerinin de Şili üzerine yaptıkları bir forumda Şili gençliği ile dayanışmanın daha da güçlendirilmesi kararı alındı ve Şili gençliğinin cuntaya karşı savaşımının yanında olunduğu bir kez daha güçlü bir biçimde vurgulandı.

Corvalan *Unsere Zeit* (UZ) gazetesine verdiği bir demeçte konferansın, cuntanın dünya kamuoyunda yalıtlandığını bir kez daha kanıtladığını belirtmiş ve cuntaya yardım eden emperyalistlerin ve onların yedeği Maocuların lanetlenmesi kararına yüksek değer biçmiştir.

Konferans sonunda seçilen bir delegasyon kararları BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim'a iletmek üzere BM'ye gönderilmiş ve *"Şili'nin Özgürlüğü İçin Madrid Dosyası"* adlı bir belge oybirliğiyle kabul edilmiştir.

KÜBA

Cüneyt Başbuğ

FİDEL'İ DİNLEDİK

Santiago'dayız... Alan tıklım tıklım dolu. Fularlarımızı, şapkalarımızı sallayarak bağırıyoruz: "Haydi Fidel, Yankilerin tepesine daha güçlü vur!"... Bütün alan bu belgiyle inliyor. Hepimiz, Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri, Devlet Konseyi ve Bakanlar Konseyi Başkanı Başkomutan Fidel Kastro'nun "Monkada" kışlası baskınının 25. yıldönümünde yaptığı tarihsel konuşmayı büyük bir çoşkuyla izliyoruz.

Devrim öncesi insanlık dışı yaşam koşulların ve Küba halkının ezilmişliğini gözler önüne seren Fidel daha sonra 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali nedeniyle, tarihsel baskından 25 yıl sonra, Monkada olayını anmak için, dünyanın tüm köşelerinden gelen gençlere şöyle diyordu:

"Özgürlük ve ilerleme savaşçılarımız, bugün dünyanın birçok bölgesindekilerden farklı değildi. Bizim savaşımımız; tüm ezilen halkların kalıcı savaşımıydı, düşmanlarımız aynı idi ve bugün de aynıdır. Utkularımız, bugün ve yarın tüm ilerici insanlığın utkularıdır."...

Hepimizin, kaldığımız sürede açıkça tanık olduğumuz Küba gerçeğini anlatıyordu Fidel... Artık halkı tüketime zorlayan veya içmeniz gereken sigara markasını "tayin eden" yanıp sönen ışıklı reklam tabelaları yok, ama sınıflarda, polikliniklerde, çiftçilerin evlerinde kısacası adanın en ücra köşelerinde yanan ampuller var diyordu. Bazen en önemli binalar için boya bulunmadığını fakat hiç bir okulda öğretmen veya kitap eksik olmadığını anlatıyordu Fidel. Emperyalistler tarafından Küba'ya uygulanan ahlaksızca ablukadan sözetti. Ve Küba halkının tüm ülkelerde yükselen devrimci savaşımla dayanışma içerisinde olduğunu bir kez daha vurguladı. "Yanki emperyalistleri, gericilik, burjuvazi ve faşizmle dayanışma içindedirler. Yüzbinlerce ABD askeri ve uzmanı Batı Avrupa'da, Türkiye'de, Suudi Arabistan'da, İran'da, Güney Kore'de, Japonya'da, Federal Almanya Cumhuriyetinde ve diğer ülkelerin topraklarındadır. Neden emperyalistlerin kendi aralarında işbirliğine izin veriliyor da devrimcilerinkine verilmiyor... Halkımızdan, enternasyonalist görevleri gönüllü olarak üstlenmesi istendiğinde, onbinlerce değil, yüzbinlerce savaşçı, seçilme onuruna erişmeye çalıştı."...

Dinliyor, alkışlıyor ve bağırıyorduk, "Viva, Küba, Socialista" (Yaşasın Sosyalist Küba).

"Ya Vatan Ya Ölüm!", "Venceremos!"... 26 Temmuz 1978'de, Küba'da, Santiago'da, Monkada kışlasının önünde, tüm dünya gençliğiyle birlikte Fidel'i dinledik...

Barış güçleri, dünya barış hareketinin 30., DBK'nin kuruluşunun 28. yılını birlikte kutluyorlar. Tam 30 yıl önce yanmış yıkılmış Polonya'nın Wroclaw kentinde, 1948 Ağustos'unda "Barışın savunulması için Dünya Aydınlar Kongresi" toplanmıştı.

Wroclaw da, savaşta oğullarını yitiren anaların, savaşlarda ölmek, öldürmek istemeyen oğulların, insanlığın ilerlemesine karşı durmak isteyenlere karşı kararlı savaşımının sesi dile geldi. Bu özlemlerin sonucu olarak 1949'da Paris Dünya Barış Güçleri Kongresi toplandı. Daha sonra 1950'de Varşova'da toplanan Dünya Barış Güçleri 2. Kongresinde Dünya Barış Konseyi kuruldu.

O günden bugüne barış ve güvenliği ilgilendiren her sorunda DBK'nin sesi duyuldu ve BM'den sonra dünyanın ikinci büyük örgütü haline geldi. 1973'te Moskova'da toplanan Dünya Barış Güçleri Forumu, 1975 Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, 1977 Dünya Barış Kurucuları Toplantısı gibi dünya barışı için atılan önemli adımlar hep DBK'nin girişimi ile yapıldı. İnsanlığın en yakıcı sorunu olan barışın sağlanması bugün de en önemli sorun olarak önümüzde duruyor. Ve 1978 başlarında Washington'da yayınlanan Washington Barış Bildirisi bize bu sorunun önemini bir kez daha anımsatıyor: "Tarih hiçbir zaman barış için, silahsızlanma için, silahlanma yarışının sona erdirilmesi için bu denli tüm dünyayı kapsayan bir harekete tanık olmadı. Bu hareket, yeni bir uluslararası düzen için; sömürgeciliğe karşı, açlık ve yoksulluğa karşı, ırkçılık ve faşizme karşı, her türlü kötülüğe karşıdır."

KAVGA SESLERİ...

İGD BOZÜYÜK TEMSİLCİLİĞİ AÇILDI

Gençliğin biricik merkezi demokratik yığın örgütü İGD'nin Bozüyük Temsilciliği açıldı.

"Gençliğin yolu işçi sınıfının savaş yoludur" belgisini yaşama geçirmek, anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi sosyalizme açılan ileri demokrasi mücadelesiyle pekiştirmek yolunda yılmadan çalışan gençliğin ekonomik, demokratik haklarının alınması için, faşizm tehlikesine, faşist saldırganlara karşı can güvenliği için ardıcıl bir savaşım yürüten İGD Bozüyük gençliğini sarmış, bağrında toplamıştır.

İlerici Gençler Derneği Bozüyük Temsilciliği üzerine aldığı görevin bilinciyle çalışmalarını sürdürecek, işçi sınıfının bilimi doğrultusundaki mücadelesini yükseltecektir.

BOZÜYÜK'TEN İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

DENİZLİ'DE EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENİYOR

Örgütümüz İGD'nin girişimi ve özverili çabalarıyla biraraya gelen 17 demokratik örgüt ortak bir bildiri basmış ve ilerici yurtsever gençler tarafından aktif bir şekilde dağıtılmıştır.

Ülkemizde artan faşist baskıları, faşistlerin toplu kırımlarını, yurtsever öğretim üyelerinin öldürülmesini protesto eden "Denizli'deki demokratik kuruluşların halkımıza çağırısı" başlıklı bildiriyi hazırlayan demokratik örgütler şunlardır: TÖB-DER, TÜS-DER, İGD, DEV-GENÇ HALKEVİ, POL-DER, TÜM-DER, DENS-DER, AKADEMİ-DER, TÜM-AD DER, S.GENÇLİK B.; SOSYAL-İŞ, S.GENÇLER B., GENÇ ÖNCÜ, TAB. OD. Bşk., MAK-MÜH.

Denizli'de ilericilerin, yurtseverlerin, "YOLUMUZ İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR" diyenlerin bu artan etkinliği ve işçi sınıfının savaş yolunda doğan, gelişen ilerici yurtsever güçlerin anti-faşist, anti-emperyalist ilkeli birliği düşmanlarımızı korkulara salmaktadır.

Ancak bizler biliyoruz ki: Eylem ve güç birliği kalıcılık, grupsal çıkarlardan vazgeçilmesini gerektiriyor. 17 demokratik örgütün birlikte hazırladıkları bildiri, eylem ve güç birliğinin yalnızca bir parçasıdır. Amaç daha ileri adımların atılması, eylem birliği için savaşımın yükseltilmesi, güçlendirilip ilerletilmesidir.

İlericiler, yurtseverler faşizme ve emperyalizme ve Maocu provakatörlere, sağlı, "sollu" saldırılara karşı ilerliyor. Bütün bunları yaşama geçirirken işçi sınıfımızın savaş yolu ve Türkiye ilerici gençliğinin büyük forumu, İGD 1. Büyük Kongresi'nin açınımları ışık tutuyor bizlere.

İlerici, yurtsever işçi, köylü, öğrenci gençlik öğrenip savaşacak, savaşıp öğrenecek. Bu savaşımı hiçbir güç engelleyemeyecek.

DENİZLİ'DEN İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

KATİL TÜRKEŞ FRANKFURT'TA KONUŞTURULMADI

Faşizm ve temsilcileri bir kez daha yenilgiye uğradı. İşçi sınıfımızın ve gençliğimizin Almanya'daki bilinçli ve devrimci güçleri katil, insan düşmanı faşist Türkeş'i Frankfurt'ta konuşturmadı.

DGB (Alman Sendikalar Birliği) ve İG-Metal'in çağırısı ve diğer devrimci örgütlerin aktif katılımı ile, iki gün gibi kısa bir süre içerisinde protesto yürüyüşü düzenlendi. Bu yürüyüşe 4000'in üzerinde ilerici işçi, genç ve kadın katıldı. Almanyalı ve diğer yabancı işçiler bu yürüyüşte de bizleri yalnız bırakmadılar. Ayrıca yürüyüşte çok sayıda Kürt arkadaş vardı ve yine yürüyüş için sosyal - demokratlarla eylem birliği yapıldı. Kalabalıktan korkan Türkeş salonda konuşamadı ve Frankfurt'u terketmek zorunda kaldı.

Frankfurt'ta ilerici, devrimci işçilerin bu eylemi ile faşist Türkeş'in burada da gerçekleştirmek istediği faşist terörün temelleri kökünden sarsıldı. Bizler, Frankfurt'taki ilerici gençler olarak verilen bu savaşımda yerimizi aldık ve faşist Türkeş'e karşı omuz omuza mücadele verdik. Türkeş'i Frankfurt'ta konuşturmayışımız bizler adına kazanılmış büyük bir zaferdir. Bizler bu savaşımdan kıl payı ödün vermeden, işçi sınıfımızın yanında, onun bilimsel öğretisi yolunda savaşımımıza devam edeceğiz.

FRANKFURT TÜRKİYE
GENÇLER BİRLİĞİ
YÖNETİM KURULU

ANKARA'DA ÜSLERİN AÇILMASI PROTESTO EDİLDİ

12 Ekim 1978 günü Ankara'da genciyle, yaşlısıyla 1000'e yakın ilerici, yurtsever, demokrat kişi, üslerin açılmasını protesto etmiştir.

Saat 17.30 civarında Ulus meydanında toplanan ilericiler, yurtseverler tarafından önce bir Amerikan bayrağı yakılmış, daha sonra da üslerin açılması ile ülkemiz bağımsızlığının hiçe sayıldığını, sosyalist sisteme karşı emperyalist planın bir bölümünün gerçekleştirildiğini, ülkemiz ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan anlaşmayı bozmak olduğunu belirten bir konuşma yapılmıştır. Konuşmadan sonra "Üslere el konsun, Amerika defolsun", "Nato'ya, Sento'ya Hayır", "Faşizme Geçit Yok" yazılı pankartlar açılarak SENTO binasına doğru yürüyüşe geçilmiştir. SENTO binasının önünde SENTO'nun maketini yakan ilericiler, yurtseverler and içerek dağılmışlardır.

ANKARA'DAN İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

DİYARBAKIR'DA "İYG" SATANLAR GÖZALTINA ALINDI

25.10.1978 günü Diyarbakır'da gazetemizi satan ilerici, yurtsever gençlere polis engel olmuş ve 4 genci gözaltına almıştır.

İlerici Gençler Derneği Diyarbakır Şubesi Sekreteri Mustafa Dağcı, Cuma Yeşil, Zafer Bayram, Hüseyin Çakır ve Selçuk Oktay'ın gözaltına alınmalarıyla ilgili olarak verdiği basın açıklamasında şunları söylemiştir:

"Bizler ilerici yurtsever gençler olarak basın ve yayın organları üzerindeki artan baskıları somut olarak gözlemliyoruz. Özellikle de İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi ve Ürün Dergisi üzerinde yoğun bir baskı sürdürülüyor. Hemen her sayıları toplatılmaya çalışılıyor; okuyan, satan tutuklanıyor.

Düşünce ve basın özgürlüğünden yana olan ilerici gençler olarak bu tür baskıları şiddetle protesto ederiz.

141-142 kalkmalı, MHP, ÜO ve ÜGD kapatılmalıdır.

DİYARBAKIR'DAN
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

BURDURLU İLERİCİ GENÇLER DAYANIŞMALARINI DİRİ TUTACAK

20.9.1978 günü Ürün Yayınları sorumlusu Ahmet Taştan hakkında açılan anti-demokratik davayı protesto eden bir telgrafı çeken İlerici Gençler Derneği Burdur Şubesi Başkanı Zekai Etlican hakkında Burdur Emniyet Müdürlüğü 1. Şubesi tarafından soruşturma açıldı.

Ancak biz Burdurlu ilerici yurtsever gençler, hem Ürün Yayınları sorumlusu Ahmet Taştan'la dayanışmamız gereği, hem de İGD Burdur Şubesi Başkanı Zekai Etlican hakkında açılan anti-demokratik soruşturmayı protesto etmek amacıyla 50 kişi gittik Burdur Postanesi'ne. 50 kişi kuyruk olduk postanenin önünde ve dayanışmanın gereklerini yerine getirdik...

Ayrıca Burdur'da İGD'nin girişimleri sonucu 7 demokratik kuruluş biraraya gelerek ülkemizde artan faşist baskılarla ilgili bir basın toplantısı düzenlediler ve verdikleri yazılı basın bildirisinde faşizme karşı tarihsel görevlerinin bilincinde olarak anti-faşist güç ve eylem birliğini ardıcıl olarak sürdüreceklerini vurguladılar.

Burdur'daki ortak basın toplantısını düzenleyen demokratik kuruluşlar şunlardı: TÖB-DER Burdur şubesi, Eğit-Der, Tüs-Der Burdur şubesi; Bur-Ted, SGB Burdur Şubesi, İGD Burdur Şubesi, Zir-Der.

BURDUR'DAN İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

KARTAL-MALTEPE'DE MEŞALELİ MİTİNG YAPILDI

Kartal - Maltepe'de faşist saldırıların artması sonucu, Kartal - Maltepe ilerici yurtsever halkı ve gençliği artan faşist saldırıları protesto eden meşaleli bir yürüyüş yaptı. Yürüyüşe 500'ü aşkın kişi katıldı, yapılan konuşmada faşist saldırılar protesto edildi. Yürüyüş sırasında Kartal - Maltepe halkına yığınsal bir bildiri dağıtıldı.

Dağıtılan bildiride, faşist saldırı ve cinayetler sergilenmiş ve halk yığınları faşizme karşı savaşıma çağırılmıştır. Bildirinin son bölümünde halka şöyle seslenilmektedir:

"Kardeşler, faşist saldırı ve tırmanış polisiye tedbirlerle önlenemez. Bu konuda kararlı ve kesin tavır alarak faşist yuvalar üzerine gidilmelidir. Faşist yuvalar dağıtılmalıdır. Gün faşizme karşı birlik ve mücadele günüdür Gün faşist tırmanışa karşı kitle hareketlerini, kitlesel çıkışları örgütleme günüdür."

KARTAL-MALTEPE'DEN
İLERİCİ YURTSEVER
GENÇLER

ZONGULDAK'TA ÖZGÜRLÜKLER HAFTASI KUTLANDI

10-18 Ekim "Özgürlük Haftası" tüm Zonguldak'ı sardı. "Özgürlük Haftası" Zonguldak komitesinin öncülüğünde gerçekleştirilen haftaya birçok meslek örgütünün omuz vermesi, "İşçi sınıfının partisine özgürlük, özgürlükler için ileri, 141-142'ye hayır, ÜRÜN üzerindeki baskılara son" belgilerinin daha da yükseklere çıkmasını sağladı. Ulusal demokratik güçler, işçi sınıfının legal örgütlenmesi üzerine vurulmuş böylesi zincirleri kendi nasırlı elleriyle kıracaklarını bir kez daha Zonguldak'ta da yığınsal çıkışlarla haykırdılar. Bu istem ÜRÜN Dergisi Müdürü Ahmet TAŞTAN için istenen hapis cezasının lanetlenmesiyle de birleşti.

10 Ekim'de başlayan hafta boyunca dağıtılan onbinlerce bildiri, yüzlerce afiş ve caddelere asılan "Özgürlükler için ileri, 141-142'ye hayır, İleri demokratik bir düzen; Faşist yuvalar dağıtılsın" yazılı bez pankartlar Zonguldak ve ilçelerinde ayrı bir anlam ve ayrı bir önem taşıyordu.

15 Ekim günü düzenlenen, Oya BAYDAR ve Aydın ENGİN'in katıldıkları konferansı yüzlerce ilerici yurtsever izledi.

Konferans Tertip Komitesi adına yapılan konuşmadan sonra, İGD Marmara Bölge Sekreterliği adına Saffet Can da bir konuşma yaptı. Konferansa katılan konukların konuşmaları sık sık "İşçi sınıfının partisine özgürlük, Suphi Nejat öncümüz, yaşatacak gücümüz; Şimdi güneş 58 yaşında, ÜRÜN'e baskı sökmez, UDC'de birleş" sloganlarıyla kesildi.

Hafta boyunca yığınsal çıkışlarla haftanın önemini çeşitli gösterilerle vurgulayan Zonguldak ilerici gençliği, 17 Ekim günü faşist 141-142. maddelerle Ahmet TAŞTAN hakkında açılan davanın durdurulması için il ve ilçelerden yüzlerce kişi Başbakan Bülent Ecevit'e telgraf çekerek bu uygulamayı protesto ettiler.

ZONGULDAK'TAN
İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER

İYG

YARIŞMAMIZI 1 ARALIK'A KADAR UZATIYORUZ

HAYDİ GÖREV BAŞINA

Genç sanatçılar!

"Anti - emperyalist dayanışma, barış ve dostluk" konulu yarışmamızın son katılma tarihini okurlarımızdan gelen mektuplar ve istemler sonucu 15 Aralık tarihine kadar uzatıyoruz. Yarışmamız şiir, öykü, karikatür, afiş, resim, fotoğrafçılık ve politik fıkra dallarındadır. Sanatsal ve kültürel alanda verilen savaşım, işçi sınıfının ve tüm emekçi halkının ilerici güçlerin vermekte oldukları anti - faşist, anti - emperyalist savaşımın kopmaz bir parçasıdır. Genç sanatçılar bu savaşımın çoşku dolu savaşçılarıdır. Onların yapıtları ilerici sanat ve kültüre karşı yönlendirilen her türlü burjuva yozlaştırmalarına ve faşist sanata karşı birer balyozdur. Genç sanatçılar bunun bilincindedirler.

Sanat ve kültür alanında kıyasıya sürdürülen kavgada gazetemizin "Anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluk" konulu yarışmamızın önemi büyüktür. Yarışmamıza katılmak bu kavgada genç sanatçıların önde gelen görevlerindendir. bu görevin öneminin bilinciyle haykırıyoruz: GENÇ SANATÇILAR HAYDİ GÖREV BAŞINA!

• Not: Yarışma koşulları hakkında bilgi edinmek isteyenler İYG'nin 62. sayısına bakabilirler.

NİĞDE—AKSARAY OLAYLARININ GERÇEK YÜZÜ

6 Ekim 1978 tarihinde Aksaray (Niğde) Lisesi'nin penceresine Sovyetler Birliği bayrağı asıldı!

Evet asıldı. Ama kim tarafından ve ne amaçla asıldı?

Ülkemizin en gerici güçlerinin vurucu timleri, provakatör -ajanları tarafından Aksaray Lisesi'ne asılan bayrağı faşistler aldılar. Bayrağı sokaklarda dolaştırmaya ve bağırmaya başladılar. Daha sonra camiye girip halkı galeyana getirdiler. O gün caminin dolu olması hiç de tesadüf değildi. Provakatörler, müslüman insanların cuma günü toplu ibadet yaptıklarını bilerek tezgâhladıkları provokasyonda müslümanların gerici unsurlarını kışkırtmayı dahi hesapladılar. Müslüman insanların din duygularını sömürerek, kendi provokasyon tezgahlarında bir araç olarak kullandılar.

Sonuçta, başta TÖB-DER, İGD ve CHP olmak üzere Aksaray'daki bütün ilerici örgütlerin binaları, ilerici kişilerin dükkan ve evleri tahrip edildi. Faşistler kırıp döktükleri dükkanları yağma ettiler. Sokaklar yiyecek ve benzeri maddelerden geçilmez oldu.

Faşistler tarafından tamamen tahrip edilen İGD Aksaray şubesi daha sonra bulunduğu binayla birlikte yakılmak istendi. Ancak iş hanı sahibi İGD'lileri çıkaracağını söyleyerek binanın yakılmasını engelledi.

Bizler Aksaraylı ilerici yurtsever gençler olarak diyoruz ki; Aksaray'daki ilerici güçlerin, İGD'nin savaşımı durmayacak. Sürecek! Faşizmin tehditlerine, faşistlerin provakasyonlarına pabuç bırakmak yok! Korkmak yok! Bizler işçi sınıfının bilimiyle silahlandık. Faşizme geçit vermeyeceğiz!

AKSARAY'DAN İLERİCİ
YURTSEVER GENÇLER

BÜYÜK EKİM DEVRİMİ

61. YILINDA YIĞINSAL EYLEMLERLE KUTLANDI

Büyük Ekim Devrimi'nin 61. yıldönümü tüm dünyada milyonlarca insanın katıldığı yığınsal gösteri ve eylemlerle kutlandı. Bu büyük olay, çağımızın yönünü değiştiren, insanlığın geleceğinin aydınlık yolunu açan Büyük Ekim Devriminin 61. yıldönümü, ülkemizde de yığınsal eylemlerle anıldı.

Türkiye'nin dört bir yanında barış ve ilerlemeden yana güçler, Büyük Ekim Devrimi'ni anma toplantıları düzenlediler. Bu toplantıların en görkemlisi 7 Kasım günü İstanbul Spor Sergi Sarayı'nda binlerce ilericinin katıldığı "Barış ve Dostluk Gecesi" oldu.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, iç gericiliğin faşizme tırmandığı, anti-Sovyetizm ve anti-komünizm propagandasını hızlandırdığı günümüzde, Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkımız, ilerici yurtsever güçler; ulusal kurtuluş savaşımızın en çetin günlerinde halkımıza yardım elini uzatan, karagün dostumuzun bu büyük, tarihsel gününde dostluk ve dayanışma bayrağını yükselttiler.

TÖB-DER Genel Başkanı Talip Öztürk, Barış Derneği MYK üyesi Bedir Aydemir, İGD Genel Sekreteri Alaattin Taş ve İKD Genel Sekreteri Zülal Kılıç örgütleri adına birer konuşma yaptılar. Yurt içinden ve dışından gönderilen çok sayıda mesajın okunmasından sonra, Büyük Ekim Devrimi'ni anlatan bir senaryo içinde sunulan gösteri çoşkuyla izlendi.

Geceye katılan binlerce kişi gösteri boyunca "Yaşasın Sovyetler Birliği", "Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi", "Barış-Dostluk - Dayanışma", "Yaşasın Dünya Sosyalist Sistemi", "İşçi sınıfı partisine özgürlük" belgilerini haykırdılar. Başından sonuna dek tam bir disiplin ve çoşkunluk içinde sona eren dayanışma gecesinin politik içeriğinin yüksekliği dikkati çekiyordu.

T. MADEN-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANVEKİLİ KEMAL DAYSAL:

YAŞASIN TÜRKİYE VE SOVYETLER BİRLİĞİ HALKLARININ DOSTLUĞU

7 Kasım Barış ve Dostluk Gecesi'nin acış konuşmasını Türkiye Maden-İş sendikası Genel Başkan Vekili Kemal Daysal yaptı. Kemal Daysal'ın konuşmasının tam metnini aşağıda veriyoruz.

Dostlar,

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin, dünya tarihinin bu en önemli olayının 61. yıldönümünü anıyoruz. Faşist saldırıların, baskı ve terörün kapitalist sömürünün yoğunlaşarak sürdüğü bir ortamda, emperyalizme bağımlı bir ülkede, Oktobr Devrimi'ni böylesi yığınsal bir şekilde anmak özel bir önem taşıyor.

Lenin'in ve onun savaşkan Bolşevik Partisinin öncülüğündeki Rus proleteryasının, dünya tarihinde ilk kez sömürünün geri gelmez biçimde yok edildiği bir düzeni gerçekleştirerek başlattığı kapitalizmden sosyalizme geçiş çağında, emperyalizmin ve gericiliğin her geçen gün gerilemesine, Oktobr'ın can verdiği güneşli dünyanın, kesintisiz serpilip gelişmesine tanık oluyoruz.

Oktobr Devrimi'yle insanlığın yüzlerce yıllık hayali gerçekleşti, insanın insan tarafından sömürülmesine son verildi. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin kurulmasıyla, hem tüm insanlara özgürce ve çok yönlü sınırsız gelişme olanakları sağlandı, hem de farklı uluslardan sayısız halkın, birlik ve uyum içinde birarada yaşama ve gelişmenin koşulları yaratıldı.

Bugün, bu temeller üzerinde dünyanın üçte birini kapsayan barış ve ilerlemenin yıkılmaz kalesi olan Sovyetler Birliği'nin öncülüğündeki, dünya sosyalist sistemi yükseliyor. Oktobr'ın çizdiği yolda dünya sosyalist sistemi; sömürünün yok edildiği toplum biçiminin üstünlüklerini tüm dünyaya örneklemekle kalmıyor, kapitalist sömürüye son vermek, ulusal bağımsızlığı ve özgürlüğü sağlamak için, dünyanın dört bir yanında emperyalizme karşı süren savaşımların baş desteği oluyor. Proleterya enternosyonalizmini yaşatıyor. Eriştiği yüksek düzey ve tutarlı dış politika sonucu, emperyalist sisteme kabul ettirdiği yumuşama koşulları ile emperyalist çevrelerin yeni bir dünya savaşını başlatmalarının önünde en büyük engel oluyor.

Değerli dostlarım,

61. yıldönümü kutladığımız Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'ni anarken, işçi sınıfımız, emekçi halkımız için yaşamsal değeri olan bir noktanın altını bir kez daha çizmeden geçemeyiz.

Ülkemiz, Türkiye Cumhuriyeti'nin ve onunla yaşıt olan Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin oluşmasında, oktabr Sosyalist Devrimi'nin büyük katkıları vardır. Emperyalizme karşı, Türkiye halkına sağladığı maddi - manevi yardımlarla Sovyetler Birliği, hem ulusal kurtuluş savaşımının utkuya ulaşmasında, hem de yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin temel sanayi yatırımlarını gerçekleştirmesinde değer biçilemeyecek büyüklükte yardımlarda bulunmuştur. Türkiye halkı, işçi sınıfımız bu yardımları hiçbir zaman unutmamıştır, unutmayacaktır.

Ayrıca, Türkiye işçi sınıfının partisi, Oktobr Devrimi'nin içinde, onun açtığı sel yatağında şekillenmiş, uluslararası işçi sınıfının ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Onun getirdiği deneylerle, onun çizdiği savaş yolunda ilerlemiştir ve ilerlemektedir.

Dostlarım,

Tüm bunlarla birlikte; Oktobr Devrimi, sömürü ve baskıya karşı, zulme ve savaşa karşı işçi sınıfının ve tüm emekçilerin özlemlerini gerçekleştirmekle kalmamış, tüm dünyada bu amaçlar için verilen savaşımların genel geçerli ilkelerini de saptamıştır.

Sömürüye karşı, savaşa ve silahlanmaya karşı savaşım bugün de günceldir. Kitlesel kırım silahlarına atom yığınaklarına, emperyalizmin yeni bir yüzkarası olanNötronbombasına karşı savaşım, işçi sınıfımızın gündeminden inmemiştir, inmeyecektir. İşte Oktobr Devrimi ve onun baş yapıtı Sovyetler Birliği, bu amaçlar için yürüyen savaşımda tüm ülkelerhalklarınıngeleceğini aydınlatıyor.

Dostlarım,

Türkiye işçi sınıfının, emekçi halkının temsilcileri olarak, faşizme ve emperyalizme karşı, barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının yılmaz savaşçıları olarak, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin çizdiği yola, Türkiye işçi sınıfının, savaş tarihinin bu sınanmış, aydınlık yoluna sadık kaldık. Sadık kalacağız...

Yaşasın Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi.
Yaşasın Sovyetler Birliği.
Yaşasın Türkiye işçi sınıfı
Yaşasın Türkiye ve Sovyetler Birliği Halklarının Dostluğu.
Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi.
Yaşasın Sosyalizm.

İGD GENEL SEKRETERİ ALAETTİN TAŞ

YÜZBİNLERCE SELAM... KARAGÜN DOSTUMUZA...

7 Kasım Dostluk ve Dayanışma Gecesi'ne İlerici Gençler Derneği'nin mesajını Genel Sekreter Alaattin Taş sundu. Büyük Ekim Devrimi'nin tarihsel önemi üzerinde duran Alaattin Taş'ın mesajı özet olarak şöyle:

"Sosyalizmin gücü, toplumun ekonomik, politik, manevi alanlarını etkiliyor. Ekim Devrimi'nin böylesi etkilerinden gençlik sınırsız olarak yararlanıyor. Sovyet gençliğinin örgütü Lenninci Komsomol, yönetimde etkin bir rol oynuyor. Sovyet geçliği kollektif ruhun geliştirilmesinde yeni yeni yaratıcılıklarda bulunuyor. Dünya gençliği ile dayanışmalarını yükseklerde tutuyor. Dünya geçliğinin kopmaz bir parçası olan Türkiye ilerici gençliği de Lenninci komsomol ile dayanışmaya özel bir önem veriyor. Geçen yıl izlediğimiz Lenninci komsomol kongresi, bizlere Türkiye ilerici gençliğine yeni bir açınım getirdi. Egemen çevrelerin her türlü engelleme çabalarını kırarak katıldığımız bu kongrede gençliğin sosyalist toplumdaki büyük saygınlığına bir kez daha tanık olduk.

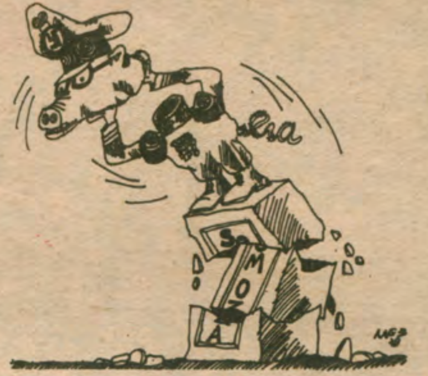
"Türkiye ilerici gençliği de işçi sınıfımızın yolunda ileri demokratik düzeni devrimci yoldan kurmak için canla başla savaşıyor. Bu nedenle de gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist birliğinin ağını örüyor. İşçi sınıfımızın öncülüğünde emekçi kitlelerle birlikte, ilerici gençlik faşist teröre, silahlanmaya, emperyalist bağımlılığa karşı savaş bayrağını açıyor, dalgalandırıyor.

Büyük Ekim Devrimi'nin ışığı altında gençliğininanti - emperyalist, anti - faşist birliğini sağlama yolunda ileri!

Yüzbinlerce selam... Yüce Lenin'in ülkesi, karagün dostumuz Sovyetler Birliği'ne!...".

KAYNAYAN VOLKAN

Nikaragua'da Somoza diktatörlüğü, Latin Amerika tarihinde ABD müdahalecilerine ilk yenilgiyi indiren kahraman gerilla Agusto Cesar Sandino'nun öldürülmesini izleyen 1936'daki darbe ile kuruldu.

İktidara gelmesinden bu yana Somoza rejimi, emperyalizmin ve Nikaragua'daki oligarşinin çıkarlarını hiç aksatmadan korudu. 43 yıllık iktidarı sırasında Nikaragua halkına aşırı bir yoksulluk dayattı. Ülkenin günümüzdeki durumunu veren bazı örnekler: Hemen hemen ekonomik bakımdan aktif olan nüfusun yüzde 25'i işsizdir, nüfusun yüzde 65'i insana yaraşır konutlardan yoksundur, 10 bin vatandaşa ancak bir doktor düşer, nüfusun yüzde 65 ile 70 arası okuma yazma bilmez, ilköğrenime giren çocukların ancak yüzde 7'si yüksek öğrenime ulaşabilir. Diktatörlüğün diğer bir karakteristiği de çürümedir; Kamu fonlarını dolandırma ve çarçur etme Somozalara Latin Amerika'nın en büyük servetlerini ellerinde toplama olanağı verdi. Şiddet, artan baskı, yurtseverlerin hapsedilmesi,işkence ve politik cinayet Somoza diktatörlüğünün vazgeçilmez özelliğidir.

Ancak, tüm bu zorlu koşullara rağmen Nikaragua halkının, demokratik, ilerici ve devrimci örgütlerin savaşımı ve militanlığı gelenekleşti ve bu savaşımı diktatörlüğün iktidarda bulunduğu tüm dönemlerde ardıcıl bir biçimde yürütüldü.

BUGÜNKÜ DURUM

Bugünkü durum, halkın geniş kesimlerinin savaşımının gittikçe yükselmesinden kaynaklanıyor.

1972 yersarsıntısının sonucu kitleleri zaten derinden yakan ekonomik bunalım daha da derinleşti. Yersarsıntısına kitlelerin dev boyutlu hoşnutsuzluk çıkışları eşlik etti. İşçilere 60 saatlik çalışma haftasını zorlayan karara karşı olduğu gibi büyük grevler sahnelendi. Köylüler de çeşitli eylemler örgütledi.

Tüm bunlar kitle çıkışlarının yükselmesini haberliyordu ve diktatörlük bunun iyice farkındaydı. Böylece, Kasım 1974'te böyle bir yükselmeyi önlemek için sıkıyönetim uygulamaya konuldu. Baskı, özellikle kırsal alanlarda çok yoğundu; ordudan firar etmiş bir subayın açıklamalarına göre üç yıllık sıkıyönetim esnasında 3 binden fazla köylü öldürülmüş ya da kaybolmuştur .

Yine aynı dönemde CONDECA'da (Orta Amerika Orduları Konseyi) birleşmiş Orta Amerika orduları temel olarak Nikaragua köylü hareketini bastırmaya yönelik "Aguila 5" adıyla tatbikatlar düzenlediler. Kitle katliamları işlendi, köyler yakılıp yakıldı ve toplama kampları kuruldu

Başlangıçta diktatörlük bazı amaçlarına ulaştı: Kitle hareketini kırmayı başardı. Diğer yandan, baskının artması yalnızca diktatörlüğün daha derin bunalımlara sürüklenmesine yol açtı. 1977'de savaşım öyle boyutlara ulaştı ki, sıkıyönetim kaldırıldı. Halk ve demokratik ilerici ve devrimci örgütler halk hareketini daha ileri çaplara ulaştırmak için bu olanaktan hemen yararlandılar; muhalefet güçlerini birleştirmek amacıyla ulusal bir diyalog kuruldu. Diyaloğa katılanlar değişik ideolojik ve toplumsal kesimleri temsil eden ve diktatörlüğe karşı olan çeşitli politik akımlardı. Diktatörlüğün yalıtlanması daha da ileri gitti. Bu koşullar ve uluslararası demokratik kamuoyunun baskısı karşısında, diktatörlük 1977 sonunda diyaloğu kabullenmek zorunda kaldı.

Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesinin dikkate değer başarısıyla ülkenin çeşitli bölgelerinde çok yönlü eylemler örgütlenirken, hafta sonlarında diktatörlüğe karşı sayısız kitle gösterileri oldu. Tüm ülkeyi harekete geçiren genel bir grev de sahnelendi.

KİTLELERİN BİRLİĞİ GÜÇLENDİ

Hâlâ süren bu savaşım sırasında halk kitlelerinin kendi belgilerini öne sürdüklerini belirtelim: Tüm mahkumlara özgürlük; baskıya karşı, demokratik haklar ve diktatörlüğün tamamen ortadan kaldırılması için ileri.

Hız ve kararlılık kazanmaya devam eden bu eylem halk kitlelerinin savaşımında büyük ilerlemeleri gösteriyor: Kitlelerin savaşkan birliği güçlendi, devrimci örgütler arasında ilişkileri güçlendirme için koşullar yaratıldı, ve gençlik ve öğrenci cephesinde örgütler bugün eylem birliği içinde ortak strateji ve taktiklerle savaşıyorlar.

Bir yandan da, diktatörlüğün yalıtlanması giderek daha açık hal alıyor. Halk üzerinde tahakkümünü korumasındaki tek etmen Ordu ve onu destekleyen ABD emperyalizmidir. Onların desteğiyle rejim herhangi bir karşı koyma belirtisini ortadan kaldırmaktadır.

Gençlik ve öğreciler savaşımın ön saflarındadır. Halkın yanında eğitim kurumlarında, sokaklarda ve işçi bölgelerinde kahramanca eylemler yürüten Ulusal Üniversite'nin Üniversite Merkezi (CUNN) tarafından seçkin bir rol oynanmaktadır. öğrenci eylemleri yüksek okul ve dini merkezlerin işgal edilmesini, sokak gösterilerini ve (CUNN) Başkanının da katıldığı başarılı açlık grevlerini kapsamıştır.

Bu yazı World Student News (Dünya Öğrenci Haberleri)nin Ağustos 1978 sayısından alınmıştır.

Giderayak...

İran'da Şerif İmami hükümetinin istifasından sonra Şah, elinde kalan son kozunu da kullandı. Koyu Şah yanlısı ve İran sermayesinin adamı olarak bilinen Genel Kurmay Başkanı General Gulam Rıza Azhari başbakanlığa getirildi ve "geçiçi" bir askersel hükümet oluşturuldu.

Bir yandan 17 kentteki gösteriler, Başkent Tahran'daki büyük kitle çıkışları, kamu hizmetleri, ulaştırma, petrol ve diğer birçok işkollarındaki grevler, öğretim üyelerinin, profesörlerin, yargıçların istifası ve üniversite öğrencilerinin direnişi yüksek boyutlara ulaşırken diğer yandan da uluslararası demokratik kamuoyu, İran'daki Ulusal Cephe'ye ve İran işçi sınıfının öncü partisi TUDEH'e dayanışmasını yükseltiyor. İran Demokratik Gençler ve Öğrenciler Teşkilatı (ODYSİ)da Avrupa, Amerika kıtalarının önemli kentlerinde düzenlediği kitlesel gösterilerle İran halkının Şah'a karşı savaşımının bayrağını tüm dünyada yükseltiyor. ODYSİ Türkiye Kolu, geçtiğimiz günlerde yaptığı basın toplantısında İran Yazarlar Sendikası Başkanı Mahmut İtimatzade'nin Şah rejimi tarafından 3. kez tutuklanmasını protesto etmiş ve yayınladığı bildiride, Şah'ın, değerli yazar ve çevirmen İtimatzade'yi ve diğer sanatçıları tutuklayarak, cellatlığının yanında kültür ve sanat düşmanı olduğunu bir kez daha açıkça gösterdiği belirtilmiş ve *"Faşist Şah rejimi bir yandan özgürlüğü savunur, demokrasiden söz eder, diğer yandan da ilerici yurtsever aydınlarımızı tutuklayıp, çağ dışı işkenceler eder, zindanlara tıkar"* denmiştir. 1969 yılında İran Yazarlar Sendikası'nı kuran ve yazarlar üzerideki baskılara, tutuklamalara karşı çıktığı için Şah rejimi tarafından tekrar tutuklanan ve dünya kamuoyunun yoğun baskısıyla serbest bırakılan İtimatzade'nin Perakende, Ölüme Doğru, Irgat Kızı gibi birçok yapıtı ve bir o kadar da çevirisi olduğu belirtilen bildiri şöyle sona ermektedir: *"Biz, ODYSİ Türkiye Kolu olarak bu tutuklamayı şiddetle kınar, tüm demokratik kuruluşlardan yazarın ve diğer arkadaşlarının özgürlüğünü istemelerini umut ederiz."*

Diğer yandan İran'ın petrol bölgelerindeki yoğun grevler, bir yandan İran ekonomisinin temelini oluşturan petrol üretimini ve ihracatını felce uğratırken diğer yandan da ABD gibi emperyalist ülkelerin bunalımlarına bunalım katıyor.

Bu çok yönlü başkaldırı, Şah despotluğunun alaşağı edilmesine, sıkıyönetimin kaldırılmasına, Şah'ın kanlı polis örgütü Savak'ın dağıtılmasına, tüm politik tutukluların serbest bırakılmasına ve bu durumun sorumlularının cezalandırılarak demokratik bir cumhuriyetin kurulmasına yöneliktir.

Ortadoğu'da can çekişen bir despotluğun uygulamaya koyduğu bu son çözüm de daha başından çözümsüzlüğün ağına düşmüştür...

11 Kasım Zimbabve halkı ve gençliği ile dayanışma günüdür. Bugün Zimbabve halkı ve gençliği ABD ve İngiltere emperyalizmi tarafından kendilerine dayatılan "iç çözüm"e karşı savaşıyorlar. Emperyalist, faşist ve ırkçı çevreler bu çözüm yoluyla, ırkçı ve faşist baskı kurumlarını korumaya, Muzoreva ve Sitol gibi vatan hainlerini yanlarına alarak Zimbabve halkının, onun tek yasal temsilcisi Yurtsever Cephe'nin yüksek boyutlara varan devrimci savaşımını baltalamaya çalışıyor. Yaşamın her alanında ırkçı beyaz azınlığın çıkarlarının korunmasını istiyor. Örneğin dayatılan bu çözüm yoluna göre, nüfusun yüzde üçünü oluşturan beyaz azınlığa parlamentoda sandalye sayısının yüzde 28'i veriliyor.

Emperyalistler tarafından dayatılan bu çözüm yolları bugün, Zimbabve Yurtsever Cephesi tarafından kesinlikle reddedilmiş durumda. Yurtsever Cephe, bu tür emperyalist oyunlara karşı, kendisini Zimbabve halkının yasal temsilcisi olarak kabul etmeyen çözüm yollarına karşı savaşıyor. Tüm faşist, ırkçı kurumların kaldırılması, barbar askersel güçlerin dağıtılması temelinde, çoğunluğun çıkarlarını dile getiren demokratik bir iktidarın oluşturulması için, emperyalist güçleri gerçekten barışçıl bir çözüm için görüşmeye çağırıyor. Fakat, emperyalist güçlerin hiç bir zaman böylesine barışçı bir çözüme kolay kolay yanaşmayacaklarını da göz önünde tutarak, silahlı devrimci savaşımını hızlandırıyor.

Son günlerin olayları, emperyalist güçlerin Zimbabve üzerinde oynamak istedikleri oyunlardan vazgeçmediklerini gösteriyor. Etkin olarak silahlandırdıkları Zimbabve gerici yönetimi Zambia sınırlarına dalıyor, binlerce sivili öldürüyor. Bu, onların Zimbabve'yi Güney Afrika'da gerici, saldırgan bir kale olarak korumak istediklerini, böylece Zimbabve halkı için silahlı savaşımdan başka bir seçenek bırakmayacaklarını açık seçik gözler önüne seriyor. Ancak, tarih bize emperyalizmin tüm çabalarına karşın halkların özgürlüğe varacaklarını öğretmiştir. Türkiye gençliği olarak biz de "Zimbabve özgür olacaktır" diyerek, Zimbabve halkının, gençliğinin utkusuna sağlam bir inanç besliyoruz.